

ПОЛИТИКИ

2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXIII
1984
БРОЈ
6. X 1972.

ЗАБАВНИ

УПРЕГНУТИ
ВЕТАР

СТРАНЕ 8-9

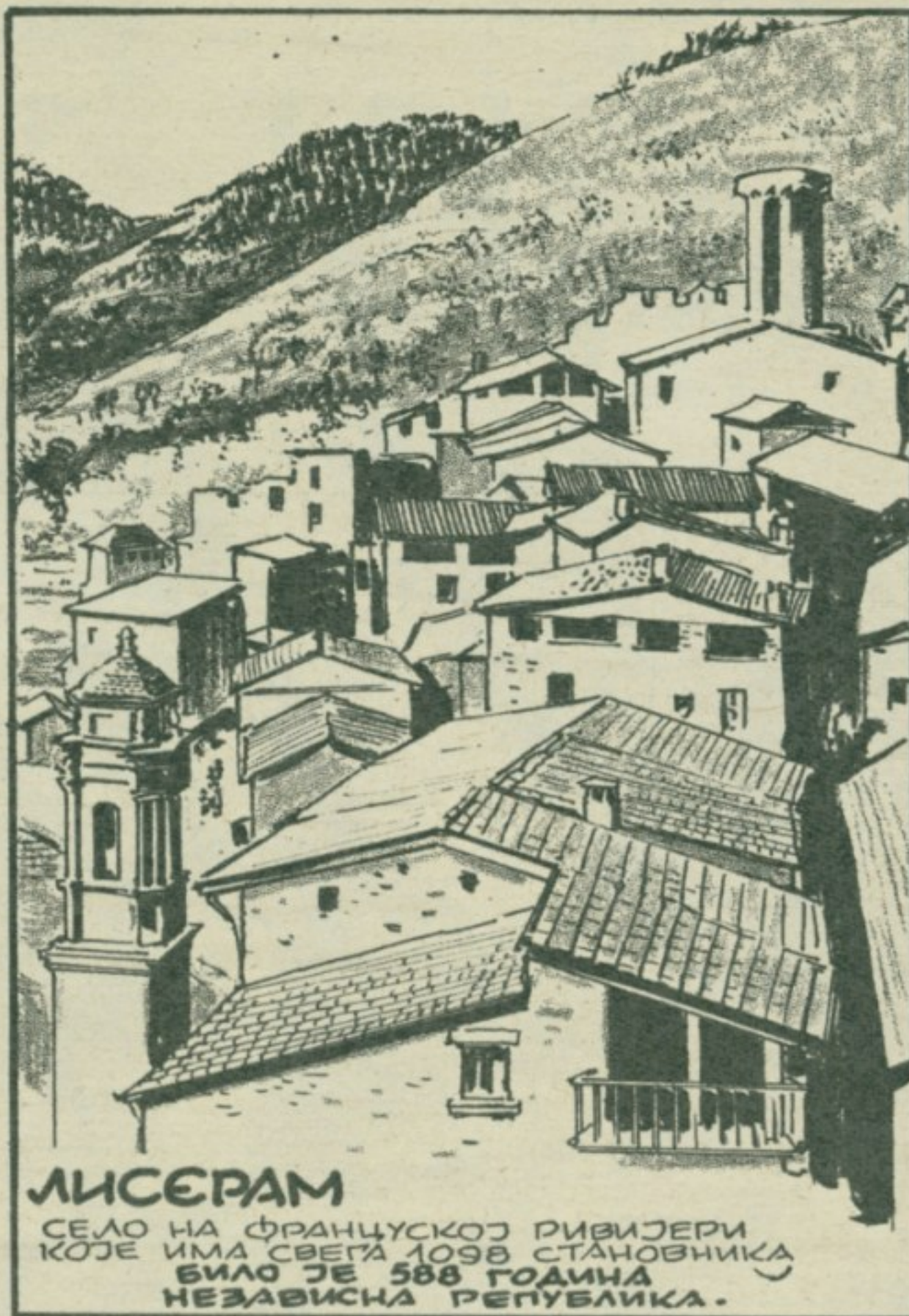
Ripley

Веровати или не!

ЕНРИКО ТОДИ

КОЈИ ЈЕ 1916. ПОГИНУО У
БОРБИ КОД МОНФАЛКОНЕА,
СТУПИО ЈЕ КАО ДОБРОВОЛАЦ,
ЗА ВРЕМЕ
ПРВОГ СВЕТСКОГ РАТА У
ИТАЛИЈАНСКУ ВОЈСКУ
МАДА ЈЕ ИМАО
САМО ЈЕДНУ НОГУ И
ИШАО НА ШТАКАМА.

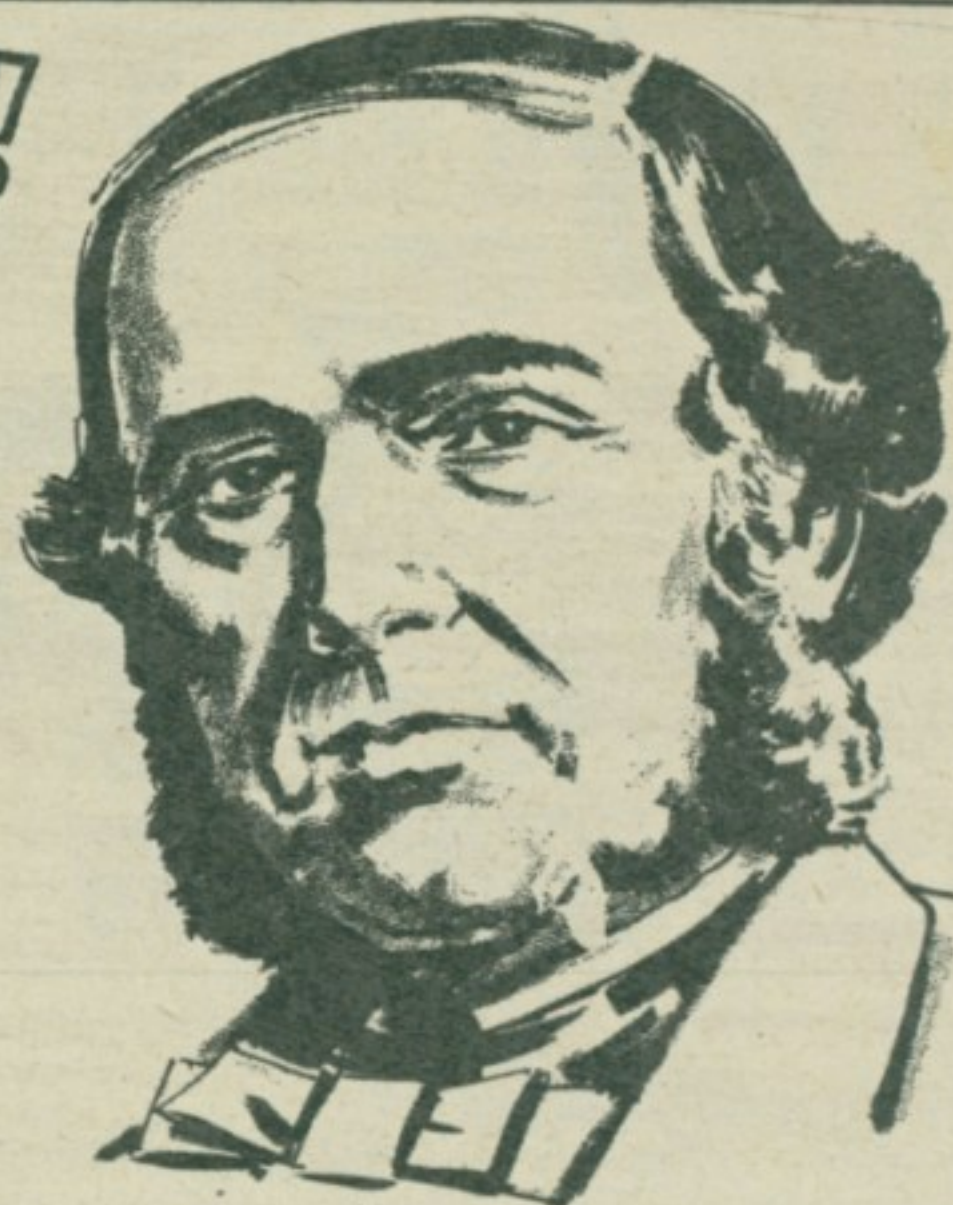
ЛИСЕРАМ

СЕЛО НА ФРАНЦУСКОЈ РИВИЈЕРИ
КОЈЕ ИМА СВЕГА 1098 СТАНОВНИКА
БИЛО ЈЕ 588 ГОДИНА
НЕЗАВИСНА РЕПУБЛИКА.

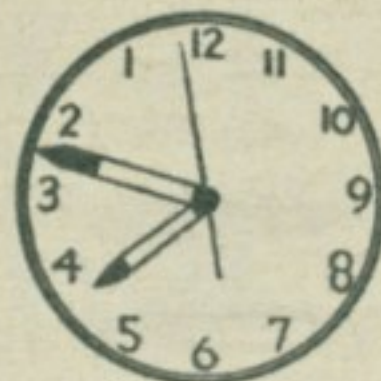
МЕХАНИЧКУ ПТИЦУ КОЈА ПЕВА

НАЧИНИО ЈЕ
ЕГИПАТСКИ НАУЧНИК
ХЕРОН
ПРЕ
2000 ГОДИНА.

ПО УГЛЕДУ НА ДЕДУ

ПРИЖАНИН
АНТОАН КАЊО (1804-1904)
ДОБИО ЈЕ ИМЕ СВОГ ДЕДЕ
ЗАТО ШТО ЈЕ РОЂЕН
ИСТОГ ДАНА КАДА ЈЕ ЊЕГОВ
ДЕДА УМРО
У СТОТОЈ ГОДИНИ ЖИВОТА.
УНУК ЈЕ ТАКОЂЕ ЖИВЕО
100 ГОДИНА И
УМРО ЈЕ ТАЧНО
ЈЕДАН ВЕК И ЈЕДАН ДАН
ПОСЛЕ ДЕДЕ.

САТ ЗА ЛЕВУ РУКУ

НОСИО ЈЕ
ЛОЈД ХАНСЕН
ИЗ НОРТ
БЕНДА.
(САД)

ГНЕЗДО БРАЗИЛСКИХ ОСА

МОЖЕ
ДА ИМА
И ПО
40
СПРАТОВА.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● за време леденог доба део
Северне Америке и готово цела
Европа били су покривени сло-
јем леда дебелим скоро два ки-
лометра.

● међународни конгрес струч-
њака за борбу против буке, који
се надавно одржавао у Сан Ре-
му, у Италији, морао је да пре-
кине заседање и пресели се у
сасвим другу зграду, и то због
близине једног пнеуматичног че-
кића од чијег се заглашног тре-
ска говорници уопште нису мо-
гли чути.

● ако су посетитељке једног
помодног ресторана у близини
Санта Монике у Калифорнији,
одеване по мини моди, за све
што поједу и попију плаћају у-
пола мање од одређених цена.
Тако се сопственик ресторана
Цералд Брајтбарт укључио у
свеамеричку борбу против мак-
си и минималне моде.

● тек захваљујући фотографи-
ји у боји могло се утврдити ка-
кве је боје снег. Боја снега ме-
ња се у зависности од времена
дана. Ујутру, одмах по изласку
сунца, снег има хладну ружича-
сту боју с плавичастим сенкама.
У подне се боја снега приближа-
ва жутозлатној, а пред вече до-
бија љубичаст одсјај.

● стари арапски морепловци
оријентисали су се на мору пре-
ма звезди Северњачи. Њену у-
даљеност од других звезда ме-
рили су прстима: 4 „исбаса“ (ши-
рина прста) износила су 6 степе-
ни и 56 минута.

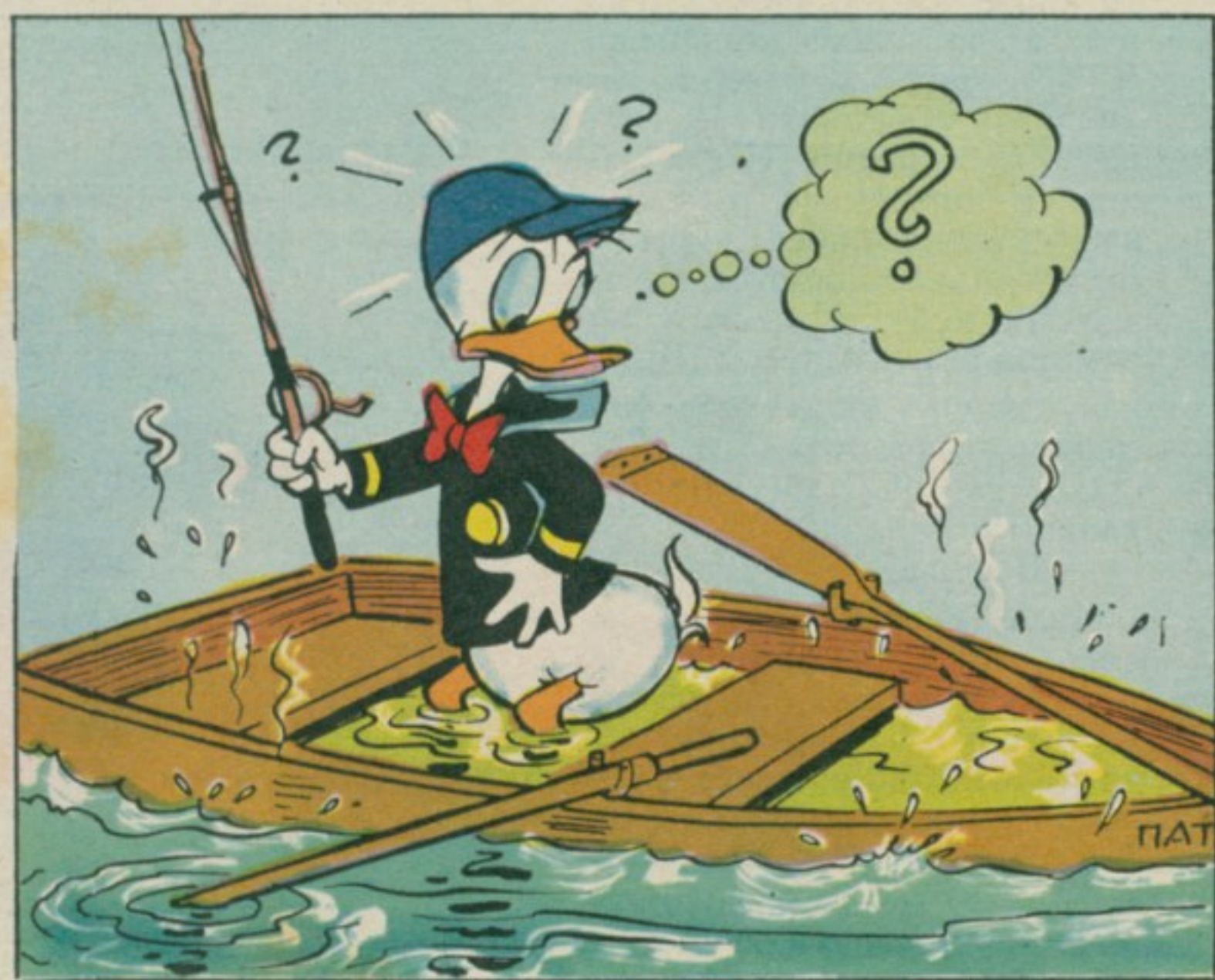
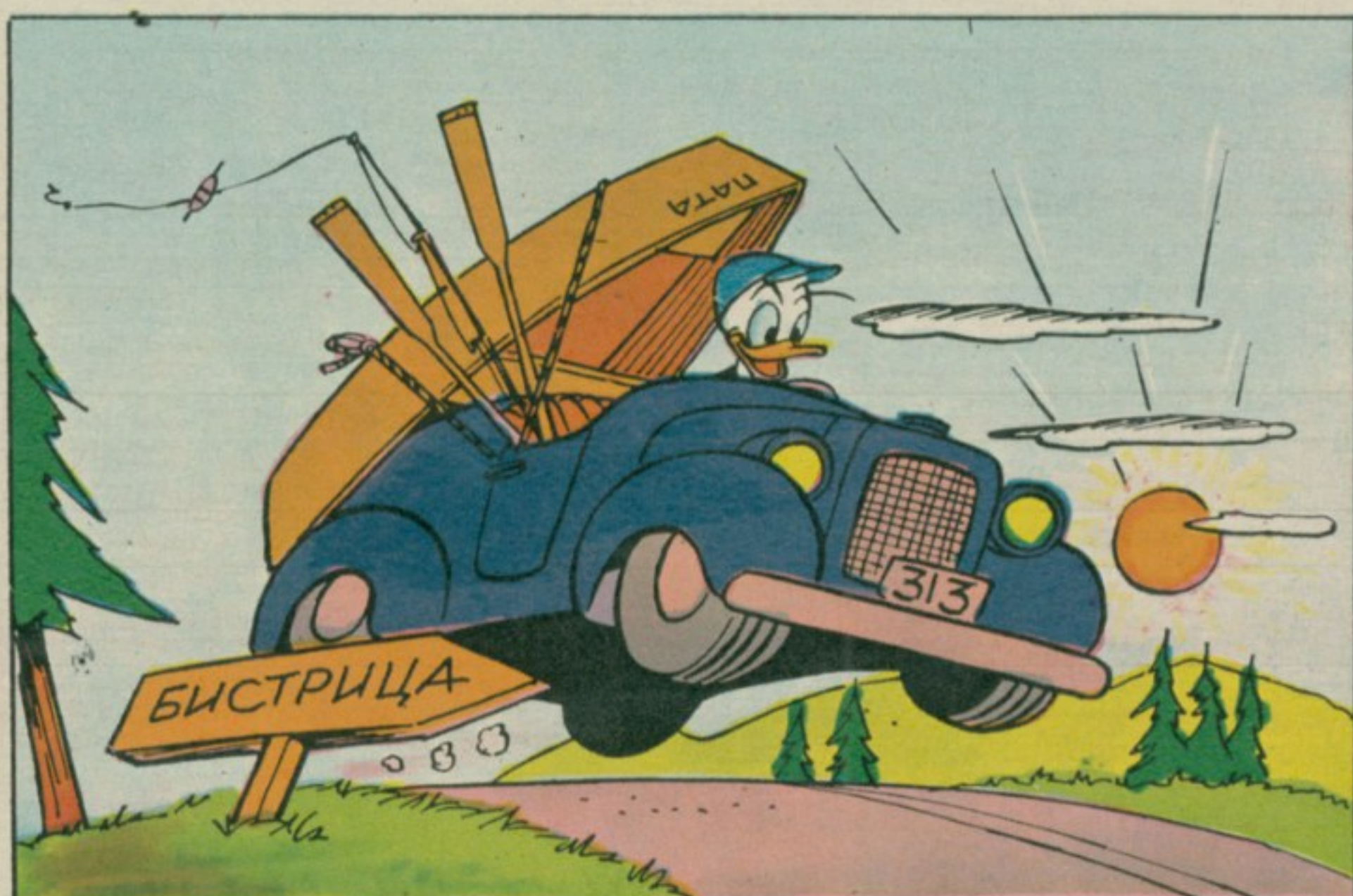
● испитујући дно океана севе-
розападно од афричких обала,
океанографи су на дубини од
900 до 4000 метара открили бога-
ге наслаге мангана, никла, ко-
балта, бакра, злата и платине.

● кроз чувени аквадукт у Сего-
вији, у Шпанији, који су Римља-
ни изградили пре више од 2000
година, још и данас са облич-
њих планина дотиче вода за
пиће.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

МОЈ ПРИЈАТЕЉ СА ВЕНЕРЕ

У четвртак, 20. новембра 1952. у 12.30 часова лично сам ступио у додир са бићем с Венере које се летећим тањиром спустило 16 километара источно од Дезерт Сентера у Аризони. Венеријанац ме је посетио још неколико пута. Већ приликом другог су срета изванредно се служио не само енглеским, већ и свим језицима који се говоре на Земљи.

Ово запањујуће тврђење изнео је 1954. године у једном писму Американац полског порекла Џорџ Адамски, који себе назива „философом, самоуким астрономом и посматрачем летећих тањира“.

СРЕБРНА ЦИГАРА

Адамски живи на планини Маунт Паломар у Калифорнији, недалеко од Хејлове опсерваторије, чувене по гигантском телескопу пречника 500 милиметара. Он и сам има два телескопа помоћу којих се већ годинама бави посматрањем небеских тела. На летеће тањире није ни помишљао све до 1946. године, када је, како каже, сопственим очима јасно видео како над јужном падином Маунт Паломара лебди нешто налик на „велику сребрну цигару“. Летећи предмет остао је довољно дуго да би астроном могао добро да га осмотри. Међутим, на њему се није могло много виде-

— У СВЕМИРУ ВЛАДА ЗАБРИНУТОСТ ЗБОГ ВА- ШИХ НУКЛЕАРНИХ ЕК- СПЕРИМЕНАТА! — РЕКАО ЈЕ НЕЗНАНАЦ ЏОРџУ АДАМСКОМ

ти: лично је на какав васионски брод, само што није имао никаквих отвора ни спољних додатака.

Од тог тренутка, Адамски се потпуно посветио трагању за непознатим летећима. Не жалећи новац, путовао је свуда где би чуо да су се појавили летећи тањир. Често је одлазио и у Калифорнијску пустињу, одакле су с времена на време стизали слични извештаји. Приликом једног таквог излета, 20. новембра 1952. повео је са собом и неколико пријатеља.

ПРОПУСТИО САМ ПРИЛИКУ!

Дан је био облачан и над суморним, кршевитим пределом дувао је ветар. Адамски је имао јак осећај да

ћи неометано да посматра. Заиста, већ 500 метара одатле наишли су на једну скривиту увалу. Адамски је извадио свој телескоп и фотографски прибор, а пријатеље је замолио да се одвезу још мало даље и да га један час оставе самог.

— Однекуд се изненада појави група војних авиона — прича Адамски — и колико летелицу, али се сва нагло диже у небо и остави их да круже ни око чега. Тренутак касније гледао сам авионе како одлазе и проклињао их у себи. Од „цигаре“ није било ни трага. Веровао сам да је више нећу видети.

— Тада моју пажњу привуче неки блесак — наставља астроном — и ја се окретох. На око 800 метара од мене, између два брежуљка, лебдео је — летећи тањир! Одмах сам поставио свој телескоп са причвршћеним фото-апаратом и на брзину, без изостравања, направио неколико снимка. Али, када сам хтео да то поновим и са другим апаратом, опазих да тањир полако нестаје иза једног од брежуљака. „И ову прилику сам пропустио“, помислих, разочаран. Био сам сигуран да снимци које сам направио нису добри.

ОДАКЛЕ СТЕ СТРАНЦЕ?

Адамски је тек тада приметио да у ували иза брежуљака стоји човек. Полако се упутио ка њему. Како га је касније описао, не знанац је могао имати 28 година, а био је висок око 168 сантиметара. Астроном даје и друге појединости: дуга риђа коса, униформа боје чоколаде слична онима какве носе наши астронаути и ципеле од неке меке и веома савитљиве материје.

Прво питање се просто металом:

— Одакле сте?

Странац очигледно није разумео. Адамски је тада покушао да му помоћу покрета и телепатије пренесе своје мисли. Показујући руком на сунце, понављао је истовремено у себи реч „планета“. Странац је овога пута схватио. Насмејавши се, описао је руксм у ваздуху две орбите. Пстом је левим кажипрстом показао на себе, а десним на замишљену другу орбиту.

— Значи, долазите с Венере? — рече Адамски.

Странац је само климнуо главом и поновио:

— Венера.

Даље споразумевање је ишло лако. Венеријанац је помоћу знакова саопштио Адамском да у свемиру влада велика забринутост због нуклеарних експлозија на Земљи и да због тога овамо долазе честе експедиције са других планета.

— Овоме сам био спре-

ман да верујем — рекао је касније Адамски. — Зна се да космички зраци веома губе од снаге кад уђу у Земљину атмосферу. Према томе, било би сасвим логично да радиоактивна зрачења постану јача — кад је напусте.

Тада је, на молбу астронома, Венеријанац дозволио натраг свој летећи тањир.

— Био сам срећан што могу изблиза да га погледам — каже овај. — Његово прозрано, зеленкасто тело личило је на велико стаклено звоно, а било је опасано са неколико широким прстенова. Венеријанац ми није дозволио да га фотографисам, али ми је љубазно објаснио све што ме је занимало. Тако сам сазнао да се тањиром управља помоћу магнетизма из велике „цигаре“. Кугла која се налазила на врху, а подсећала је на неко велико сочиво, била је у ствари под кроз који је овај „извиђачки брод“, како га је Венеријанац назвао, примао енергију...

ОДРЖАО ЈЕ РЕЧ

На крају, Венеријанац је стао на најнижи прстен и кроз отвор који Адамски

дотада није приметио ушао у тањир. Прстенови су почели да се окрећу у супротним смеровима, извиђачки брод се дигоа и нестало у небу.

Ову чудну причу потврдили су и пријатељи астронома, који су са извесне удаљености посматрали читав приказ. Један од њих, извесни доктор Вилијамсон, чак је и снимио и прецртао отиске странчевих стопа у песку. Снимци су испали веома нејасни, али је цртеж разговетно показивао неке шаре. Њихово значење је касније без успеха тумачено помоћу астрономских карата и митолошких симбола. И остале фотографије су веома нејасне. Адамски тврди да их је присуство брода „неутрализовало“. Колико се зна, ни америчко ваздухопловство није дало никакву изјаву о авионима који су покушали да опколе велику летелицу. Према томе, о читавој авантури нема ни једног стварног доказа.

Међутим, Адамски тврди да му је Венеријанац пред полазак, обећавајући да ће га вратити, узео један од снимљених филмова. Исте године, 13. децембра око 9 часова ујутро, астроном је био за својим телескопом кад је опазио изненадни блесак. Одмах потом разазнао је прозачки извиђачки брод. Летелица се приближила на око 30 метара од њега и ту застала над зем-

љом. Крив отвор који се на њој указао испало је смогуљак филма: Венеријанац је одржао реч.

— Међутим, и ту ме је чекало изненађење — каже Адамски. — Филм је био развијен, али су се на њему, уместо мојих фотографија, налазили неки необични знаци. Одмах сам га предао стручњацима на проучавање, али тајанствена порука ни до данас није одгонетнута...

ДЕСЕТИ СЛУЧАЈ

Многима, а нарочито астрономима, ова прича је послужила као повод да свог колегу-аматера прогласе шарлатаном. Ово није необично кад се зна да су научни кругови спремни да и мање чудна твђења примају с неверицом. Тако је једна

америчка комисија, после дуге проучавања извештаја очевидаца о појави летећих тањира, дала овакав извештај:

„У девет од десет случајева радило се о авионима, метеоролошким балонима и сателитима који се ни су могли јасно видети због лоших временских услова“.

Али, упитаћемо се с правом, шта је са десетим случајем? Описи који овде спадају превише су јасни да би се могли приписати временским сметњама, а уз то потичу од сасвим уравнотежених људи, па често и добрих познавалаца технике.

На пример, веома збуњује догађај који се одиграо 1948. године у близини ваздухопловне базе у Гудмену, у Кентакију. У рано по подне 7. јануара, у контролни торањ на тамошњем аеродрому узбуђено су утрчали полицајци.

— Обавештени смо — рекли су — да се према Гуд-

мену креће огромна округла летелица. Очевици је описују као тањир и тврде да има око 90 метара у пречнику!

Контролни торањ је сме-ста радио-везом наредио капетану Мантелу, чија су четири ловца патролирала не далеко одатле, да испита ствар.

После неког времена, зачуо се капетанов глас:

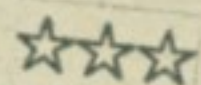
— Тањир је изнад мене. Стићи ћу га. Летим на висини од 6000 метара!

У том тренутку, веза се прекинула и упркос непрекидним покушајима није се могла поново успоставити. Службеници торања надали су се најгорем. Ваздух у тадашњим авионима није био под притиском и пилот је на оваквој висини лако могао да изгуби свест. Њихова бојазан се и обистинила неколико часова касније, када су недалеко одатле нашли остатке скрханог Мантеловог авиона.

Међутим, ствар није била тако једноставна како је изгледала.

— Авион је морао бити разнесен још у ваздуху — саопштили су стручњаци после обиласка терена. — Његови делови расути су читав километар унаоколо!

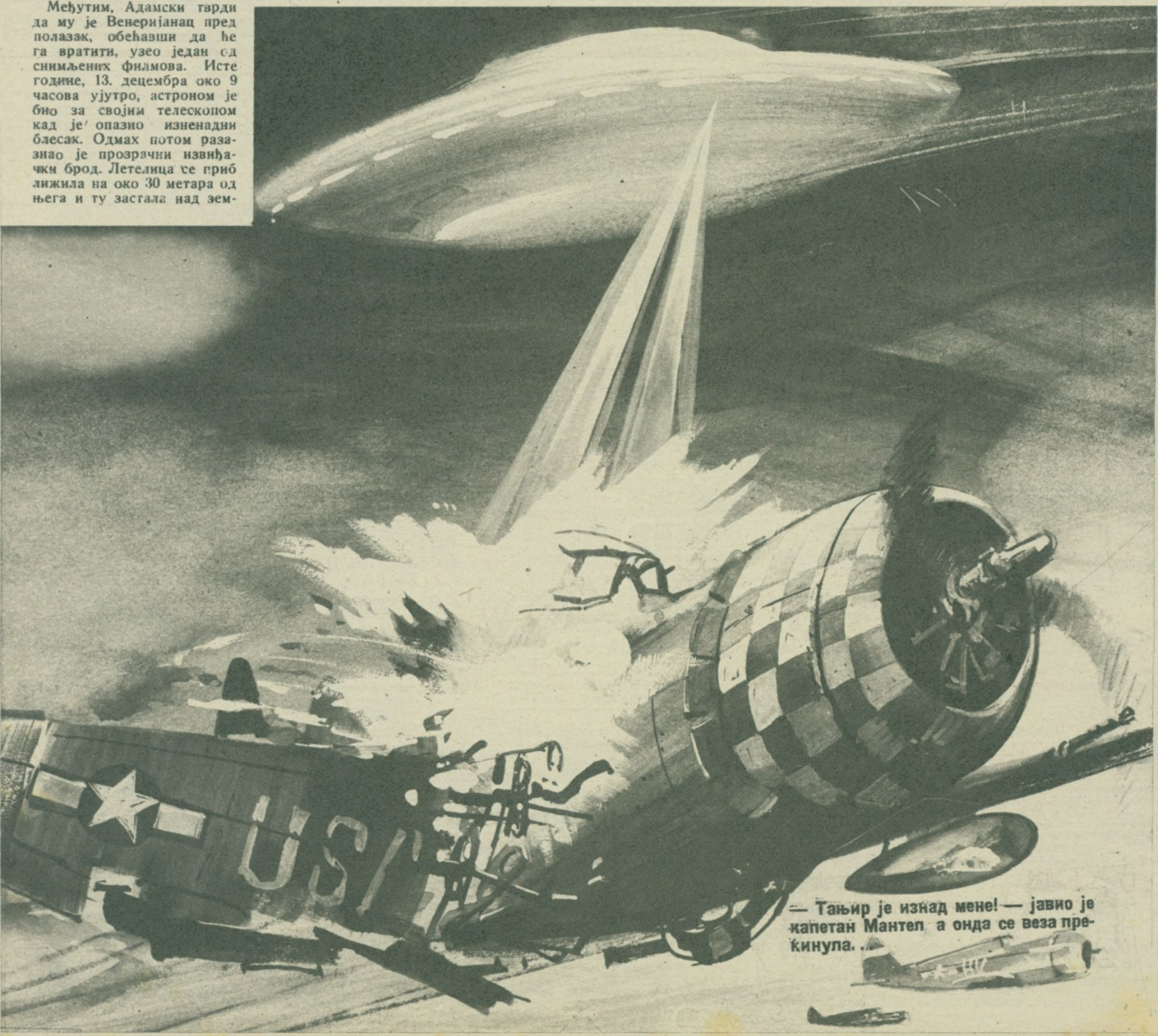
Значи ли то да је капетан Мантел пао као жртва летећег тањира?

Ово је само један од многих нерешених случајева који нам препуштају да сами донесемо одлуку. Хоћемо ли, дакле, веровати у летеће тањире? Многи од нас сигурно су спремни да одговоре са „не“. Ипак, можда би било добро да се пре тога сете анегдоте о оном дечаку који је, видећи први пут у животу жирафу, узвикнуо:

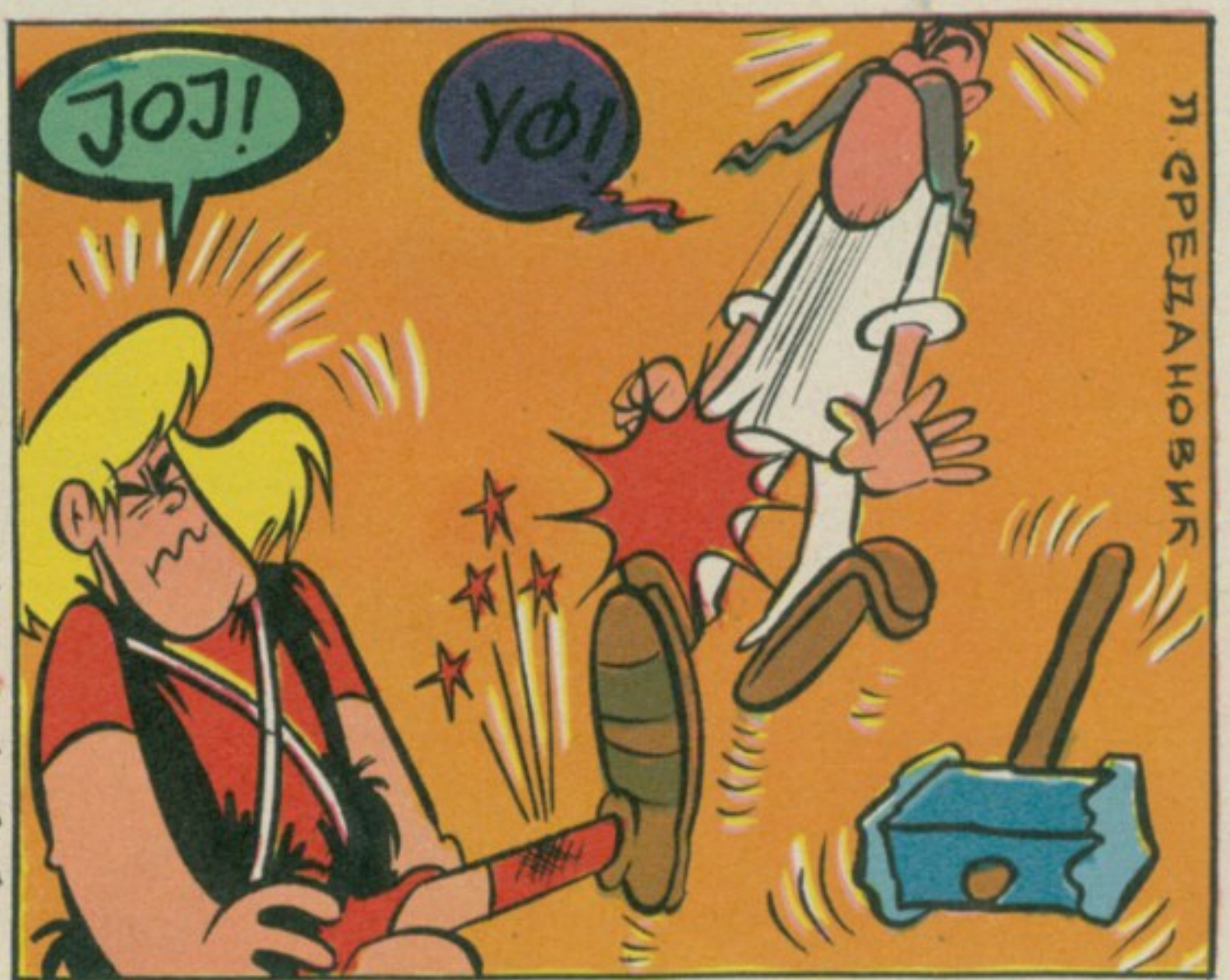
— Таква животиња не постоји!

Мајкл Хардвик

— Тањир је изнад мене! — јавио је капетан Мантел, а онда се веза прекинула.

ДИКАН MONTEKARLOS И ПРВИ РЕЛИ

ЦРВЕНО, ЦРНО И БЕЛО

У рано јутро године 2173. пре наше ере, последњег месеца јесени а првог дана у месецу, у Кини је дошло до помрачења Сунца. Сунце се није појавило у свом уобичајеном сјају ни над градом Уган-Хуом и у вароши је завладала ужасна паника. Није да Кинези нису знали за помрачења. Напротив, били су дубоко уверени да су напредак државе и њихова лична срећа у тесној вези с кретањем небеских тела. Али, био је обичај, у ствари строг закон, да астрономи унапред израчунају и народу објаве тачан дан и сат када ће до промена на небу доћи.

Злајсна средина

О овај закон оглушили су се астрономи Хи и Хо из града Уган-Хуа и то — због вина! У једном прастаром кинеском летопису остало је забележено да су „Хи и Хо занемарили своје врлине, наклонили се вину и запустили службу“. Док су остали кинески астрономи помно рачунали и мучили се да установе када ће до помрачења Сунца доћи, Хи и Хо блажено су седели у својој опсерваторији и празнили боце! О небу и небеским појавама нису уопште размишљали и не само да нису објавили када ће бити помрачење већ тешко да су га и приметили.

Тако се догодило да у читавој огромној Кини само житељи Уган-Хуа нису били обавештени шта се на небу спрема. Вест је дошла и до цара и он је наредио да се Хи и Хо погубе и забранио прављење и пијење вина. То је прва прохибиција, односно забрана уживања алкохолних пића у историји.

Колевка винове лозе вероватно је Месопотамија на месту данашњег Ирака. Сумери који су ту живели гасили су винозу лозу и у сласт пили вино још пре 6000 година. Као и све добре ствари и вино је себи брзо прокрчило пут и према истоку и према западу. Тако је стигло чак до Кине, али и до Шпаније и Галије, данашње Француске. Сматра се да је оно најстарије и најпопуларније пиће на нашој планети!

Римљани су уживали у добром вину и мада је закон забрањивао да вино пију мушкарци до тридесет година и жене нико жиг то није поштовао. Стари Грци су вино пили помешано с водом, такозвану беванду, а уживање у чистом вину сматрали су варварским обичајем. Беванда је имала покло нике и у другим крајевима света — и код нас у Далмацији људи је пију ради-

је не чисто вино. Љубитељ беванде био је и највећи немачки песник Гете који је једном рекао: „Рибе пију само воду, па су зато неме, а будале пију само вино, па сувише говоре! Зато је најбоље држати се златне средине и мешати вино с водом!“

На њрвом ме- сџу Француска

Винова лоза се данас гаси свуда у свету где за то постоје погодни климатски услови. И вино се прави широм света, а квалитет и укус му зависе од климе, положаја винограда, земљишта, бербе, начина справљања и чувања. Вина из којих је ферментацијом уклоњен скоро сав шећер зову се сува, за разлику од слатких у којима је проценат шећера приличан. Црвена и

црна вина праве се од сока и језгра грожданих бобица, а бела само од сока. Вина се деле и на непенушајућа и пенушава у којима је задржан угљен-диоксид.

Највећи произвођач вина на свету одувек је била Француска. Она је, на пример, 1970. године произвела скоро седам милиона тона вина! За њом на светској ранг-листи долазе: Италија, Шпанија, СССР, Аргентина, САД и Португал.

Разуме се да су и најчувеније врсте вина француске. Међу њима истичу се бело и црно вино из Бордоа, бургундац, шамбери и бројне врсте шампањца коме у свету нема премца. Таква шампањац прави се само на тлу Шампање и недавни покушај једног чилеанског фабриканта да у истим климатским условима и на тлу истог састава одгаји исту лозу и на са-

Мушкарцима до ѡригесеѡ јодина и женама било је сѡроѡ забрањено да ѡију вино, али у Риму нико жив ѡо није ѡошѡовао

Здружена млада и стара вина, боља и лошија, даће вину особину коју захтева одређена марка шампањца.

Вино у пилулама

У току друге ферментације на литар вина ставља се 24 грама шећера и 17 грама фермента. Задатак бактерија је не само да шампањцу дају пенушавост већ и да га обогате глицеринима, вишим алкохолима и етерима који доприносе квалитету. Угљенични гас доприноси ароми вина. С пролећа се шампањац оставља да преври у подрумима Шампање на увек истој температури од 10 степени. По неки подруми веома су дугачки и у њих се може сместити до 22 милиона боца драгоценог напитка! Многи мисле да се тајна квалитета крије баш у тој фази производње и да само тим нарочитим подрумима треба захвалити за изврстан укус шампањца.

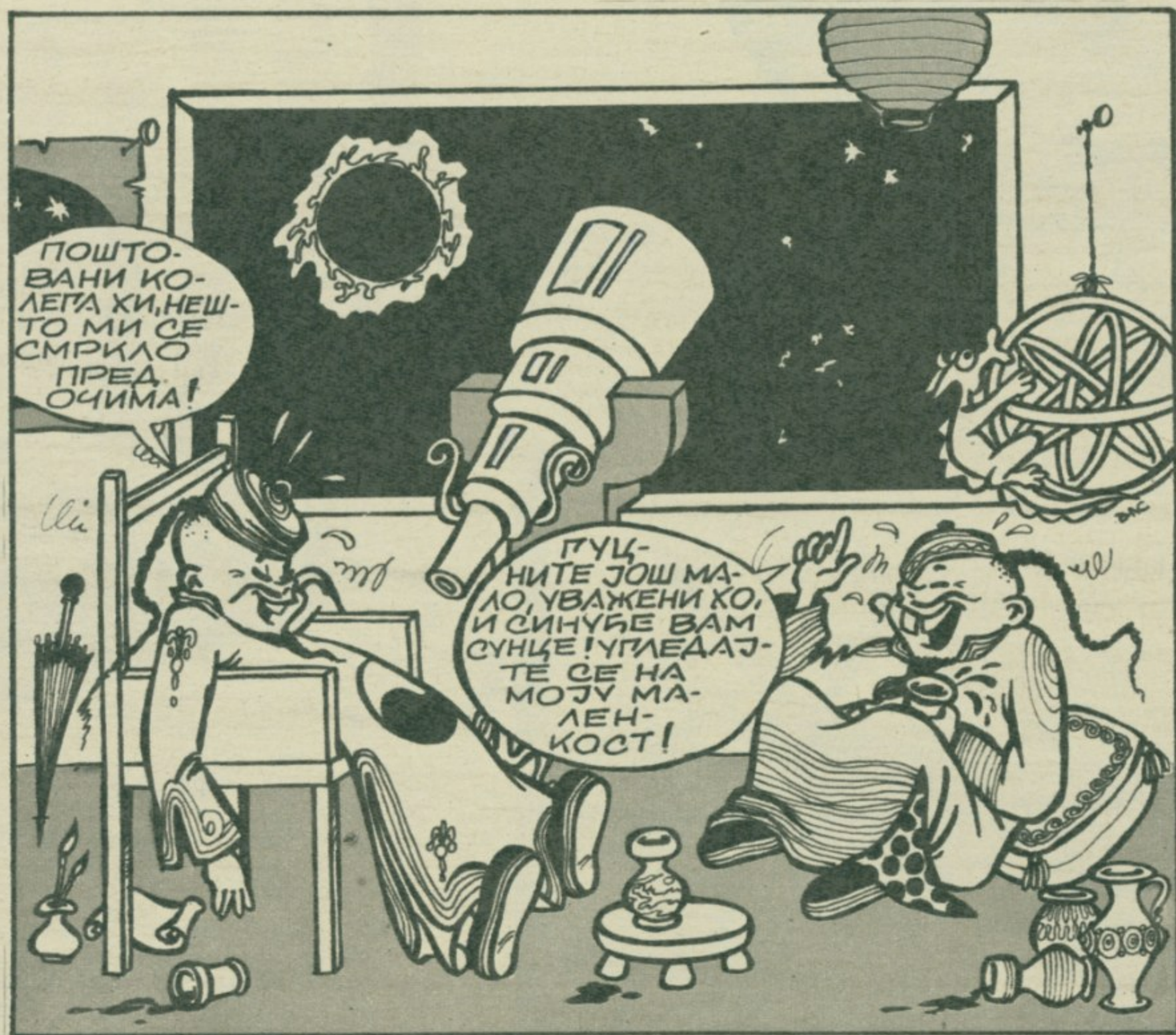
Боце се прво стављају хоризонтално, а затим се крајем године на одређен начин неколико пута протресу да би се убрзало превирање. Потом се стављају под одређеним углом, грлићем наниже, да би се издвојили талози. У тој фази која траје три месеца нарочито извезбани радници свака два дана померају боце за једну осмину круга. После овога оне се усправљају и остављају у хладним подрумима.

Овде боце остају по неколико година — до дана када ће бити пуштене у продају. Тада их радници муњевито спуште, избаце талог и доспу у вино мало шећерног ликера, према томе да ли се жели мање или више заслаћен шампањац.

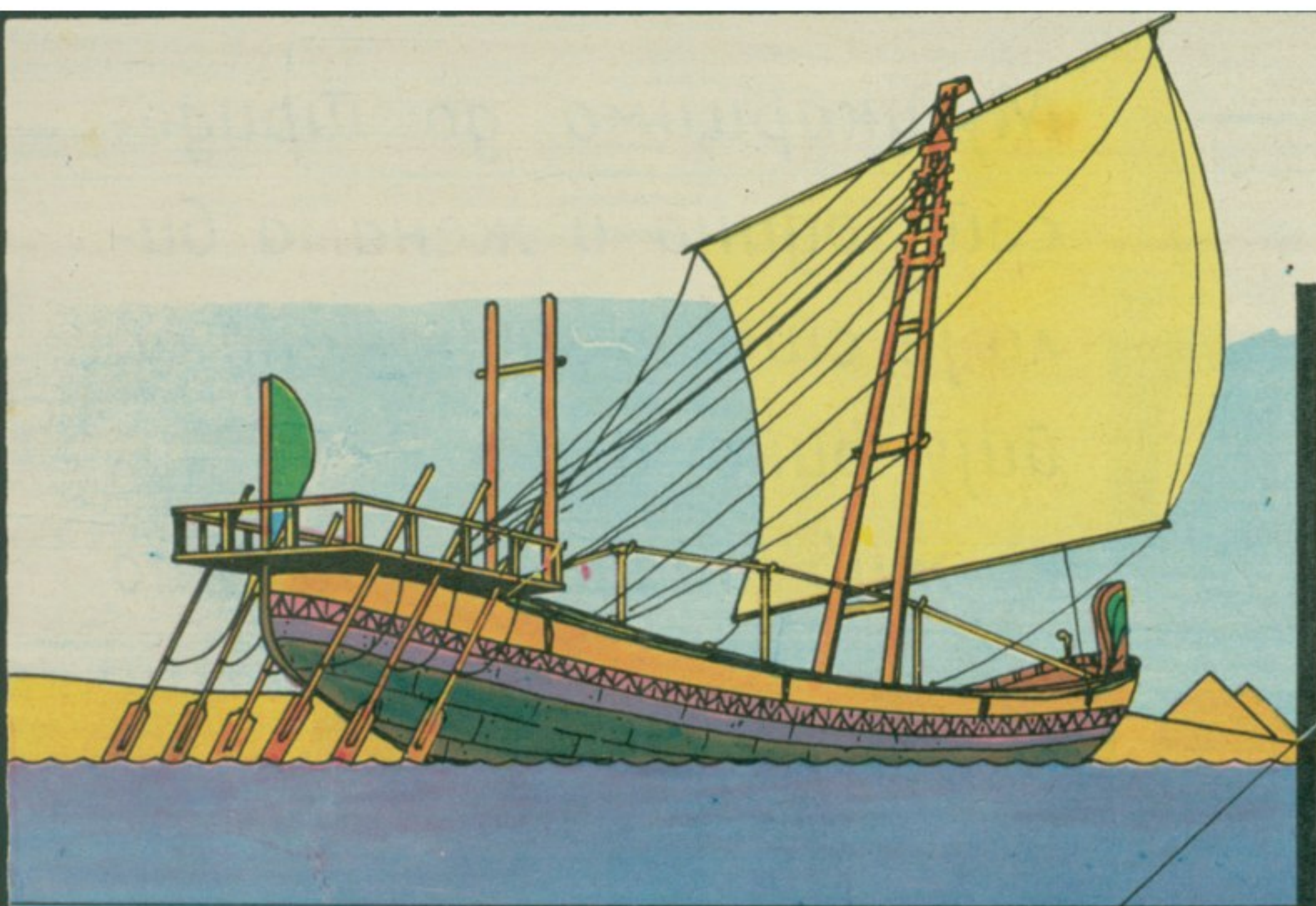
Осим Француске и друге земље могу се похвалити добрим винама: мозелска вина из Немачке, токајц из Мађарске, порто из Португала, малага, шери и маркез де муриета из Шпаније, лакрими кристи, кјанти и марсала из Италије допуњују листу најчувенијих светских вина.

Французи су први од вина направили и врсту ракије — чувени коњак. Они су од свих нација и највише песама посветили вину. Стога никог није изненадило када је објављено да ће први француски космонаути понети са собом у орбиту и вино — у пилулама!

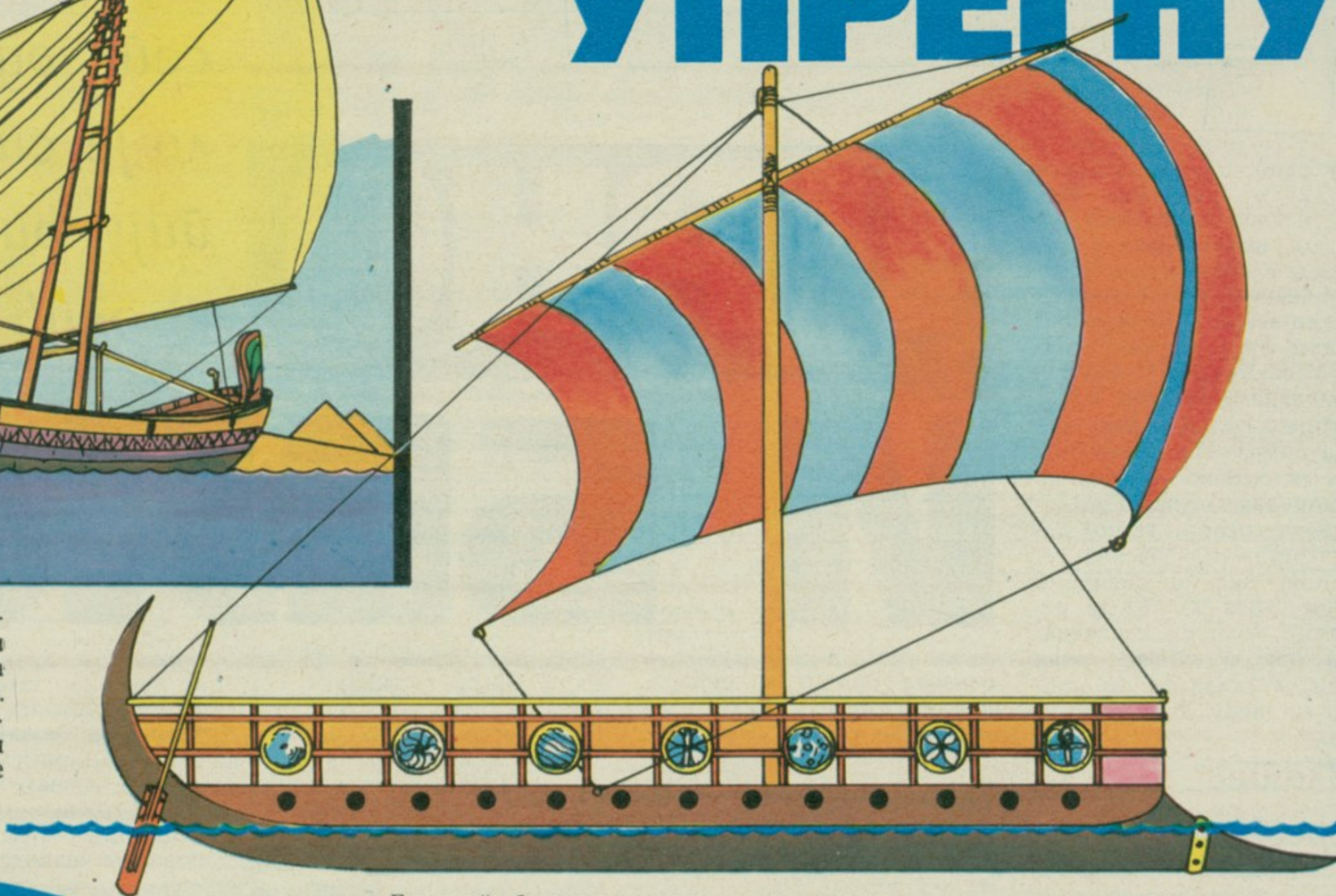
Б. Д.

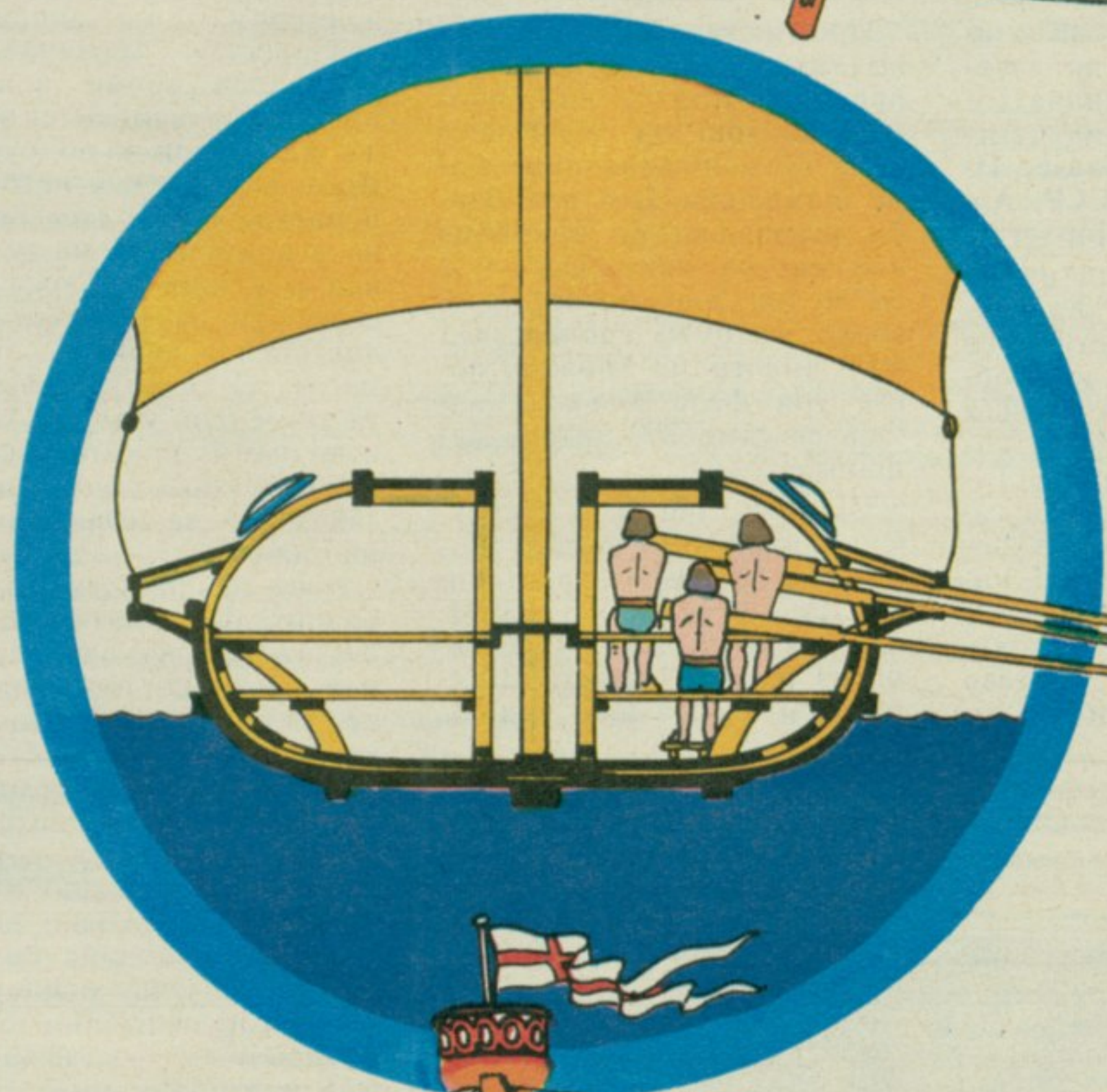
УПРЕГНУТ

Египћани се сматрају првим бродоградитељима у историји. Њихови бродови били су најпре грађени за речни саобраћај, а тек касније је фараон Снефру око 2900. године пре наше ере опремио 40 једрењака за пловидбу морем. На слици је један од тих једрењака једноставне и ломне конструкције.

„Биреме“, бродови са двоструким редом весала са сваке стране, први пут су представљени на асирским рељефима. Међутим, тек Феничани, који су на морским просторима били као код куће, створили су ратне „биреме“, довољно лаке и покретљиве да се супротставе сваком непријатељу. На прамцу брода, испод површине, налазио се „кљун“ од тврдог дрвета намењен разбијању противничких лађа.

Развијена грчка флота састојала је од бројних типова бродова: „бирема“, „трирема“, па чак и „квинкверема“, односно бродова са пет редова весала. За разлику од феничанских ратних „бирема“ код којих су веслачи били изложени, Грци су затварали веслачки простор. На слици је, у пресеку једне „биреме“, приказан распоред весала.

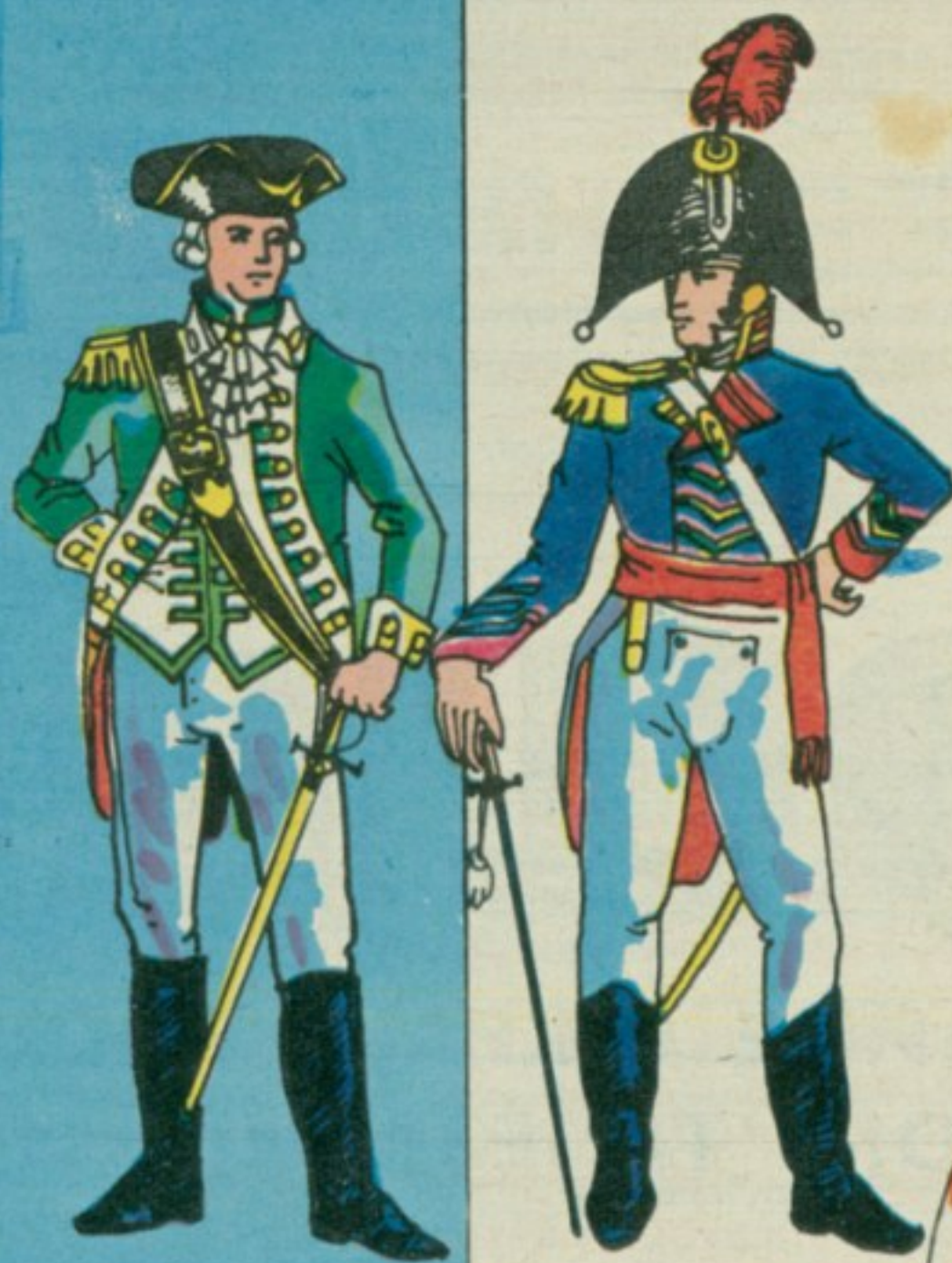

Викиншки „дракари“ или „бродови-змајеви“, као што је овај на цртежу, били су ремек-дело бродоградње X века. Ови 90 метара дуги и 18 метара широки једрењаци могли су да приме и по 1000 ратника.

Европски средњи век био је доба безбројних типова једрењака. Међу њима посебно место припада „караки“, врсти галије која је била веома популарна у Ђенови и Венецији. Једна од њих била је „Санта Марија“, којом је Колумбо стигао до Америке.

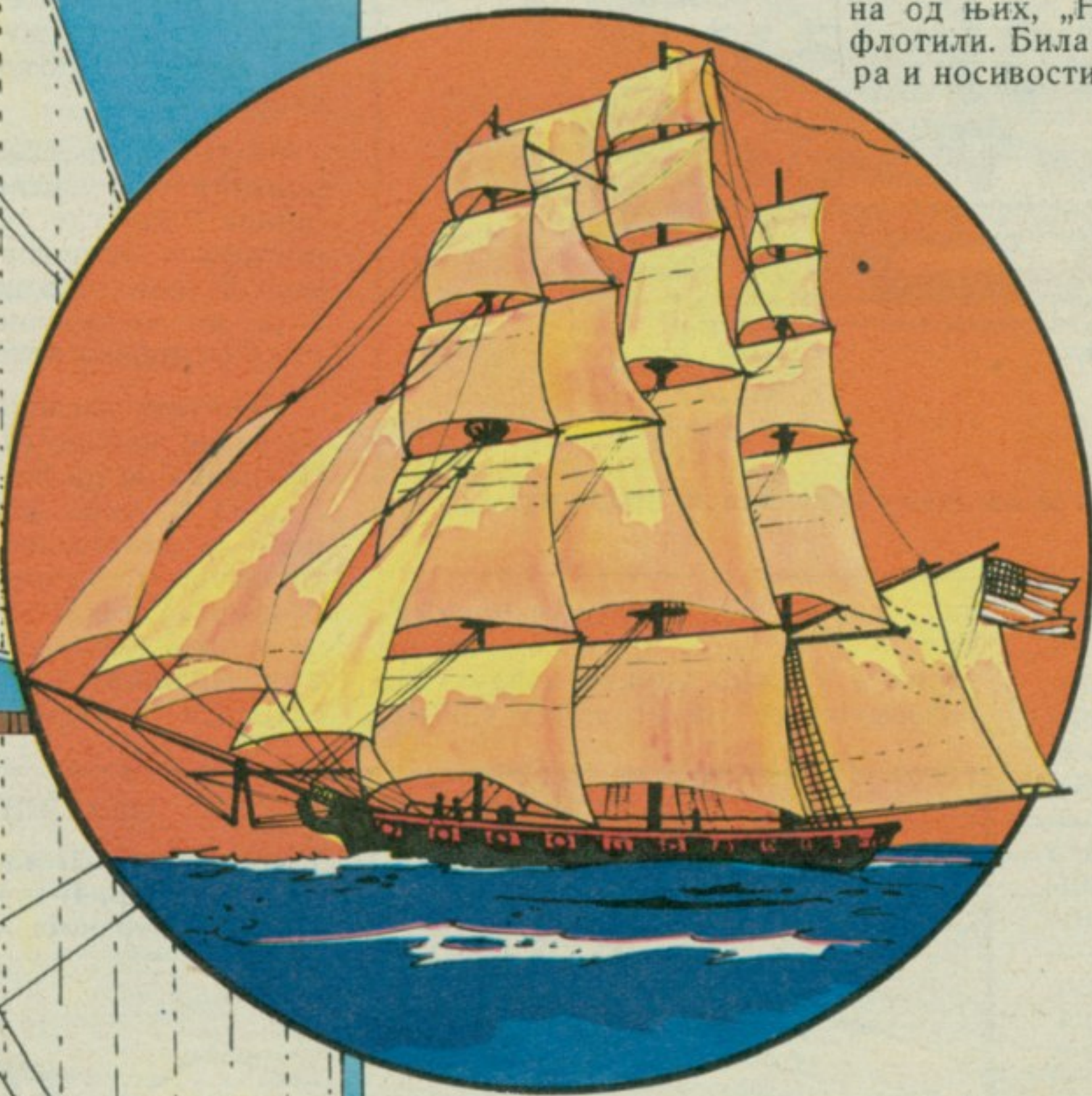
Agobol 72

И ВЕТАР

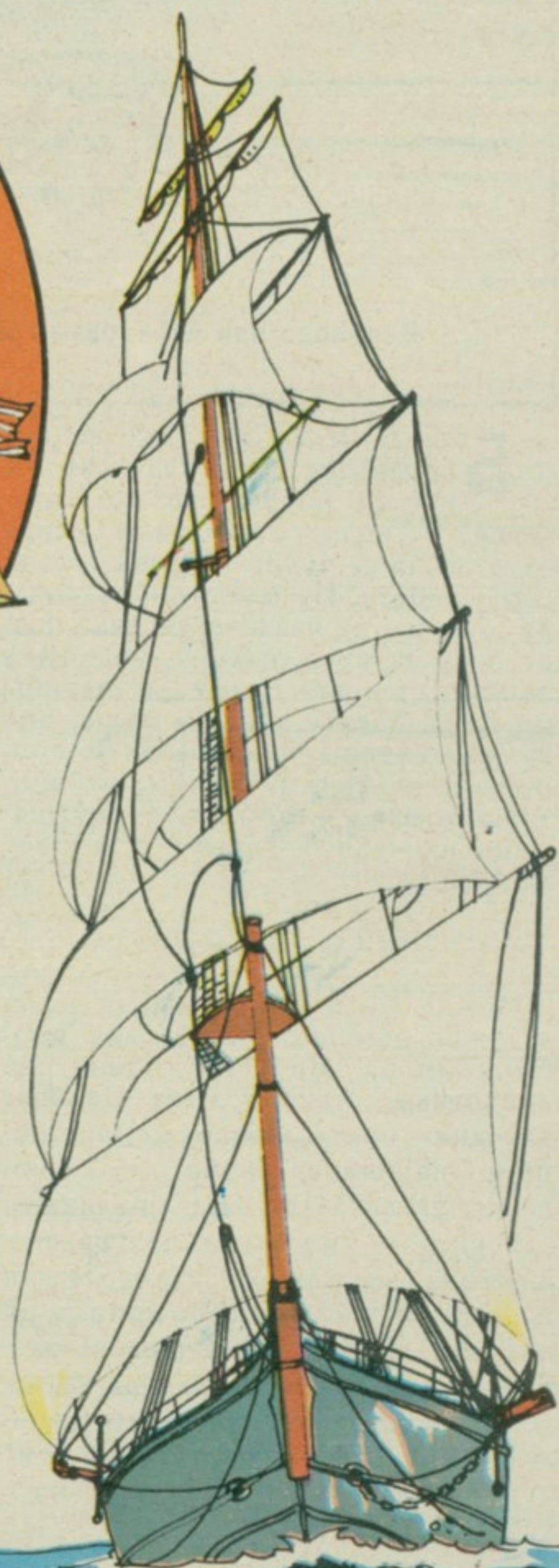
Међу поморским силама XVII века, Холандија је заузимала једно од најважнијих места. Понос холандских бродоградитеља била је велика ратна фрегата „Гауда“ са 72 топа, поринута у море 1665. године.

Брже од „карака“ биле су португалске „каравеле“. Иако су углавном пловиле уз обалу, једна од њих, „Ниња“, нашла се и у Колумбовој флотили. Била је дуга 21 метар, широка 7 метара и носивости 60 тона.

Поред фрегате, најпопуларнији тип ратног брода у XVIII и XIX веку била је „корвета“. Коришћена је првенствено за извиђање, пратњу и линијско патролирање. На цртежу је приказана америчка корвета „Генерал Пајк“ са 62 топа калибра 24 фунте. Дужина брода била је 53 м, ширина 11 м, а висина главног јарбола 59 м.

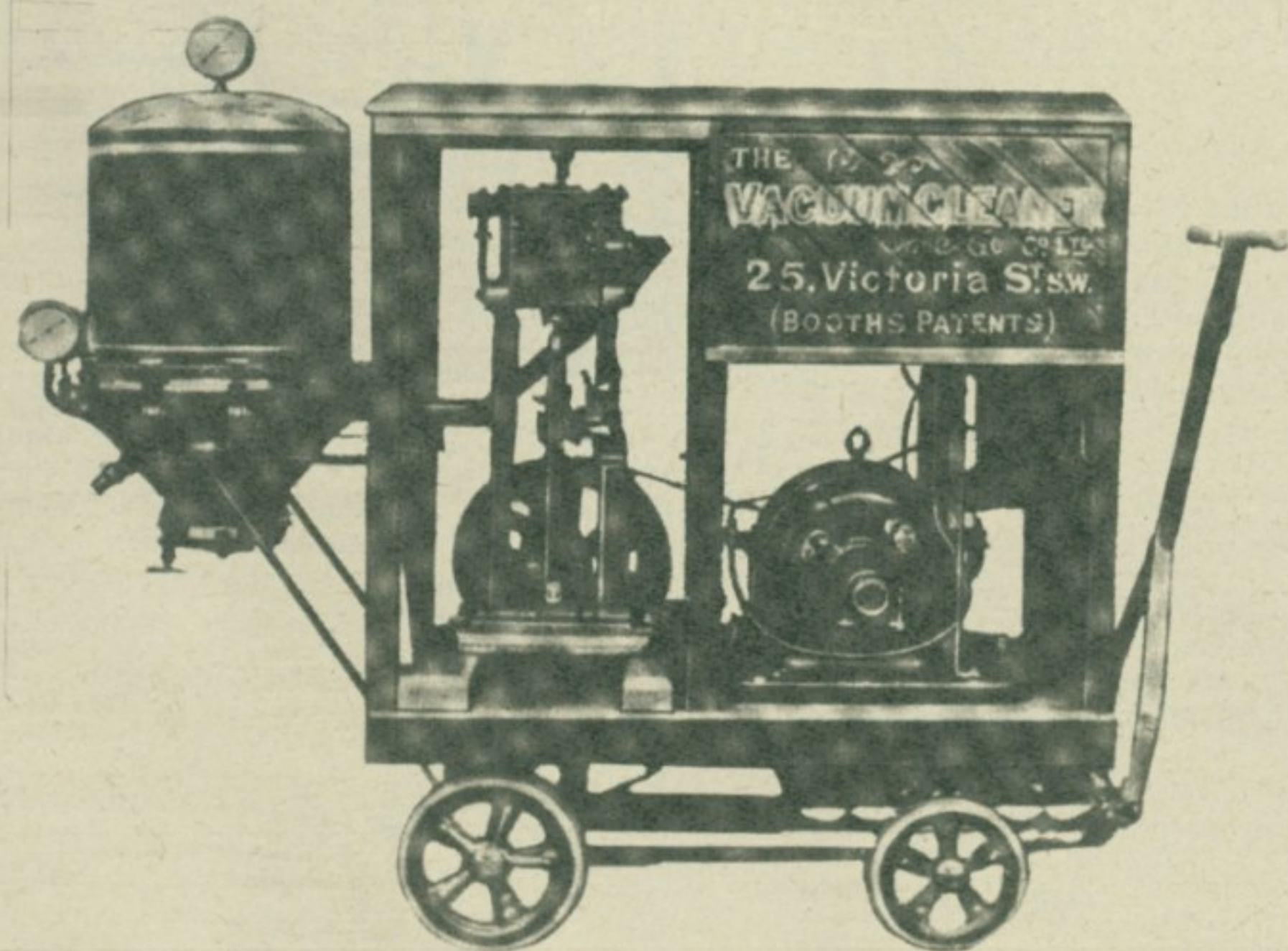
У XIX веку појављују се једрењаци са металном конструкцијом и трупом. Први овакав једрењак био је амерички „Тили Старбак“ са три јарбола од челика, дуг 82 м, а широк 13 м. Насукао се 1907. године код рта Хорн.

КАКО РАДИ УСИСИВАЧ

Куда с прашинном?

— ПИТАЛЕ СУ СЕ ДОМАЋИЦЕ С КРАЈА ПРОШЛОГ ВЕКА. ИНЖЕЊЕР БУТ ЈЕ ЛЕГАО НА ТЕПИХ СВОЈЕ ТРПЕЗАРИЈЕ И — ПРОНАШАО ОДГОВОР!

Веровали или не — овако је изгледао усисивач за прашину!

Био је један од оних ведрих пролећних дана када све домаћице почињу велико спремање. У малој лондонској улици зауставила се чудна направа у коњској запрези. Неколико људи почело је из ње да извлачи дугачка црева и да их кроз прозоре убацује у околне станове. Затим је машина стала да брекће и да се тресе, док су узнемирени коњи рзали и промињали се. Нешто касније, на прозоре су изишле домаћице, одушевљено кличући — првом усисивачу за прашину.

☆☆☆

Можда Хјуберт Бут никада не би задужио домаћице света овим проналаском да није 1901. године на лондонској станици Сент Панкрас случајно присуствовао демонстрацији најновијег изума за чишћење вагона. Изум није био ништа нарочито — тек пуко издување прашине, која би се затим слегала на другом месту, гушећи при том поштоване посматраче. Видевши ово, Бут је изразио мишљење да би се усисивањем могли постићи бољи резултати. Одговорили су му да је идеја позната, али да још нико није успео да је оствари.

Мада је на демонстрацију изума отишао из чисте радозналости, Бут је на повратку кући био просто опседнут овим проблемом. Како је време одмицало, све му се више чинило да назире решење. Ушавши у стан, кренуо је право у трпезарију и, на запрепашћење својих укућа-

на, легао на под. Затим је марамицом покрио уста, приљубио их на тепих и снажно увукао ваздух. Не обазирјући се на згрануте уздице,

понављао је ово све док му није понестало даха, а онда је скупио марамицу и подигао се на колена. Када ју је растворио, лице му је озарило осмех: била је пуна прашине!

Данас, више од пола века након овог необичног експеримента, готово свако домаћинство има усисивач за прашину. Он је једноставан за руковање и нимало не личи на гломазну Бутову направу из 1901. Принцип је, наравно, исти (усисивање се врши помоћу вакуума који својим обртањем ствара један пропелер), само су му захваљујући употреби електромотора, димензије смањене.

На нашем цртежу приказан је водоравни тип усисивача са мотором јачине 1 коњске снаге. Поред њега постоји и усправни, чија је предност у томе што има обртну четку која му истеривањем прашине из пода олакшава посао.

Међутим, изгледа да ће и ови усисивачи ускоро постати прошлост. Предвиђа се да ће се кроз тридесет година у куће уграђивати систем цеви са централним уређајем за усисивање и отворима у свакој просторији. У такве отворе моћи ће да се углави црево са четком-наставком. Прашина и нечистоћа ће се усисивати у спремниште заједничко

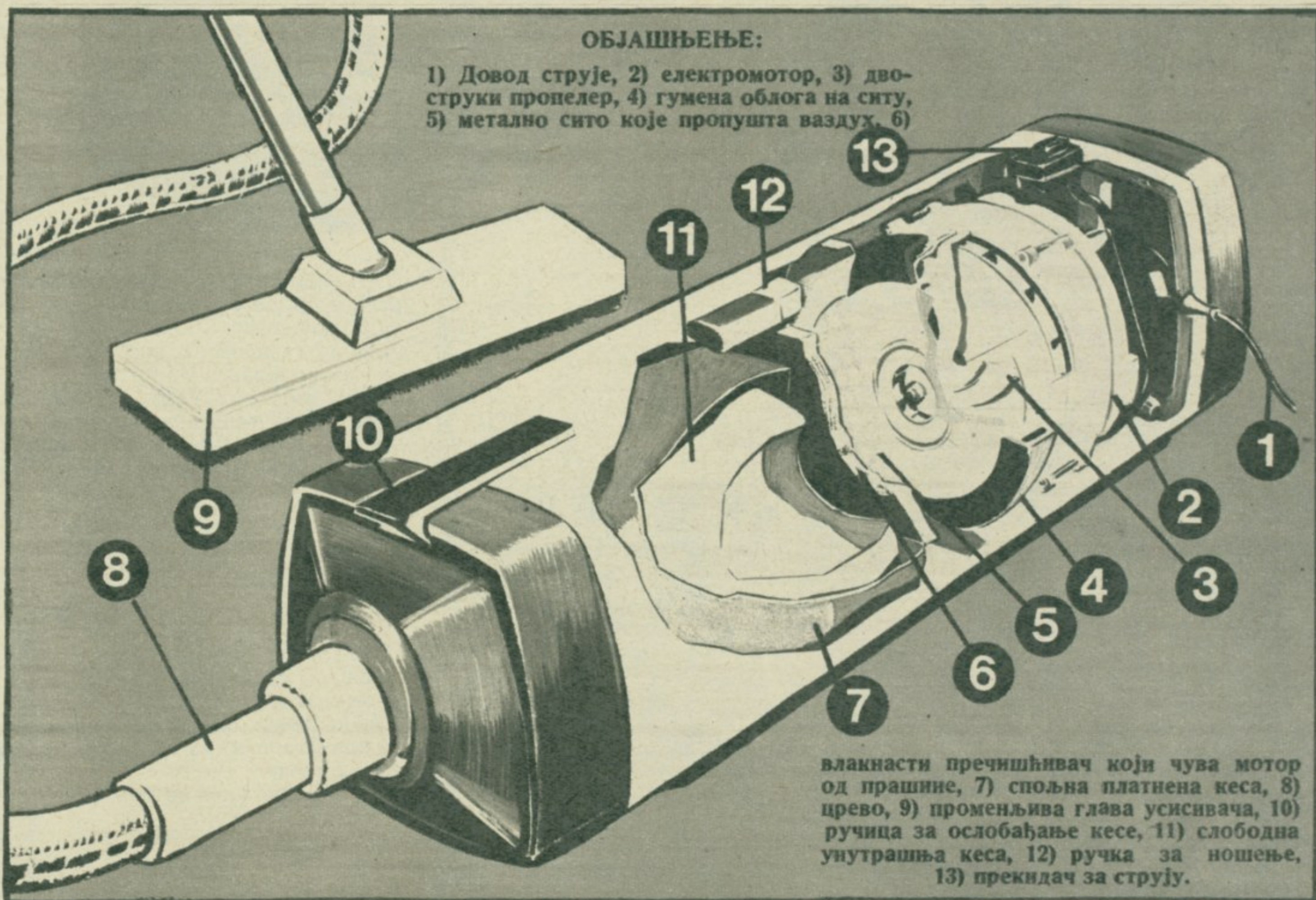
Већ 1904. појавили су се ручни усисивачи

за читаву зграду или скупљати у води, која ће затим отицати кроз канализацију.

Па ипак, изгледа да се и техника, попут моде, понавља: ма колико био савршен, овај уређај веома подсећа на Бутов „макси“ усисивач, који је такође чистио неколико стана одједном!

ОБЈАШЊЕЊЕ:

- 1) Довод струје, 2) електромотор, 3) дво-струки пропелер, 4) гумена облога на сити, 5) метално сито које пропушта ваздух, 6)

влакнасти пречишћивач који чува мотор од прашине, 7) спољна платнена кеса, 8) црево, 9) променљива глава усисивача, 10) ручица за ослобађање кесе, 11) слободна унутрашња кеса, 12) ручка за ношење, 13) прекидач за струју.

КОЗОРОГ

ШАРКА

ЖАБА

КОЗОРОГ

Ове животиње изрежи и залепи изнад њихових имена на странама 48. и 49.

ХЕРМЕЛИН

ПАЦОВ

ДИВОКОЗА

ИЗРЕЖИ И ЗАЛЕПИ!

ПРЕ МИЛИОН ГОДИНА

МАСТОДОНТ

ГЛИПТОДОНТ

Ове животиње изрежи и залепи изнад њихових имена на странама 48. и 49. у следећем броју

САБЉАСТИ ТИГАР

МАКРАУХЕНИЈА

ПОДВИГ ПУКОВНИКА МАКСА

Посада двадесет двомоторних „москита“ за поморска дејства укочи се у ставу мирно кад је у салу ушао командант ескадриле, пуковник Макс. Био је суморан децембарски дан 1944. године. Ближио се крај рата. Британски пилоти, окупљени у сали, имали су само једну жељу — да тај тренутак дочекају живи.

НЕЋЕ СЕ ВРАТИТИ!

— У норвешком фјорду Ромбакс, близу Нарвика, у-сидрен је велики немачки танкер. Довезао је десет милиона литара авионског бензина за 12 аеродрома у Норвешкој. Без њега ни један немачки авион неће моћи да узлети. Наш је задатак да га уништите.

Пуковник Макс застаете за тренутак, а затим настави још озбиљнијим гласом:

— Фјорд у коме се крије танкер одлично је брањен. Дуг је 70 километара и начичкан немачким „флаковима“. Наш задатак је скоро неизводљив. Да бисмо сигурно погодили танкер, морамо летети веома ниско, између хридина фјорда тако рећи испред уста немачких батерија. Многи од нас неће се вратити. Они који буду имали срећу да се врате, састаће се у овој сали — да се преброје. Срећно!

Било је тачно 11.25 часова када је са аеродрома у Шкотској узлетело двадесет двомоторних „москита“ тешко натоварених ракетама, најновијим оружјем у другом светском рату...

Сат касније, ескадрила је запада у вејавицу. Снег се лепо за стакла и смањивао видљивост „на нулу“. Било је тако мрачно да је пуковник Макс, који је летео на челу формације, морао да упали светлост у кабини. Повремено је укључивао доњи рефлектор да би проверио висину. Али, иако је летео само неколико десетина метара изнад мор-

МАКСА

ске површине — таласе није могао да види. Светлост рефлектора није могла да се пробије кроз густе снег.

У 12.47 часова, кад су већ били наомак норвешке обале, пуковник Макс је укључио предајник и наре-

дио: — Лево испод нас је рибарски брод. Потопите га одмах пре него што обавести Немце!

Пилот Мак Грегор одузео је гас и обрнуо авион према броду који се, као орахова љуска, једва назирао кроз снежну завесу. Тек када се приближио броду, увидео је да се пуковник Макс није преварио: изнад командног моста дизале су се у небо високе радио-антене. Био је то немачки патролни брод камуфлиран у рибарску лађицу. Противавионски митраљез на предњој палуби већ је отворио ватру на авион.

Мак Грегор притисну окидаче и виде како се четири ракете упутише према броду који нестаете у наранџастом блеску. Брод је експлодирао као кутија шибица и потонуо после не колико тренутака.

Пилот повуче команду к себи да би подигао авион и сустигао пругу, кад крајичком ока примети да његов навигатор виси везан за седиште, с главом обореном на груди. Немачки митраљез био је сувише прецизан.

— Мој навигатор је убијен — рекао је у микрофон. — Шта да радим?

— Врати се у базу. Иначе, ако у овом паклу само за тренутак изгубиш ескадрилу из вида, пропао си. То је наређење: врати се у базу! — одговорио је пуковник Макс.

ТРИ НАРАНѢАСТЕ МУЊЕ

Деветнаест авиона летело је даље. Снег је био све ређи и капетан Макс је под собом могао да види узбуркане таласе Северног мора осветљене црвенкастим зрацима зимског сунца.

— Како чудно време — помисли он — снег, па магла, а сад сунце.

Уто три наранџасте муње севнуше са острва Бароу, баш у тренутку када су британски авиони, у ниском лету, били изнад шареног торња са радарском антенном.

Пуковник Макс се насмеши: Немци су га, ипак, приметили сувише касно. Веровао је да ће моћи да изврши задатак пре него што се на оловносивом небу појаве немачки ловци.

Са бродова који су штитили улаз у фјорд осу се ураганска ватра.

— Одељење „Револвер“ и „Морски пас“ нека пређу у напад — нареди пуковник Макс.

Две групе од по четири авиона, које су летеле левом и десном ивицом фјорда, обрнуше се на бродове. Главнина ескадриле, у којој се налазило 11 авиона, настављала је да лети средином фјорда, према циљу.

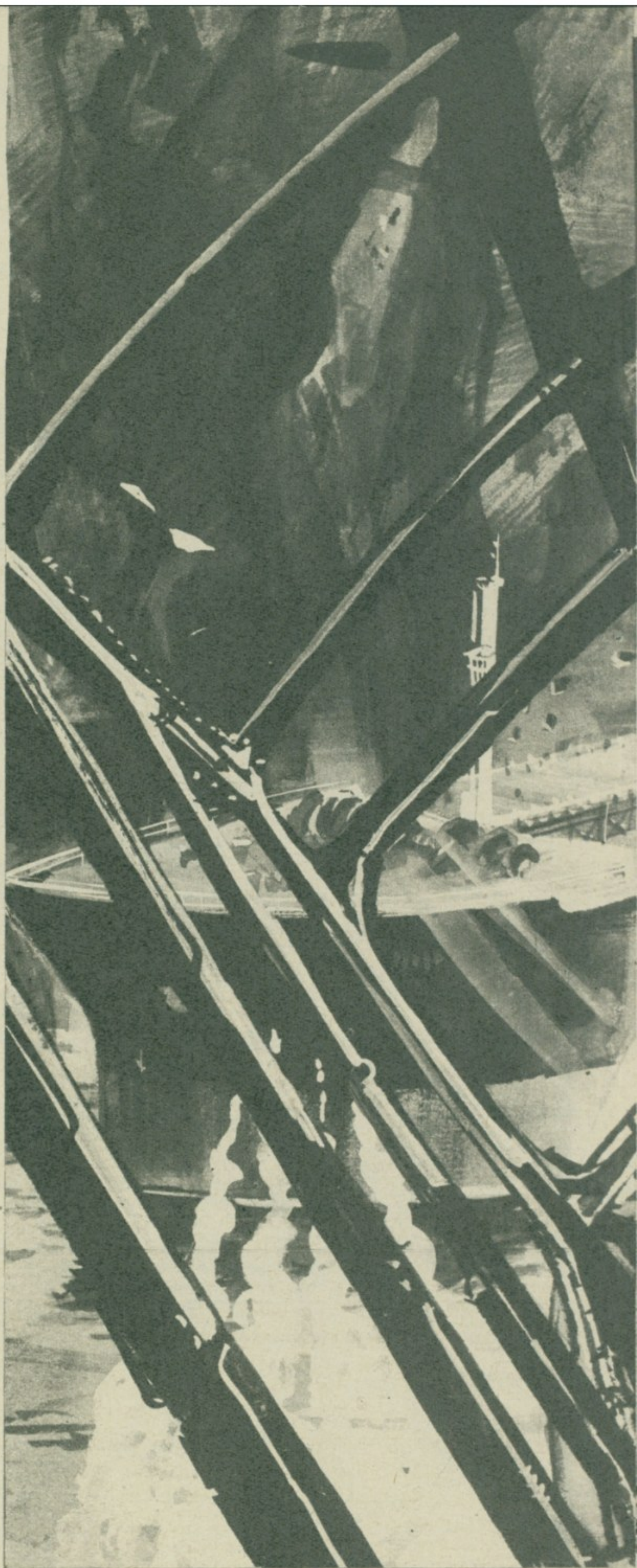
Са немачких бродова сва-

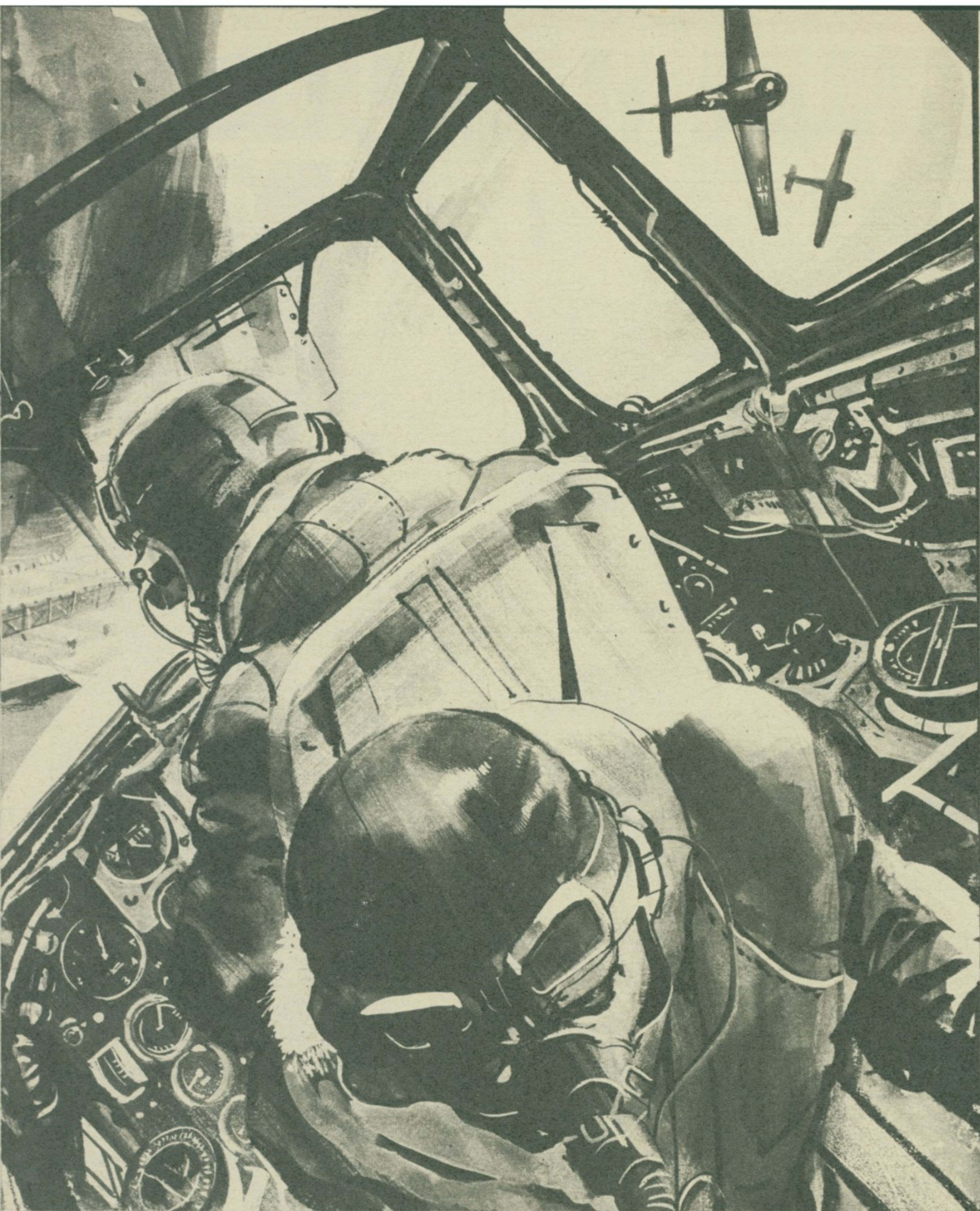
ке секунде испаливано је око 500 граната на британске авионе. Један „москито“, ухваћен у унакрсну ватру, плану као буктиња и сруши се у море. Од силне експлозије, пуцао је лед на обали. Глечери су прорадили и уз велику буку бацали гомиле леда са хридина у море.

На улазу у фјорд горели су немачки бродови погођени ракетама. Само један од њих добио је тачно 48 погодака и потонуо пре него што су морнари могли да се спасу. Други је, погодивши један британски авион, одлетео у ваздух заједно с њим: рањени пилот управио је оштећену машину на брод и у тренутку судара активирао све преостале ракете.

Пуковник Макс је водио ескадрилу даље, према ували у фјорду у којој се крио огромни танкер. Већ је поверовао да је успео да умакне противавионској одбрани, кад је угледао два десетак немачких ловаца који су се пробили испод облака и напали „моските“ с леђа. Брзином од 700 километара на час улетели су у британску формацију као јастребови. Били су то ненадмашни „фоке-вулфови“.

У истом тренутку, пред Британцима се указ танкер, завучен под стрму литицу која се надносила над морем. Пуковник Макс нагну авион на крило и ступи се према танкеру пуца-

Један мотор је
горео, навигатор
је лежао мртав,
а Шкотска је
била далеко.
Командант ескад
риле стисну зубе
од бола
и управи свој
»москито« право
на литицу
испод које
се сакрио
немачки брод

на, а и други мотор је почео да кашље.

Па ипак, танкер је био све ближе. Само педесет метара раздвајало је пуковника Макса од његовог циља. Три »фоке-вулфа«, наслутивши трагедију, покушали су да се склоне. Само је четврти, заслепљен бесом пратио пуковника Макса до последњег тренутка, све док топовске гранате, намењене »москиту« не погодише танкер пред њим.

Тада и пуковник Макс притисну окидаче и салва од осам ракета авиону испред авиона и зари се снажно у бок великог брода. Танкер наједном плану и ерупција дима и ватре прогута малени »москито«.

Грмљавина експлозије га ко је снажно одјекнула фјордом да су становници удаљеног Нарвика почели да беже, верујући да се руше брда. Огроман пламен надвисио је литице фјорда, а запаљени бензин — разлио се по површини воде. Са неба су као киша падали комади гвожђа — било је то све што је остало од танкера. У мору пламена нестали су и неки авиони, британски и немачки.

Када се све умирило, на небу су се виделе само четири тачке: то су четири »москита« чекала да се појави још неко из британске ескадриле. Али, више никог живог није било и британски пилоти управише своје авионе према далекој Шкотској.

Наједном се над фјордом спустио мрак и из неба је стао да пада влажан и крупан црн снег. Починјала је поларна ноћ. Последња ноћ пуковника Макса!

Б. М. 13

јући из сва четири топа. Циљ је био пред њим, беспомоћан, без одбране

ТРЕБА ИЗДРЖАТИ!

Када је хтео да лансира све ракете одједном, његов »москито« се снажно затресе од експлозије. Пуковник Макс осети јак бол у стомаку. Крај њега пролете »фоке-вулф« који га је погодио и несташе у облацима изнад фјорда.

Пуковник Макс успе да умири авион, али циљ више није био пред њим. Изгубио је драгоцене секунде и

морао да скрене свој »москито« да се не би разбио о хридине. Сада је летео средином фјорда и покушавао да угаси десни мотор који је горео. Знао је да му је преостало још мало времена: крв из ране у стомаку сливала му се у крзном постављену летачку чизму. Бојио се с несвестицом. Крај њега, на навигаторском седишту, седео је Стивенс са великом раном на грудима.

— Са једним мотором летео је много спорије, али то сад није било важно. По вратак у Шкотску није долазио у обзир: радио-компас био је уништен, навигатор мртав, а командант ескадриле тешко рањен.

Али, један мотор на »москиту« још ради а испод крила висе неутрошене ракете. Командантов авион летео је скоро изнад саме површине воде. Сада су облаци били високо изнад њега и пуковник Макс могао је да види фјорд као на длану. Танкер, завучен под стелу, био је неопштећен.

По челу су му искакале грашке зноја, а бол у стомаку га је раздирао. Ухватио га страх да неће издржати. Онесвестиће се пре него што стигне до циља!

Високо изнад њега, британски авиони борили су се с немачким ловцима. У једном тренутку, из тог клупка издвојише се четири »фоке-вулфа« и сјурише према пуковнику Максу. Знао

је да неће моћи да им побегне. Али и танкер је већ био ту, надхват руке...

КИША ГВОЖЂА

Вода испод »москита« прштала је под топовским и митраљеским врнима. Немци су пуцали из свих оружја, бојећи се да им британца не умакне. Нису знали да ту трку не могу да добију, јер је пуковник Макс већ одлучио...

»Москито« се љуљао под ватром немачких топова. Зрна су као киша бубњала по леђном оклопу авиона. Његова крила су била поцепана.

ЦРНА БРАДА И ИНДИЈАНЦИ

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

Кад смо те децембарске зече-ри 1915, по киши и ветру, пристигли у село Велешта, близу извора Црнот Дрима, коначари нас готово по мраку разведоше на спавање. Штабови пукова и бригада разместише се по кућама православних домаћина, а за преноћиште команданта бригаде беху одређене две собе у кући једног врло предусретљивог муслимана. Домаћин Осман, иако беше превалио шездесету годину, био је здрав, снажан. Док је он седео с нама и разговарао, његова два сина једнако су трчала и уређивала остале собе одређене за преноћиште.

Кад се разместисмо по собама, ја се у својој мало раскомотих. Скинуо сам оружје које послали извеша изнад мог кревета. Одмах ми паде у очи како Даут, старији домаћин син, с великом радозналошћу прегледа сваки комад мог оружја. Нарочито му је била запела за око моја кама коју је неколико пута скидао, вадио из корица и загледао, носио и показивао осталим укућанима, па је опет враћао.

НИЈЕ МИ ЗА ДАВАЊЕ

После скромне вечере, кад команданти пукова пређоше у суседну собу на спавање, домаћин Осман уђе у собу да ми пожели лаку ноћ, па ме упита да ли бих му продао ту каму. Рекох да ми је кама драга успомена и да не могу да је продам. На то ми рече како његов син Даут има „голем мерак“ на ту моју каму и да би за њу дао два овна.

— Не, не — рекох му. — Кама ми није за давање. Успомена ми је, рекох ти. — Пређосмо на други разговор.

Ова моја кама је заиста била посебна, нека врста кратког ножа, са две модре оштрице и два зеленкаста бода. На пљоштицама с обе стране биле су дамасциране неке шаре. На корицама су исто тако биле лепе шаре, а при вађењу давала је интересантан двоструки звук: цик-цак... Добио сам је за успомену још 1912. године од бугарског војводе Тодора Александрова приликом заузимања Кукоша, кад смо заједнички гонили турску војску ка Солуну. И увек сам је у рату носио уз се.

Било је ваљда десет часова кад се домаћин опрости са мном, и пошто подстаче ватру у плеханој пећи, он лагано, готово на прстима, изађе и оде у своје одаје.

На столу крај шареног миндерлука на коме сам лежао чкиљила је притуљена лампа, док ми је изнад главе висило оружје. Ватра из пећи светлцула је и шарала по зидовима нејасне слике.

Била је ово од поласка са Дунава можда прва мирна ноћ, са преноћиштем у селу и у топлој соби. Заморен дуготрајним штрапацем, а душевно изморен тешким ратним недаћама и бригом за остављеном породицом, дуго нисам могао да заспим. А кад још помислих да су нас у целој несрећи, док смо последњим снагама пружали отпор аустројским армијама, напали и Бугари, покајих се што ту бугарску каму не поклоних домаћину кад ми је толико било стало до ње.

НОЋНИ ПОСЕТИЛАЦ

Не знам ни сам кад сам заспао, нити колико сам спавао кад ме из

МЛАДИЋ ЈЕ ЖАРКО ЖЕЛЕО МОЈ СТАРИНСКИ НОЖ, АЛИ ЈА НИСАМ МОГАО ДА МУ ГА ДАМ. ИСТЕ НОЋИ НЕКО ЈЕ УШАО У МОЈУ СОБУ

Кама

сна трже познати звук кад се кама вади из корица. Тргох се и пренеразих: крај моје постеље стајао је Даут са извученом камом и очију упртих у мене. Дах ми је застао, жмарци ми прођоше низ леђа, а срце у грудима да искочи. Онај разрогачени поглед и оно полуосветљено Даутово лице, са избуљеним очима и великим црним брковима, остаће ми урезани у сећање док сам жив. Секунде су биле читаве године. Даут се наједном саже и ослушну спавам ли. Лежао сам као окамењен. Он се онда нечујно измаче и са камом у руци ишчезе из собе.

Устао сам и седећи размишљао да ли ово што се одиграо пред мојим очима није било само сан. Али, празне корице и однета кама јасно су говорили да нисам сањао. Није ми било до каме, па не хтедох никог у кући да будим, али више не заспах до сванућа.

Пред освит дана чух како шкрипнуше дрвене степеннице и шарке на вратима, а затим тихо корачање по соби. Опет је то био Даут, са камом у руци. Учиних се као да спавам јер сам хтео да видим шта ће сад да уради. Он тихим кораком приђе мојој постељи, пажљиво врати каму у корице, па затим одврни лампу, заглади пред огледалом своје црне бркове и чучну крај угашене пећи да је подложи.

Без увода упитах где је ноћас носио каму. Он се изненади и започе збуњено:

— Ви сте ме видели? Да знате колико сам се уплашио кад је кама цакнула. Ви се тргосте, а ја премрех од страха да се нисте пробудили.

— А шта си радио с камом?

— Носио сам је хоћи да види шта пише на њој.

Кад се раздани, мени као команданту бригаде дођоше команданти пукова, а после у посету стиже и сеоски хоџа који беше доста учен човек. Пошто је дуже разгледао каму, објасни ми да је то стара „дериш кама“, да јој има више од триста година, а да су дамасциране шаре на њој један стари арапски стих који отприлике гласи: „На небу Алах, на земљи правда, покоравај се, па ће ти помоћи...“

После овог тумачења, домаћин ми понуди јунца за каму, али ја одбих и каму без речи поклоних Дауту.

Да ме више не подсећа на прошлу ноћ.

ДЕВЕТИ ПОД ВЕШАЛИМА

Сутрадан продужисмо повлачење преко северне Албаније за приморје.

За време нашег бављења у Елбасану ордонанси доведоше к мени једног нашег избеглицу, неког Ви-

дана Трајковића који нас је видео у Велешти, и који нам наприча чистава чуда о зверствима бугарских комита по струшком крају. Бугарска војска није никог дирала, рече нам, али кад сутрадан наиђоше комите, побише и опљачкаше силан свет. Најгоре су прошли они мештани који су у своје домове примили српске офицере. Њих су комите везале и извеле на крај села да их ту повешају. Стражар с пушком чувао је доведене људе, док су други пљачкали и доводили нове. Било је ту осам везаних домаћина, а затим доведоше и деветог, Османа, код кога су преноћили команданти, па и њега везаше док се не доврше вешала на крају села.

Даут, његов син, који се није затекао код куће, чим је чуо да су му комите одвеле оца на вешала, дотрча и не обзирајући се на стражара пресече камом конопца којим је Осман био везан. Комита скиде пушку и упери је на Даута, али му закисло оружје не опали, па се комита уплаши и побеже у село.

Даут одмах оном камом исече конопце и осталих повезаних људи, те они сви побегоше у планину и тако се спасоше вешала. Један од тих људи био је и овај Видан.

Док је Видан све ово казивао, мени искрсну пред очи слика Даута с мојом камом у руци, хоџино тумачење исписаних стихова, вешала подигнута на крају села у којем смо заноћили, девет повезаних људи...

Могао сам бити здобољан: за триста година, колико је била стара кама, сумњам да је икад боље послужила.

Никола Чоловић

БИМ и
JOE MUSIAL
БУМ

JOE MUSIAL

ХА! УХВАЉЕНИ
СТЕ НА ДЕЛУ,
ХИЈЕНЕ
ХИЈЕНСКЕ!

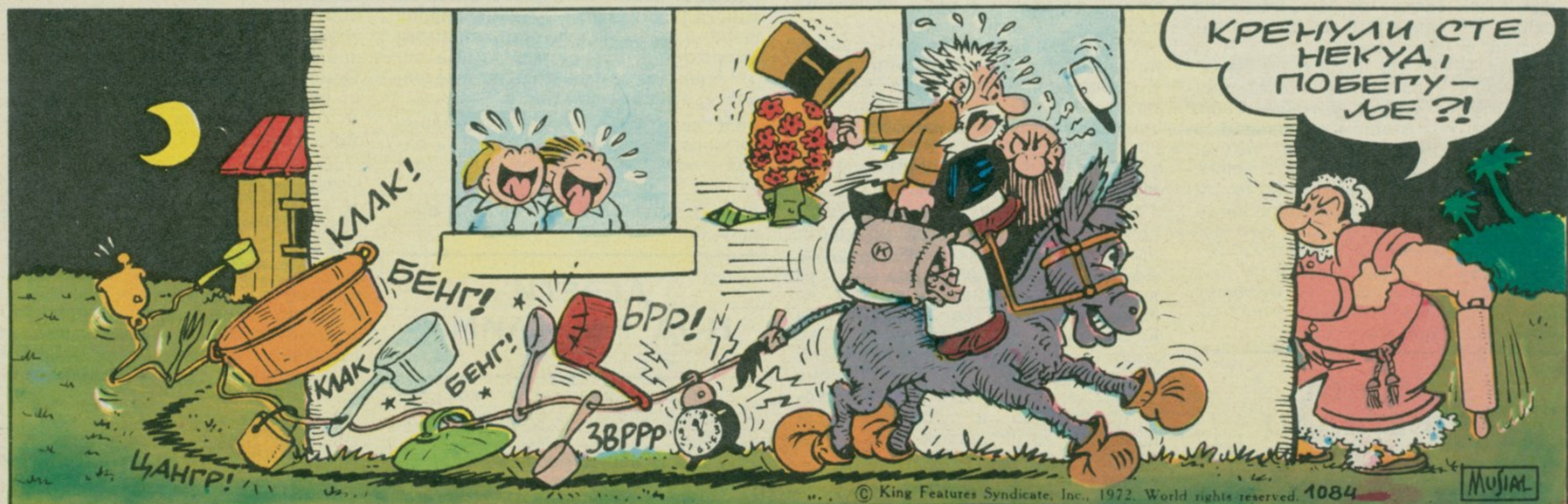
№1# МОРА ДА
ПОСТОЈИ
НЕКИ КУТАК
НА СВЕТУ
ГДЕ БИМО
БИЛИ МИРНИ!

ЧУЈ! ИМАМ
ИДЕЈУ! УПРАВО
САМ СЕ СЕТИО...
МИСЛИМ ДА
ИМАМО
СРЕБРЕ!
'АЈДЕМО!
ХА! ХА!
ХО!
ХО!

НЕКЕ
ВИШЕ
БИТИ
СТРАХА
ОД
ХИЈЕ-
НА...

КЛАК!

БЕЧ

КЛАК

БЕН

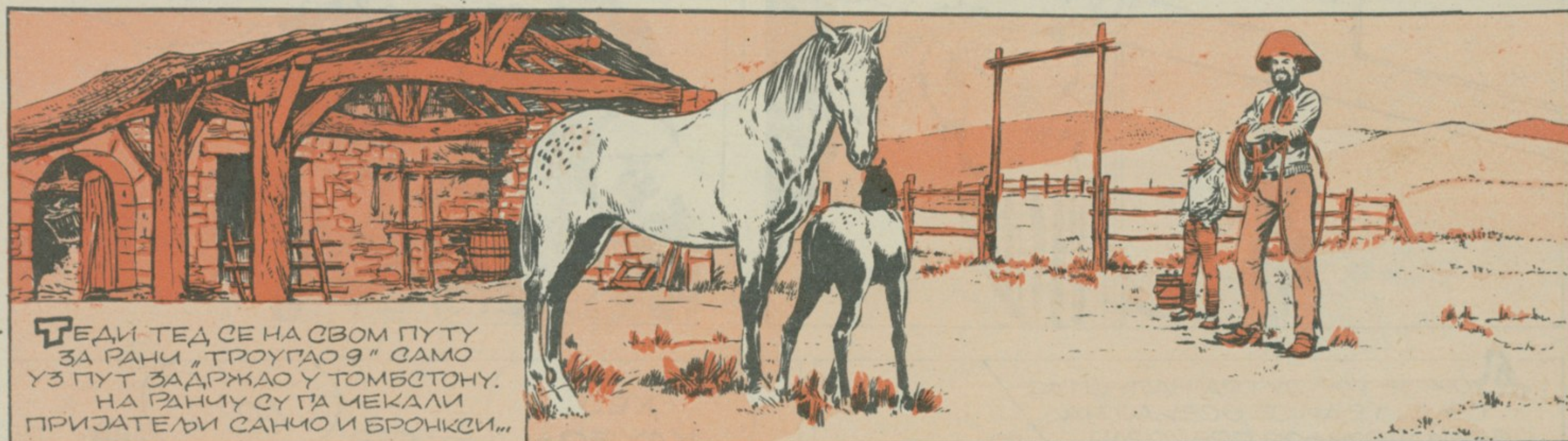
БРР

38PP

ЦАНГРИ

MUSIAL

ТЕДИ ЧОВЕК КОЈИ ЈЕ ПУЦАО ОБЕМА РУКАМА

ЗАР И
ВАС, „ДОК“, БРИНЕ
ЧОВЕК КОЈИ
ПУЦА ОБЕМА
РУКАМА?

ОН НЕ... АЛИ ЊЕГОВЕ
ЖРТВЕ **ДА!** У ГРАДУ
ЊЕ ПОВЕРОВАТИ ДА
НЕ ЗНАМ СВОЈ ЗА-
НАТ! А КО МОЖЕ
ДА ИЗЛЕЧИ
МРТВЕ?

„ТАЈ СТОН ЏЕФРИ ЈЕ
ЗА НЕКОЛИКО НЕДЕЉА
ЛИКВИДИРАО
СВЕ ОДМЕТНИКЕ У ОВОМ
КРАЈУ...“

„ЧАК И ОНЕ ЗА
КОЈИМА ЈЕ ПЕКОС
МЕСЕЦИМА
ТРАГАО!

ПА
ТО НИ-
ЈЕ
ЛОШЕ!

НЕ БИ БИЛО ЛОШЕ ДА
ЊЕМУ НИЈЕ
ЧИЉ ДА
СЕБИ
ОСИГУРА
ПРЕВ-
ЛАСТ!

И ЗА ЊИХ СЕ ЧУО ГЛАС...

ТАЧНО, ДОКТОРЕ! ОН
НЕЋЕ ДА ДЕЛИ ВЛАСТ НИ
СА ОДМЕТНИЦИМА НИ СА
ШЕРИФОМ!

А НИ СА ОВИМ ШТО
ПИЈЕ ЛИМУНАДУ
И ЧИЈУ ЈЕ ПОМОЋ
ШЕРИФ ТРАЖИО!

ПРИДОШЛИЦА ЈЕ БИО ПРАВИ ЧИН...

ТЕДИЈЕВА РУКА ПОШЛА ЈЕ ПРЕМА РЕВОЛ-
ВЕРУ АЛИ ЈЕ ТАДА КАУБОЈ ВИДЕО ДА ДИВ
НИЈЕ НАОРУЖАН...

КО ЈЕ
ОВАЈ,
ДОК?

ОН? **ДЕСНА РУКА** СТОНА
ЏЕФРИЈА! А ЕВО И
ЛЕВЕ...

У САЛУН ЈЕ УЛАЗИО ЈОШ ЈЕДАН ЧОВЕК...

ОБОЈИЦА СУ СЕ ИСПРЕЧИЛА ПРЕД ТЕДИ ТЕДМ...

НАДАМ СЕ
ДА СИ САМО
У ПРОЛАЗУ,
КАУБО-
ЈУ?

ДОК, УПЛАШЕН, ШАПУТАО ЈЕ ТЕДИЈУ...

КАЖИ „ДА“, ТЕДИ!
НЕ ДОЗВОЛИ
ДА ТЕ ИЗА-
ЗОВУ!
ОНИ НАМЕР-
НО ТРАЖЕ
КАВГУ!

АЛИ...

ТО ЈЕ
НЕМОГУ-
ЋЕ, КАУ-
БОЈУ!

НЕ ЗНАМ! МОЖ-
ДА ЋУ НАВРАЋА-
ТИ ДА ПОПИ-
ЈЕ КОЈУ
ЛИМУНАДУ!

ДОКТОР ЈЕ ИМАО ПРАВО:
ТРАЖИЛИ СУ КАВГУ...

БЕДУ
И МЕНИ ЈЕ
МУКА ОД
САМОГ ПОГ-
ЛЕДА НА
ЛИМУНА-
ДУ!

И ЧОВЕК ПО ИМЕНУ
ТИМ ИЗБИО ЈЕ ТЕДИЈУ
ЧАШУ ИЗ РУКЕ...

КРАК

...АЛИ СЕ
ОДМАХ
НАШАО
НОСА
ЗАБИЈЕНОГ
У РАЗБИ-
ЈЕНО
СТАКЛО...

А МЕНИ ЈЕ
МУКА ОД ТАК-
ВИХ КАО
ШТО СИ
ТИ!

АААА

ДРУГИ ЦИН ПРСКУО ЈЕ У СМЕХ...

БРАВО, КАУ-
БОЈУ! ВИ-
ДИМ ДА СЕ
ЗАБАВЉАШ!
СЈАЈНО!
ЗАБАВА
ПОЧИЊЕ...

ЊЕГОВА ОГРОМНА ПЕСНИЦА
ПОЛЕТЕЛА ЈЕ ПРЕМА
ТЕДИЈУ...

...АЛИ, ТЕДИ
ЈЕ ВЕШТО ПОД-
МЕТНУО
ГЛАВУ ПРВОГ
ЦИНА...

ЧЛАРАЦ ЈЕ БИО СТРАШАН... ЧОВЕК ЈЕ СКЛИЗНУО НИЗ ТЕДИЈА...

ШТА ЈЕ, ПРИЈАТЕЉУ? ЗАР ЈЕ ЗАБАВА ВЕЋ ЗАВРШЕ-НА?

ДРУГИ ГОРОСТАС ЈЕ ЗА ТРЕНУТАК СТАЈАО ЗАПАЊЕН...

...А ОНДА ЈЕ ЗАМУМЛАО...

ГРРА... СПЉЕСКАЊУ ТЕ КАО...

ЏУВАЈ СЕ, ТЕ-ДИ!

МОЖДА СИ ХТЕО ДА КАЖЕШ «КАО МУВУ»?

САЛУНУ СУ СВИ СТАЈАЛИ КАО СКАМЕЊЕНИ... ПО ДРУГИ ПУТ СЕ ДОГОДИЛО НЕШТО НЕВЕРОВАТНО...

БЕЗ ПО МУКЕ САВЛАДАНА СУ ДВА НАСИЛНИКА ОД КОЈИХ ЈЕ ДРХТАО ЧИТАВ ТОМБСТОН...

ААААААА

ГОРОСТАС ЈЕ МОРАО ДА ОДУСТАНЕ ОД НОВОГ НАПАДА... РАМЕ МУ ЈЕ ИШЧАШЕНО...

НАШАО САМ ВАМ НОВОГ ПАЦИЈЕНТА, ДОК!

ДЕСНА РУКА СТОНА ЏЕФРИЈА ИМА ОСЕЋАЈ-ВУ РУКУ...

ДОК ЈЕ БИО ТОЛИКО УПЛАШЕН ДА СЕ НИЈЕ УСУЊИВАО НИ ДА СВОЈУ ЧАШУ ПРИНЕ-СЕ УСТИМА...

ОВО ТИ СТОИ ЏЕФРИ НЕЋЕ ОПРОСТИ! СМАТРАЈ ДА СИ ВЕЋ, МРТАВ ТЕ-ДИ!

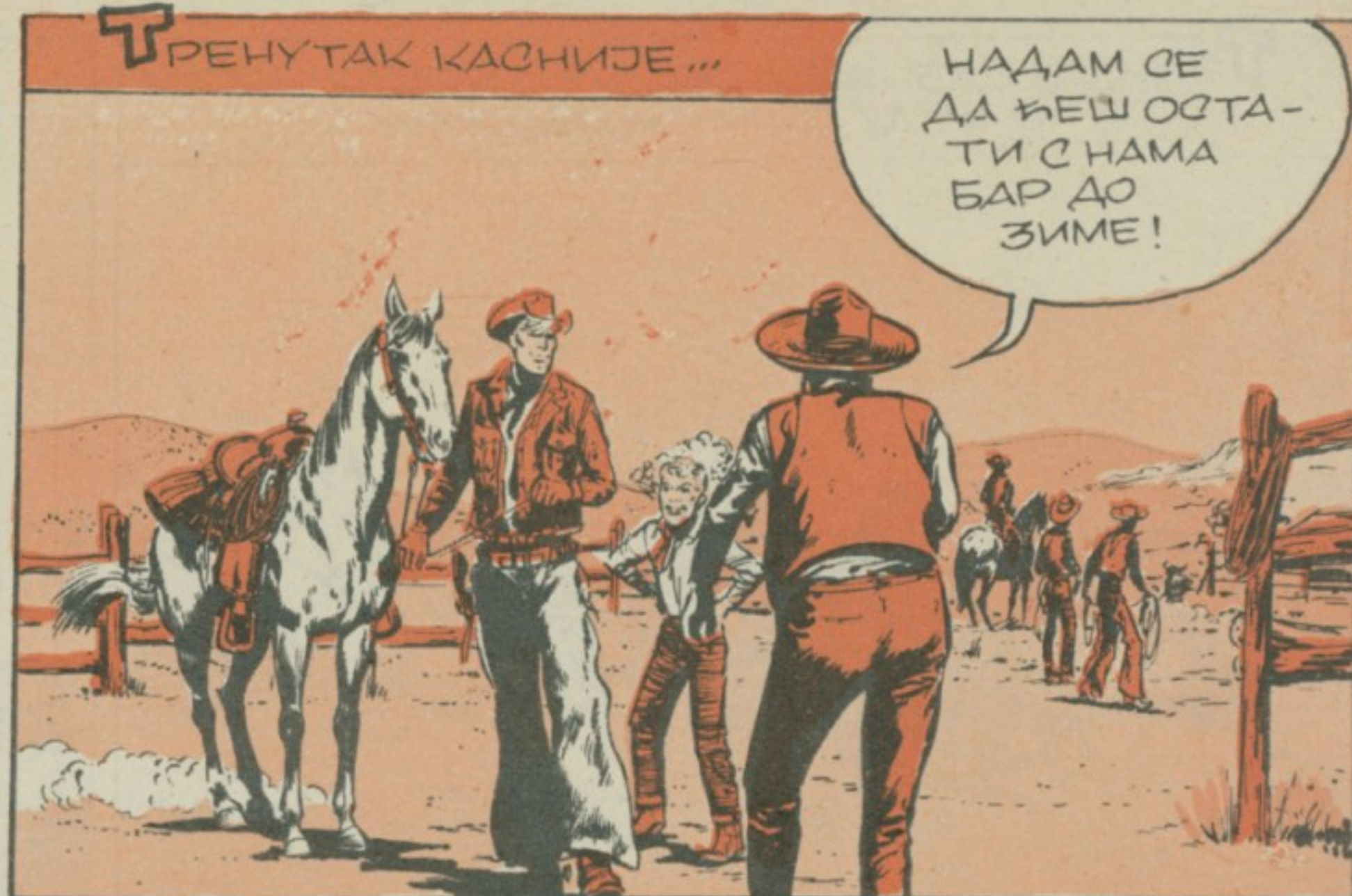

САНЧО И БРОНКСИ ЗАПЛЕСКАЛИ СУ КАД ЈЕ ТЕДИ ПРЕСКОЧИО ОГРАДУ СВОГ РАНЧА...

ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ...

ХМ... ТО ЈЕ МОЖДА МНОГО, САНЧО! АЛИ, ОБЕ-ЋАВАМ ДА ЋУ ОСТАТИ БАР НЕКОЛИКО НЕДЕЉА! ЗАЖЕЛЕО САМ СЕ МИРА И ОВИХ БРЕЖУ-ЉАКА!

МОЖДА ВЕЋ СТАРИМ? НИКАД НИСАМ ТОЛИКО ЧЕЗНУО ЗА РАНЧОМ...

НЕЋЕШ ВИШЕ ИЋИ НА ДУГА ПУТОВАЊА, ТЕДИ?

ЧИМ ЈЕ ИЗГОВОРИО ТО ПИТАЊЕ ДЕЧАК СЕ ПОКАЗАО. ЧАК ЈЕ И ОН ЗНАО ДА БЕСКРАЈНА ПРЕРИЈА НЕОДОЉИВО ПРИВЛАЧИ КАУБОЈА...

В БРОНКСИ ЈЕ ЗАДРХТАО КАД ЈЕ ТЕДИ ЗАПИТАО...

КАКО ЈЕ НА РАНЧУ? ЋЕФРИ ВАМ НЕ ПРАВИ НЕПРИЛИКЕ?

СТОИ НИЈЕ ОД ОНИХ КОЈИ НАПАДАЈУ РАНЧЕВЕ! ОН ПУЦА НА ВЕЋЕ СТВАРИ!

ВЕЋ СИ УПОЗНАО СТОНА, ТЕДИ?

ЊЕГА НЕ... АЛИ САМ У ГРАДУ ИМАО РАЗГОВОР С ЊЕГОВИМ МОМЦИМА!

КАД ИМ ЈЕ ТЕД ОВЕ ИСПРИЧАО...

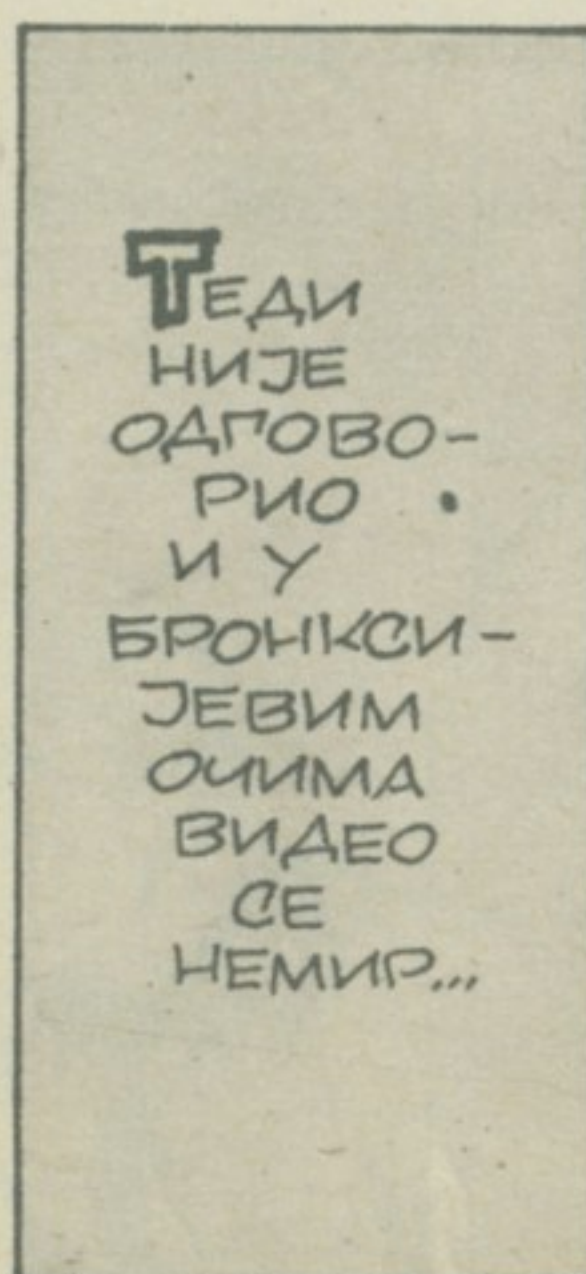
БЕД И ТИМ ЋЕ ТЕ УБИТИ! ТО НИСУ ЛУДИ, ТЕДИ... ТО СУ ЧУДОВИШТА!

ТЕДИ ЈЕ САЗНАО И ОСТАЛЕ ПОЈЕДИНОСТИ
О БЕДУ, ТИМУ И ЏЕФРИЈУ...

ШЕРИФ СЕ ПОНАДАО...

И...И ТИ ЊЕШ ДА
СЕ ПРИДРУЖИШ
ПРАТИОЦИМА,
ТЕДИ?

НЕ, ПЕКОСЕ! НЕЋУ У
ТО ДА СЕ МЕШАМ!
САМО САМ ДОПРАТИО
БРОНКСИЈА!

ХМФ!

МОЈИ ПРИЈАТЕ-
ЉИ САНЧО И
БРОНКСИ ТАКО-
ЊЕ СУ ОДЛУ-
ЧИЛИ ДА СВОЈ
НОВАЦ ПОША-
ЉУ СА ОСТАЛИМ!
ПА СУ ДОШЛИ
ДА ПРИЛОЖЕ
ЗА ПЛАЊАЊЕ
ОРУЖАНЕ
ПРАТЊЕ!

ОБЈАВА НА ШЕРИФОВОЈ
КАНЦЕЛАРИЈИ ПРИВУКЛА
ЈЕ МНОГЕ...

800
ДОЛАРА!
ТО ЈЕ
НЕ-
ШТО!

ДА!
АЛИ СЕ ТРЕ-
БА СРЕСТИ
СА СТОНОМ ЏЕФ-
РИЈЕМ!

ИПАК СЕ ДО КРАЈА ДАНА
ПРИЈАВИЛО ДОВОЉНО
ЉУДИ...

СА СВИМ ЈЕ ПРИРОДНО ШТО СУ
СВИ АВАНТУРИСТИ УЗБУЂЕНИ
ЗБОГ ДОГАЂАЈА...

СВА БОГАТСТВА
ЧИТАВЕ ОБЛАСТИ
НА ЈЕДНОЈ
ГОМИЛИ... ВИШЕ ОД
500.000
ДОЛАРА!

ОД
ДОЛАСКА
СТОНА ЏЕФРИЈА
СВИ ЛОПОВИ
И ПЉАЧКАШИ
ИЗ ОКОЛИНЕ
ТОМЕСТОНА
МОРАЛИ СУ ДА
СЕ ПРИТАЈЕ
И ПРОТИВ
СВОЈЕ ВОЉЕ...
МЕЂУ њИМА
ЈЕ ЧОВЕК
НАЗВАН
"ВУЧЈИ
ЗУБ"...

ЈЕР НЕЋЕШ
ВАЉДА СЕДЕТИ
МИРНО НА ГАН-
ЧУ И СВЕ БРИГЕ
ПРЕПУСТИТИ
СТАРОМ
ПЕКОСУ?

ШЕРИФОВА РАДОСТ
БИЛА ЈЕ ТОЛИКА ДА ЈЕ
ТЕДИ ПОСУМЊАО...

ПЕКОС ЈЕ У СТАЊУ
ДА ОВО ОРГАНИЗУЈЕ
ДА БИ МЕ УВУКАО
У ОБРАЧУН...

...АЛИ
ОДБА-
ЦИО
ЈЕ
ТУ
ИДЕ-
ЈУ...

НЕ! ИПАК ЈЕ
НЕМОГУЋЕ! ПЕ-
КОС ЈЕ КУКАВИ-
ЦА АЛИ НИЈЕ
НЕПОШ-
ТЕН!

У РЕДУ,
ПЕКОСЕ,
НА ВАШОЈ
САМ СТРАНИ!
ПА, ШТА ЋЕ-
МО ДА РА-
ДИМО?

ОХ... ТО ЈЕ ЈЕДНОСТАВНО!
ЈА МОРАМ ДА СЕ ПОЗАБАВИМ
ПРОВЕРАВА-
ЊЕМ ЛУДИ
КОЈИ ЋЕ
ПРАТИТИ
ПОШИЛ-
КУ...

А ТИ ЋЕШ ЗА
ТО ВРЕМЕ КРЕНУТИ
ДА ТРАЖИШ СТОНО-
ВО СКРОВИШТЕ
У БРДИМА!
ВАЖИ?

ЊИХОВ
РАЗГОВОР
НИЈЕ
ОСТАО
ТАЈ-
НА...

КЛУБОЈ НИЈЕ МОГАО
ДА ЗАДРЖИ ОСМЕХ...

ВЕ-
РУЈЕМ
ДА ЈЕ
СТОН У
ЦРНИМ
БРДИ-
МА...

МАЛО КАСНИЈЕ О ЊЕМУ ЈЕ
ОБАВЕШТЕН БЕНИ ТРАКЕР
ЗВАНИ „ВУЧЈИ ЗУБ“...

УСПЕЛО
ЈЕ, БЕНИ!
У ОВОМ ЧАСУ
КЛУБОЈ ВЕЋ ГА-
ЛОПИРА ПРЕМА ЦРНИМ
БРДИМА У ПОТРАЗИ ЗА
СТОНОМ!

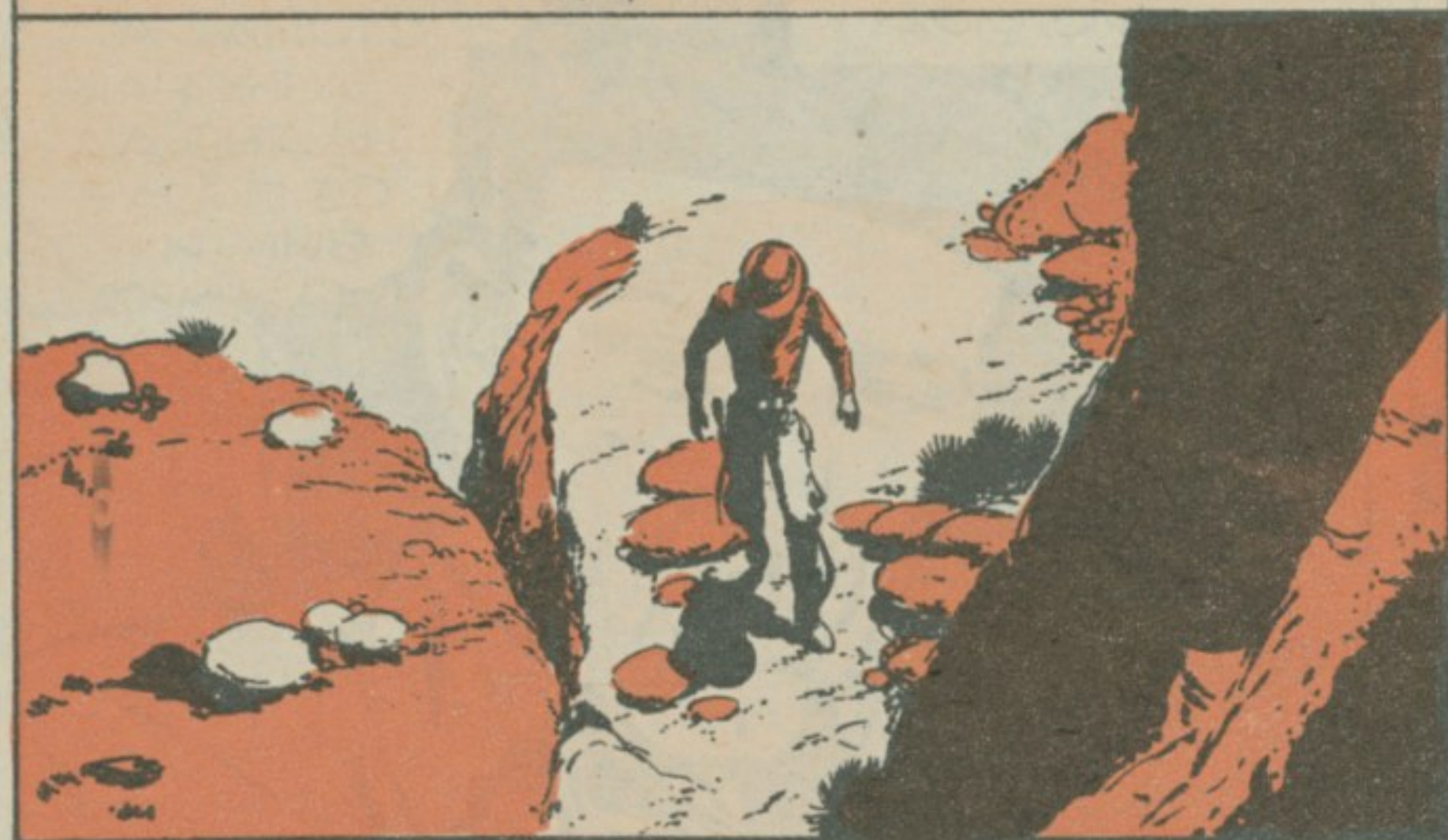
ОН ВЕРУЈЕ
ДА ЈЕ
МАЛИЦАН
ТАМО
ГОРЕ!
ХА! ХА!
ХА!

ПОСЛЕ ДУГОГ ЛУТАЊА КАМЕЊАРОМ ТЕДИ ЈЕ ОТКРИО ЈЕДАН ПУТЕЉАК...

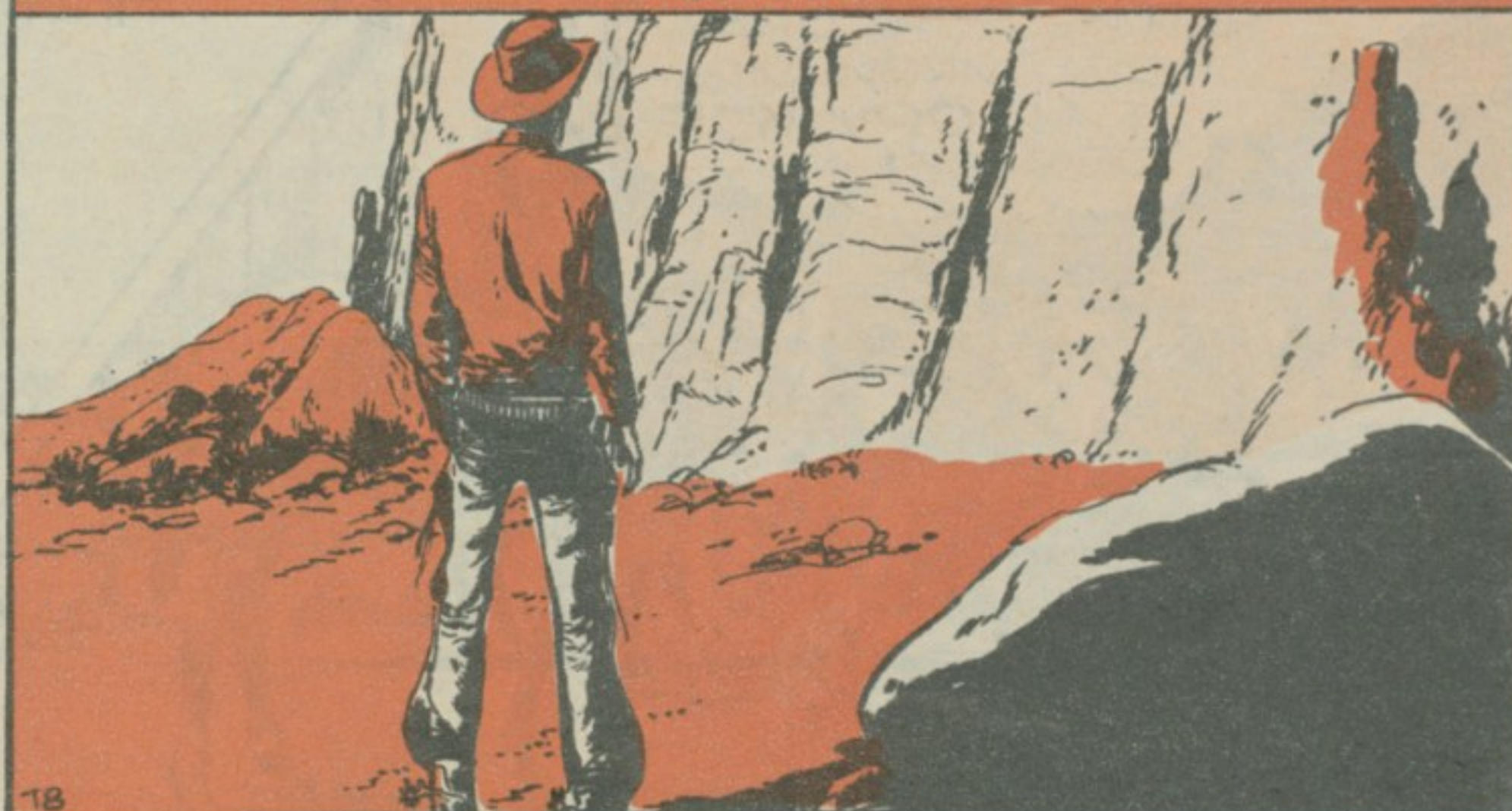
ТЕРЕН ЈЕ БИО СТЕНОВИТ... НА КАМЕНИМ ПЛОЧАМА НИЈЕ СЕ ВИДЕО НИКАКАВ ТРАГ...

ИПАК, НА ЈЕДНОМ КАМЕНИУ ТЕДИ ЈЕ ОТКРИО ОПРЕБОТИНУ...

ПУКОТИНЕ У СТЕНАМА БИЛЕ СУ СУВИШЕ УСКЕ... У ЊИХ СЕ ЧОВЕК НЕ БИ МОГАО ЗАВУЋИ...

ОВДЕ
БИ ПОМО-
ГЛО
САМО
ОНО
"СЕЗАМЕ
ОТВОРИ
СЕ"...
КАО У
БАЈЦИ!

ООХ

БИО ЈЕ ТОЛИКО ИЗНЕ-
НАЂЕН ДА НИЈЕ УСПЕО
ДА СЕ БАЦИ ИЗА НЕКЕ
СТЕНЕ...

БА-
ЦИ
ОРУ-
ЖЈЕ!

ИЗ СКРОВИШТА
У СТЕНИ ПОЈАВИО
СЕ ЧОВЕК О ЧИ-
ЈЕМ СУ ПОЈАСУ
ВИСИЛА ДВА
РЕВОЛВЕРА.
БИО ЈЕ ТО СТОН
ЏЕФРИ...

СРЕЋА ТВОЈА,
КАУБОЈУ, ШТО САМ
ЈА ТУ! МОЈИ
МОМЦИ БИ ТЕ
ДОСАД
ИЗРЕШЕТА-
ЛИ...

СТОН ЈЕ СТАЈАО МИРНО, ПРЕКРШТЕНИХ РУКУ...

ЧИНИ МИ СЕ
ДА САМ ТИ КАЗАО
ДА БАЦИШ
ОРУ-
ЖЈЕ!

СТОНОВА МИРНОЋА
КРИЛА ЈЕ У СТВАРИ
КРАЈЊУ ОПРЕЗ-
НОСТ. ТЕДИ ЈЕ
ТО ОСЕЋАО...

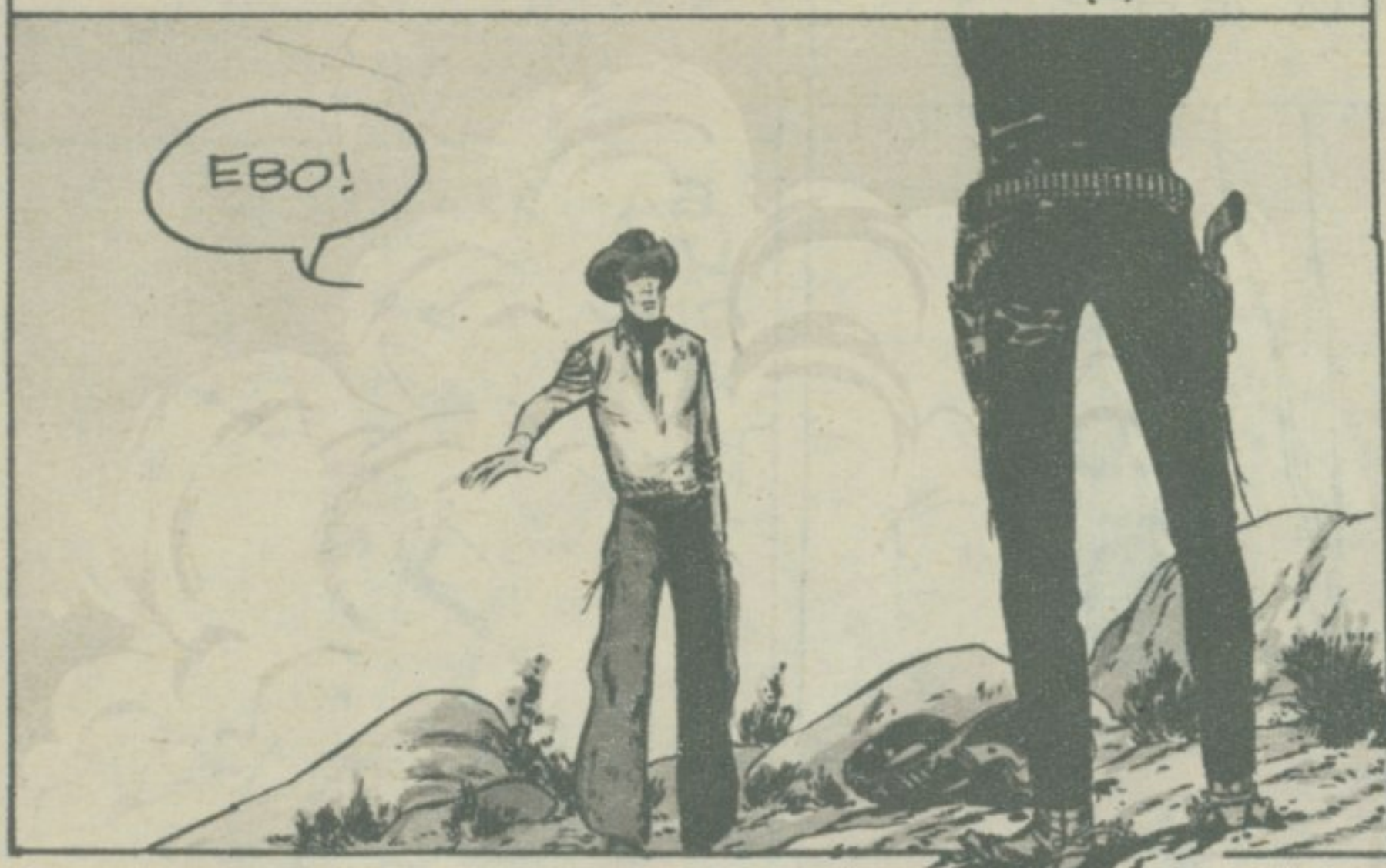

ПОЛАКО ЈЕ ОТКОПЧАВАО СВОЈ ПОЈАС...

...ИЗ СЛИЧНИХ
СИТУАЦИЈА ОН СЕ
ДОСАД УВЕК ИЗ-
ВЛАЧИО БАЦИВ-
ШИ ПОЈАС
ПРОТИВНИКУ
У ЛИЦЕ.
АЛИ, ТАЈ ТРИК
КОД СТОНА
НЕ БИ
УПАЛИО...

ТАЈ ЧОВЕК ЈЕ ИМАО НЕВЕРОВАТНЕ РЕФЛЕКСЕ... ТО МУ СЕ ВИДЕЛО ПО ПОГЛЕДУ...

ТЕДИ СЕ ОСЕЋАО МАЛО ПОНИЖЕН...

УДНУ ПЕЋИНЕ УГЛЕДАО ЈЕ БЕДА И ТИМА...

СТОН ЈЕ ПРЕЛЕТЕО ПОГЛЕДОМ ПОРУКУ...

АКО МОЖЕШ ДА ВЕРУЈЕШ У РЕЧ ЈЕДНОГ ОДМЕТНИКА...

...ЈА ТИ ДАЈЕМ СВОЈУ ДА О ОВОМЕ НИШТА НЕ ЗНАМ! НИ ЈА НИ МОЈИ МОМЦИ НИСМО ОТЕЛИ ДЕТЕ!

УОПШТЕ, ОТЕТИ ДЕТЕ...

У СТОНОВИМ РЕЧИМА ОСЕЋАЛО СЕ ГАЂЕЊЕ...

СТОН ЋЕФРИ НИКАД НЕ БИ ПАО ТАКО НИСКО!

ОНДА?

ОНДА ТО ЗНАЧИ ДА ЈЕ НЕКО ЗЛОУПОТРЕБИО МОЈЕ ИМЕ...

СТОНОВО ОГОРЧЕЊЕ НИЈЕ ЗВУЧАЛО ЛАЖНО...

УВЕРИЋЕШ СЕ, КАУБОЈУ, ДА СТОН НИКАД НЕ НАПАДА СЛАБИЈЕ ОД СЕБЕ!

ОН ПЛАЧКА САМО ДОБРО ЧУВАНЕ БАНКЕ И ДИЛИЖАНСЕ КОЈЕ ИМАЈУ ЈАКУ ПРАТЊУ!

ЈА ВОЛИМ ТЕШКОЋЕ, РИЗИК! ЗАШТО БИХ ЈА ОТЕО ЈЕДНО ДЕТЕ? ШТА БИХ ЈА СА ОТКУПОМ ОД 10.000 ДОЛАРА?!

МЕНИ КРОЗ РУКЕ СВАКЕ НЕДЕЉЕ ПРОЋЕ ПО ЦИТАВО БОГАТСТВО!

ТЕДИ ЈЕ ОСЕЋАО ДА СТОН НЕ ЛАЖЕ АЛИ НИЈЕ РАЗУМЕО ЊЕГОВО ЧУДНО ДРЖАЊЕ...

У ТОМ ТРЕНУ...

СТОНЕ, ДОЛАЗИ ЈОШ ЈЕДАН МОМАК!

ТЕДИ СЕ ПОБОЈАО ДА ЈЕ ТО САНЧО КРЕНУО
ЗА ЊИМ... НИЈЕ МОГАО ЗНАТИ ДА СЕ ЊЕГОВИМ
ТРАГОМ ШУЊАО „ВУЧЈИ ЗУБ“...

... КОЈИ ЈЕ ВЕЋ ОТКРИО ТЕДИЈЕВ ОП КОЊА ...

ХА! ХА! ХА!
ЗНАЧИ, ТУ
ЈЕ...

МЕЂУТИМ...

ЗНАЧИ, НИСИ САМ, КАУБОЈУ!
ТИ И ТВОЈИ ПРИЈА-
ТЕЉИ НАДА-
ЛИ СТЕ СЕ
ДА ЋЕТЕ
СТОНА УХВА-
ТИТИ
У
ГНЕ-
ЗАУ!

ГОВОРИО СИ О ЧАС-
НОЈ РЕЧИ ОДМЕТНИ-
КА! АКО МОЖЕШ ДА
ПОВЕРУЈЕШ У РЕЧ
КАУБОЈА, ЗНАЈ ДА
САМ ДОШАО САМ! НЕ
ЗНАМ КО ТО ДОЛАЗИ!

УСКОРО ЋЕМО
ЗНАТИ!
ХАЈДЕ, БЕД!

СТОНОВИ МОМЦИ
СУ НЕСТАЛИ МЕЂУ
СТЕЊЕМ...

СТОН ЈЕ ЗА ТРЕНУТАК ОКРЕНУО
ТЕДИЈУ ЛЕЋА И...

... ТЕДИ ЈЕ ВЕЋ ДРЖАО У РУКАМА ОБА ЊЕГОВА
РЕВОЛВЕРА ...

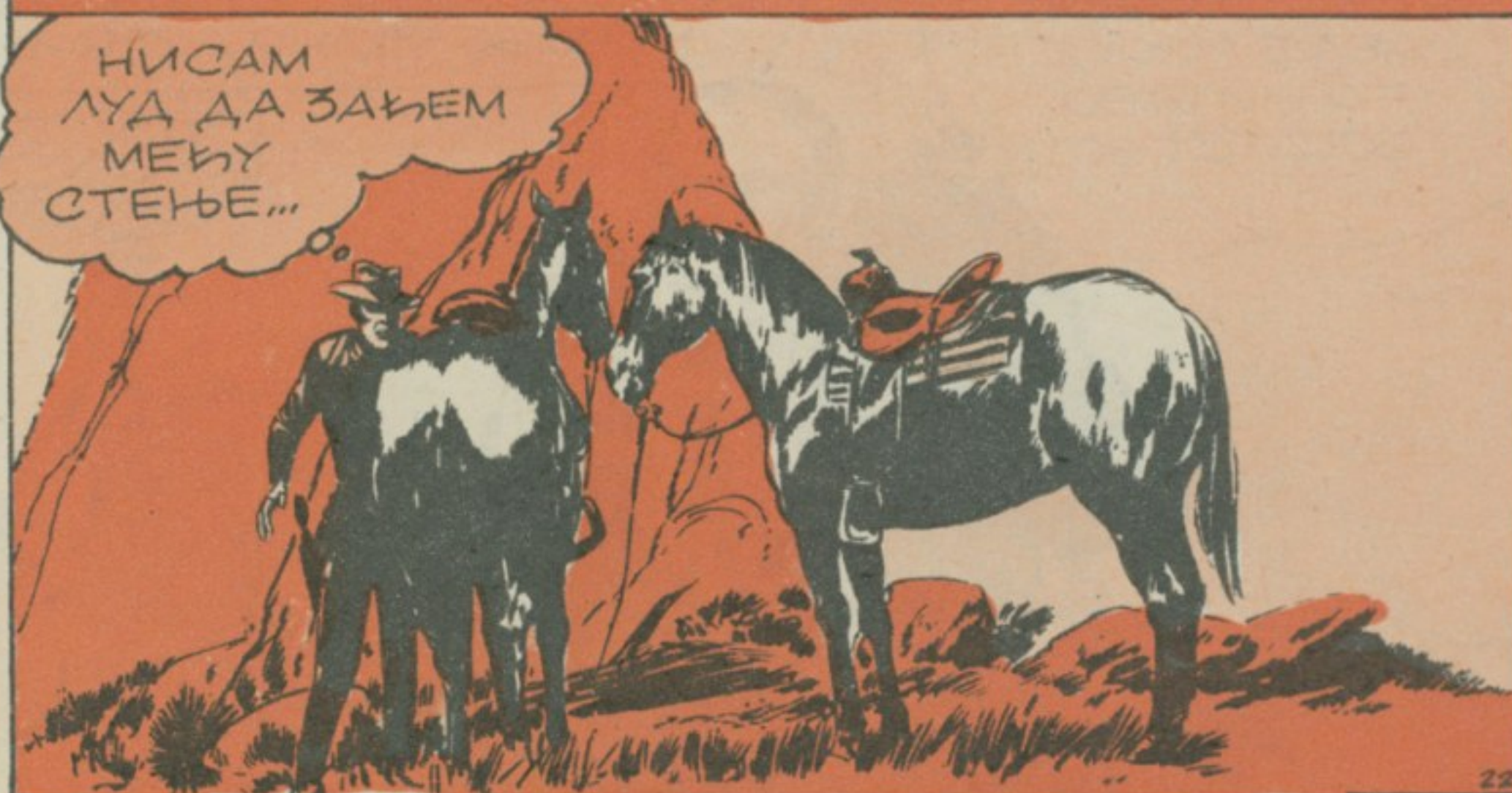
ДА СЕ НИСИ
МРДНУО,
СТОНЕ!

ДОБРО ИЗВЕДЕНО, КАУБОЈУ!
ИПАК ИЗМЕЂУ НАС ПОСТОЈИ
РАЗЛИКА ... ЈА НИКАД НЕ
НАПАД СЛЕ-
ЋА!

ЗА ТО ВРЕМЕ БЕД И ТИМ ПРИВЛАЧИЛИ СУ СЕ
„ВУЧЈЕМ ЗУБУ“... АЛИ ЈЕ ОВАЈ БИО НА ОПРЕЗУ...

НИСАМ
ЛУД ДА ЗАЋЕМ
МЕЂУ
СТЕЊЕ...

ДВА ЧИНА СУ УПРАВО ХТЕЛА ДА СЕ БАЦЕ НА БЕНИ ТРАКЕРА КАД СЕ ИЗ ПЕКИНЕ РОЈАВИО ТЕДИ ТЕРАЈУЊИ СТОНА ПРЕД ОБОМ...

АКО САД СПАСЕМО СТО-НА...

НЕ ДОЛАЗИ У ОБЗИР! А ЗАШТО БИСМО ГА СПАСАВАЛИ?

ДОСТА МИ ЈЕ НАПАДА НА БАНКЕ... ДА БИ СТОН БЕЊ СУТРАДАН БАЦИО ПЛЕН!

ИПАК, СТОН НАМ ЈЕ ЈОШ ПОТРЕБАН... БАР ДОК НЕ ОПЛАЧКАМО ДИЛИЖАНСУ КОЈА ЋЕ ПРЕНОСИТИ НОВАЦ ИЗ ТОМБСТОНА! ЈАСНО?

ДА! ТАКАВ ПОДВИГ МОЖЕ ДА ИЗВЕДЕ САМО СТОН! А КАД 500.000 ДОЛАРА БУДУ У НАШИМ РУКАМА, ОСЛОБОДИЋЕМО СЕ ТОГ ЛУДАКА!

И МЕНИ!

„ВУЧЈИ ЗУБ“ ЈЕ ВИДЕО ТЕДИЈА И ЊЕГОВОГ ЗАРОБЛЕНИКА...

РЕВОЛВЕРИ СУ КОД ТЕДИЈА! ЈОШ БОЉЕ... ОН МЕ НЕ ПОЗНАЈЕ...

МАЛО КАСНИЈЕ...

ХЕЈ, КАУБОЈУ! ТРАЖИО САМ ТЕ... ХИТНО СИ ПОТРЕБАН СТАРОМ ПЕКОСУ!

„ВУЧЈИ ЗУБ“ СЕ ТОБОЖЕ ИЗНЕНАДИО...

НИЈЕ ЛИ ТО ЧУВЕНИ СТОН ЏЕФРИ?

ТАКНО! МОЖЕШ ЛИ ДА НАС ПРАТИШ ДО ПРАДА... ЊЕГОВИ МОМЦИ ЋЕ ВЕРОВАТНО ПОКУШАТИ ДА ГА ОСЛОБОДЕ!

БЕНИ СЕ ОСМЕХНУО ПОКАЗУЈУЊИ СВОЈЕ ВУЧЈЕ ЗУБЕ...

РАДО, КАУБОЈУ! ПОМОЊИ ЋУ ТИ!

КРАЗ У ИДУЋЕМ БРОЈУ

СКАНДАЛ на ТЕЛЕВИЗИЈИ

ДРАГИ ГЛЕДАОЦИ...
ДРАГИ ГЛЕДАОЦИ...
ОВАЈ...

ВЕСНУ РОКИЈ СУ ПОСЛЕ РАЗНИХ ПЕРИПЕТИЈА У ПОСЛЕДЊЕМ ТРЕНУТКУ ДОВЕЛИ ПРЕД КАМЕРЕ ДА ЗАМЕНИ МЕРИ ШОКИЈ, КОЈА СЕ ПОТПУНО ЗБУНИЛА ПРЕД КАМЕРАМА. АЛИ И ВЕСНА КАО ДА ЈЕ ЗАБОРАВИЛА ТЕКСТ НАЈАВЕ ЕМИСИЈЕ "ПРО-ЛЕКЕ".

РЕЖИСЕР СЕ ПРЕЗНОЈА-ВА...

ЗАБОГА!
ДРЖИТЕ У ПРИ-ПРЕМИ ДОКУМЕН-ТАРАЦ О ФРЕСКАМА!

У ЈЕДНОЈ СОБИ ДИРЕКТОРКА ШОКИЈ ПОКУШАВА ДА УМИРИ УЦВЕЉЕНУ БЕРКУ. АЛИ КАД МЕРИ УГЛЕДА НА ЕКРАНУ ВЕСНУ, ПОТПУНО ПОШИ-ЗИ...

НЕ ПЛАЧИ, ЗЛАТО. ЈА КУ ТЕ ОДВЕСТИ ПРЕД КА-МЕРЕ.

КАД ЈЕ ВЕСНА УГЛЕДА-ЛА ШОКИЈКУ КАКО ГУ-РА БЕРКУ ПРЕМА КА-МЕРАМА...

... СКУПИ СВУ СВОЈУ ХРАБРОСТ У ОДБРА-НУ СВОЈЕ УЛО-ГЕ И ИЗ-ЈАВИ:

КОКЕ ДА МЕ ОТЕ-РАЈУ, АЛИ ЈА НЕ МРДАМ ОДАВЕ...

А ЈА САМ ЈОШ ТРАЖИО ПОВИШИ-ЦУ ПЛАТЕ!

РЕЖИСЕР СЕ ОНЕСВЕСТИО...

ДРАГИ ГЛЕДАОЦИ,
ОТПЕВАЉУ ВАМ НЕШТО!

ЈААА САМ ВЕСНА...

ЗОВУ МЕНЕ ВЕС-НА...

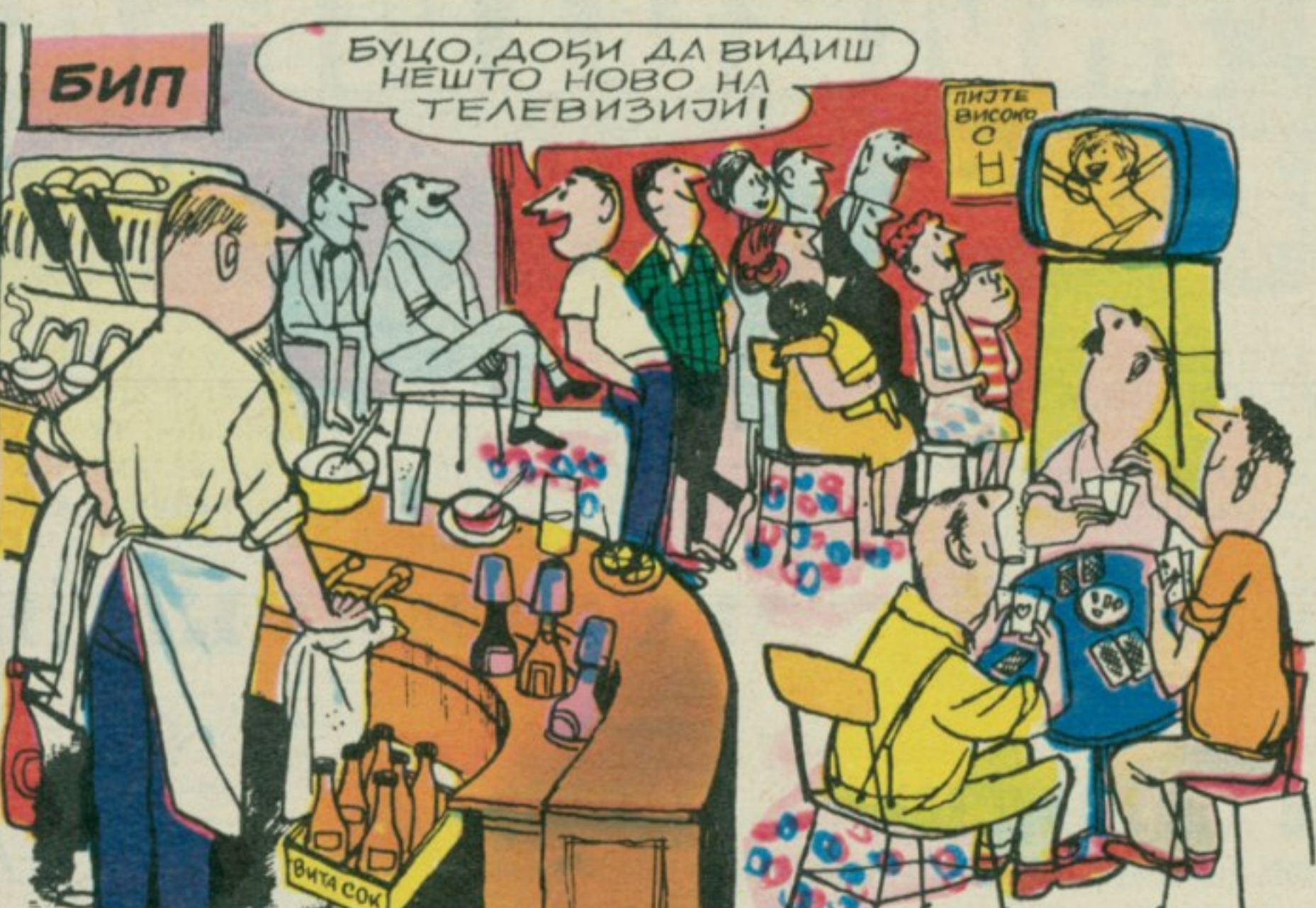
ПЕВАМ ЈЕР ЈЕ ПЕ-ТАК...

КАКАВ ЛИ ЈЕ ЗАВРШЕТАК...

ТВ ГЛЕДАОЦИ СЕ ЗАИНТЕРЕ-СОВАШЕ ЗА ПРО-ГРАМ.

БИП

БУЏО, ДОЏИ ДА ВИДИШ НЕШТО НОВО НА ТЕЛЕВИЗИЈИ!

ПРИТЕ ВИСИО С Н

БАШ ЈЕ СИМ-ПАТИЧНА!

ОЈАЖНА ЈЕ!

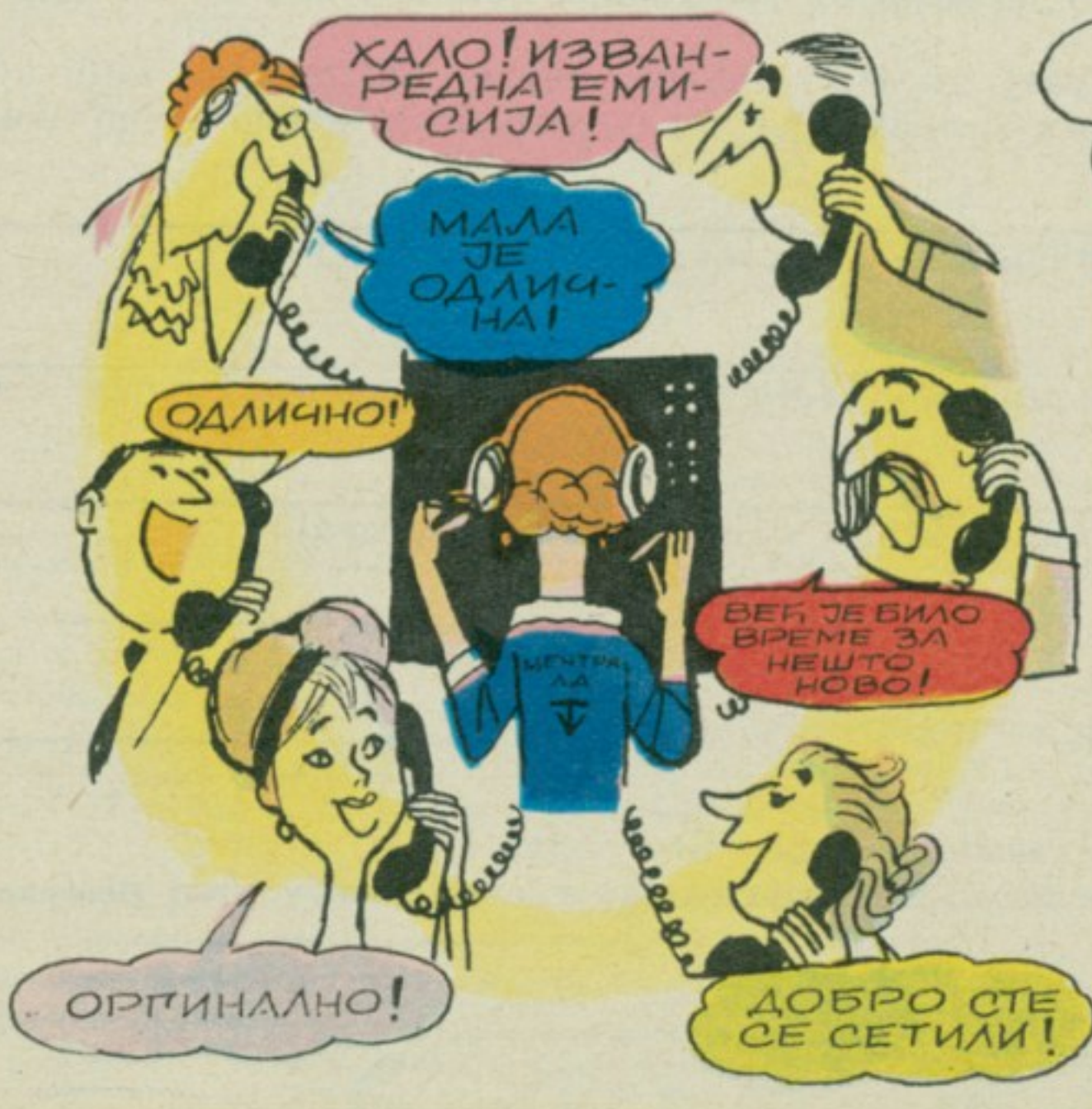
РЕЖИСЕР СЕ ОСВЕСТИО И НАРЕДИО ДА ПУСТЕ ДОКУМЕН-ТАРАЦ. ЗА ТО ВРЕМЕ УРЕДНИК ПРОГРА-МА СЕ ОДМАРА У ХЕРЦЕР-НОВОМ...

ЧИМ ЈА ОДЕМ НАПРАВЕ НЕКУ ГЛУПОСТ!

ХАЛО! ОВАКЕ УРЕДНИК ТВ. ДАЈТЕ МИ РТВ!

НЕМОГУЋЕ, ДРУ-ЖЕ! ОВЕ ЛИНИЈЕ СУ ЗАУЗЕТЕ. ИЗ ЧИТАВЕ ЗЕМЉЕ ИМ ЧЕСТИ-ТАЈУ ЗБОГ ДОБРОГ ПРОГРАМА.

ХАЛО! ИЗВАН-РЕДНА ЕМИ-СИЈА!

МАМА ЈЕ ОДЛИЧ-НА!

ОДЛИЧНО!

БЕГ ЈЕ БИЛО ВРЕМЕ ЗА НЕШТО НОВО!

ОРТИНАЛНО!

ДОБРО СТЕ СЕ СЕТИЛИ!

ХАЛО! ДОБРО... НАСТАВИТЕ ЕМИ-СИЈУ. ВРАО ЈЕ ДИНАМИЧНА И МОДЕРНА!

УРЕДНИК ЈЕ НАЈЗАД ДОБИО ВЕЗУ. АЛИ КАД ЈЕ ЗАВРШИО РАЗГОВОР...

ПРИКАЗУЈЕМО ДОКУМЕНТАР-НИ ФИЛМ О НАШИМ ФРЕСКА-МА

ЈЕСУ ЛИ ПОЛУДЕЛИ? ЗАШТО СУСКИНУЛИ ОНУ МАЛУ?

ПРУГЕ БИ
МИ ЛЕПШЕ
СТАЈАЛЕ
НЕГО ПЕГЕ.
АЛИ, ДА ЛИ
ПОСТОЈИ
ПРУГАСТИ
ЛЕОПАРД?
МОРАКУ
ДА
ПОГЛЕДАМ
У
ЕНЦИ-
КЛОПЕДИ-
ЈУ.

СВЕ О ЖИВОТИЊАМА у 7 ненадмашних књига

Обавештавају се читаоци ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА да је у нашој земљи штампана ИЛУСТРОВАНА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА ЖИВОТИЊСКОГ ЦАРСТВА.

Ова јединствена збирка у свету купује се једном у животу а остаје и унуцима јер је чврсто и луксузно опремљена. Штампана је латиницом.

На преко 2000 страница текста животиње су подељене у 7 књига: СИСАРИ, ПТИЦЕ, РИБЕ, ГМИЗАВЦИ, ВОДОЗЕМЦИ, ИНСЕКТИ и БЕСКИЧМЕЊАЦИ.

1800 фотографија, од тога преко 900 у боји, штампане су на блиставој хартији. Фотографије у боји штампане су у Америци.

Ово дело је популарно написано, приступачно је и најмлађима а у потпуности је привлачно и одраслима јер се заснива на научним истраживањима. Дело је издала америчка кућа »DOUBLEAY« и преведено је на многе језике а југословенским читаоцима га представља

МЛАДИНСКА КЊИГА

СПЕЦИЈАЛНА ПОРУЏЕНИЦА СА ПОПУСТОМ

Овим неопозиво купујем ИЛУСТРОВАНУ ЕНЦИКЛОПЕДИЈУ ЖИВОТИЊСКОГ ЦАРСТВА У 7 КЊИГА.

1. Књиге ћу платити у готову по цени од 700 динара поштару кад ми их донесе (поузећем).
2. На отплату у 21 месечну рату по 41,20 динара (укупно 865,20 дин.) коју ћу почети редовно отплаћивати кад примим књиге поштом (непотребно прецртати)

(Читко: Име и презиме одраслог купца, занимање)

(Поштански број, место, улица и број)

(Назив и место предузећа у коме је купац запослен)

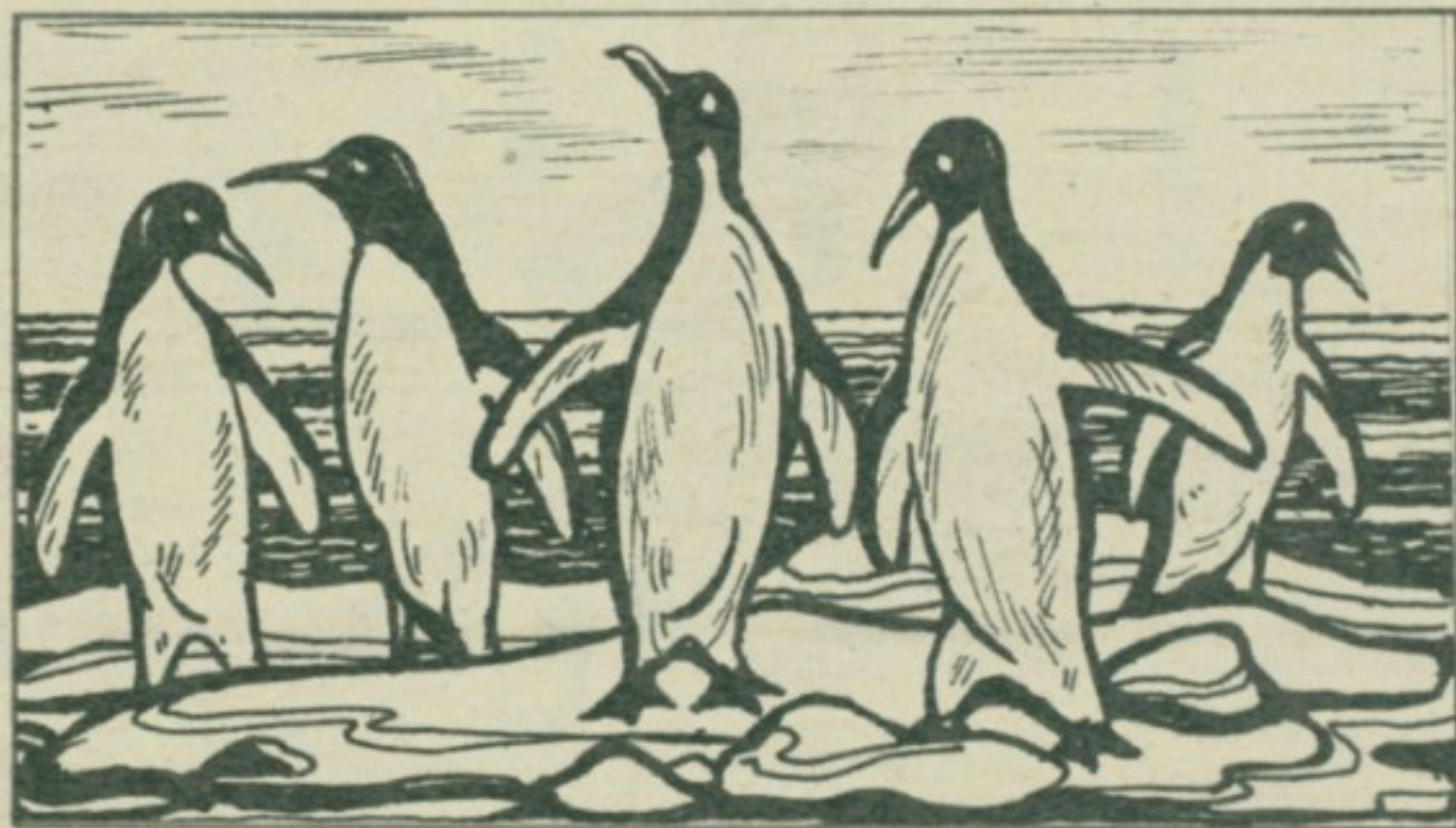
(Датум)

(Потпис)

(Овера предузећа — пензионери прилажу претпоследњи пензијски одсечак)

(У случају спора признајем надлежност суда у Београду)

Попуни, залепи на дописницу и пошаљи ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ, 11001 Београд, Македонска 23.

ПОВОЉНА ПРИЛИКА ЗА ЧИТАОЦЕ ЗАБАВНИКА

Одаберите што вам више одговара:

1. Само по 41,20 дин. плаћате 21 месец што чини 865,20 динара, односно 184,20 дин. мање него што је цена Енциклопедије у књижари.
2. 700 динара плаћате у готову (поузећем) односно 350 дин. мање него у књижари.

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

НАЈКЕ СЕДМИЦЕ: РАТ БИЛЦИ!

Због једног портрета нај-
угледније француске дина-
стије, Орлеанска и Бургун-
дска, заратиле су и поде-
лиле државу на два табора

ПОС

Двадесет и треће, новембра 1407. године француска краљица Изабела позвала је Луја Орлеанског да је посети. „Обрадоваћете ме, драги Луј, ако будете могли да останете и на вечери“, стајало је у писму које му је послала. Краљица Изабела живела је тада одвојено од свог мужа краља Шарла I. У раскошној палати недалеко од Париза опорављала се од недавног порођаја.

Док се приближавао Изабелином дворцу војвода је размишљао шта ју је могло навести да га тако изненада позове у посету. Да ли је у питању његов брат краљ Шарл или нешто друго? Ипак, био је више радостан него забринут јер му је Изабела била веома драга осо-

ба. Није ни слутео да ће то бити његова последња вечера.

ТЕБЕ И ЧЕКАМО!

После вечере краљица и војвода дуго су још седели и уз светлост свећа весело ћаскали у малом салону. Била је скоро поноћ кад је ушао један дворанин и обратио се краљици.

— Висости, краљ хитно зо-
ве војводу да дође у двор.

Ради се о неодложном раз-
говору.

Ово је прилично изнена-
дило Луја Орлеанског који
је био једини краљев ро-
ђени брат. Знајући да краљ
ниједну важнију одлуку не
доноси без њега, поверовао
је да се заиста ради о нече-
му толико важном да одмах
мора да пође.

— Оседлајте ми коња! —
наредио је дворанина и по-
чео да се спрема.

— Жао ми је што морате
да идете и надам се да није
у питању нека непријатност
— рекла је краљица свом
деверу на растанку.

Војвода се тада бацио на
оседланог коња и кренуо
према Паризу праћен двоји-
цом слугу. Ноћ је била вр-
ло мрачна, па је један паж
јахао напред и упањеном бак-
љом осветљавао пут. Дру-
ги слуга држао је исукан
мач како би, ако затребаше,
заштитио свог господара од
напада разбојника. Јахали
су у брзом галопу јер је
војвода желео да што пре
стигне на двор. Париз је у
то доба ноћи био пуст и
мрачан и топот њихових ко-
ња далеко се чуо.

Кад су скренули у Улицу
храмова, испред једне вели-

ке куће чије је pročело би-
ло украшено киповима Мај-
ке божије, у сусрет им је
пошло неколико људи. Тек
кад су се мало приближили
војвода је приметио да носе
мачеве а преко лица имају
црне мараме. Склоните се
с пута! — повикао је бесно.

СЛЕДЊА ВЕЧЕРА

надајући се да ће их заплашити. — Ја сам војвода Луј Орлеански!

— Баш лепо! Тебе и чекамо! — довикнуо је један од нападача. Остали су стајали у круг и препречили пут војводи и његовим пратиоцима.

Војводи паж, онај са исуканим мачем, покушао је да

Ко вас је послао? — упитао је Луј.

Уместо одговора добио је ударац по руци у којој је држао мач. Затим су нови ударци почели да пљуште по њему и после неколико смртоносних убода мачевима пао је с коња. Нападаци су се брзо изгубили у помрчини.

што је могло да се доведе у везу са разбојницима. Ко је убио војводу Луја Орлеанског и какав је био мотив убиства сазнало се много касније — случајно.

ПОЖАР НА МАСКЕНБАЛУ

Све је почело три године пре убиства краљевог брата, на свечаном балу у краљевском дворцу Сен Марсел у Паризу. Краљ Шарл VI се на маскенбалу, који је сам приредио, појавио необично маскиран. Он и шесторица његових пратилаца прерушили су се у Индијанце: били су премазани смолом а на главама су носили дугачка шарена пера. Тако чудно маскирани скренули су на себе пажњу свих присутних.

Војвода Луј желео је да по сваку цену сазна ко су ове маскиране особе. Ишао је полако за њима из собе у собу, али просторије су биле прилично мрачне па их је било тешко препознати. Војвода се тада досетио — узео је са зида једну бакљу и принео је тајанственим лицима. Бесан због тога краљ га је ударио по руци. Бакља је пала на под и избио је пожар који је брзо захватио људе премазане смолом.

Четворица краљевих пратилаца изгорела су на лицу места а преостала двојица подлегла су касније задобијеним опекотинама. Док је већина присутних бежала и скакала кроз прозоре, краљ Шарл спасао се на врло чудан начин. У свеопштој гужви једна млада жена бацила се на владара. Обавила га је својим многобројним веловима и огртачем и тако угасила пламен. Неким чудом и сама је остала неповређена. Потом су однели оне свешћеног краља а војвода Луј пришао је довитљивој жени и помогао да се врати од узбуђења.

— Веома сам вам захвалан што сте ми спасли брата и бићу срећан ако ми допустите да вас поново видим — рекао јој је.

ТАЈАНСТВЕНА СОБА

Жена је оклевала али није отишла без одговора.

— Вероватно ћу сутра увече са једном пријатељицом изићи у шетњу у Турнелски парк.

Крајева спаситељица звала се Катарина Датвил и била је жена једног високог дворског службеника. Сутрадан увече Луј Орлеански ју је нашао у Турнелском парку како руку под руку шета са војвоткињом Маргаретом Бургундском. Од тог сусрета млади војвода није могао да избије из главе лепу Маргарету. Није се, наравно, усудио да ишта подухвате јер је добро познавао њеног мужа Жана Бургундског.

Али, неколико дана касније војвоткиња Маргарета и војвода Луј поново су се срели на једном балу. Жан Бургундски био је тада далеко од Париза и ово двоје нису крили своје погледе. Постепено се међу њима развила љубав. Маргарета је упозоравала Луја на љубомору и преку нарав свог мужа и њему је преостало само једно — приволео је Маргарету да допусти дворском сликару да направи њен портрет.

— Желим да бар тако будеш стално поред мене — говорио јој је и Маргарета је неколико дана стрпљиво позирала.

Тајна соба у коју је Луј Орлеански сакрио Маргаретин портрет била је дугачка и уска, без прозора. Била је то мала галерија коју је често обилазио и од чијих је врата кључ имао само он.

Иако дворски сликар није говорио о Маргаретином портрету, многи дворани су сазнали шта се крије у тајној соби војводе Орлеанског. Његова тајна полако се ширила по двору па је за њу најзад чуо и војвода Жан Бургундски. Али, он је желео да се у то сам увери. Једне вечери на пријему код

Луја Орлеанског одлучио је да се свакако домогне кључа тајне собе. Негде пред зору кад су сви били добро загрејани пићем Жан Бургундски је у рукама држао кључ који му је био погребан. Кришом је отишао до Лујеве галерије.

ОСВЕТА

Маргаретин муж имао је преку нарав, али ништа није чинио нагло и непромишљено. Није желео двобоје, свађе, скандале. Кад се оне ноћи непримећен вратио из Лујеве галерије у којој је нашао слику своје жене, био је веселији него раније, али од тада је мислио само на освету. Три године пратио је кретање Луја Орлеанског и смишљао начин на који ће му узвратити нанесену увреду.

Најзад, почетком новембра 1407. закупио је велику кућу у улици којом је Луј често пролазио. Била је то кућа са киповима Мајке божје у Улици храмова. Неколико поверљивих људи војводе Жана чекали су ту погодан тренутак и у ноћи 23. новембра убиством истребили сав његов бес.

☆☆☆

Кад је откривен мотив убиства војводе Луја Орлеанског, непријатељство и беспштедна борба између династија Орлеанских и Бургундоваца поделили су Француску на два крвно завађена табора.

Грађански рат окончан је тек 20 година касније, после убиства војводе Жана Бургундског.

Е. М.

Топот коња и звекет мачева пробудили су људе из оближњих кућа. Кад су стигли на место окршаја, војвода Луј Орлеански је издигао не успевши ни реч да изговори. Поред њега непотично је лежао верни слуга. Већ је свитао кад се појавио и париски тужилац са неколико полицајаца. И док су они саслушавали сведоке, вест о гнусном убиству краљевог брата брзо се ширила Паризом.

ИСТРАГА ЈЕ ЗАПЕЛА

Сви чланови краљевске куће присуствовали су погребу који је обављен на најсвечанији начин. Војвода Луј Орлеански сахрањен је у цркви коју је сам био саградио. Поред његових ногу сахрањен је слуга који је погинуо бранећи га.

Париски тужилац бацно се сада на темељиту истрагу. Испитао је, пре свега, све што је у вези са кућом у Улици храмова из које су нападачи изишли. Од власника куће сазнао је само то да су десетак дана пре злочина кућу били закупили неки непознати људи. Богато су платили за месец дана унапред и оне кобне ноћи 23. новембра нестали без трага.

Истрага се отегла унедоглед јер није било ничег

... се супротстави, али су га маскирани људи дочекали својим мачевима и зачас оборили с коња. Други слуга је искористио гужву и побегао. Војводи је тада било јасно да је упао у клопку из које се неће извући.

— Шта желите од мене?

У ИДУЋЕМ БРОЈУ
КОМПЛЕТАН СТРИП

ТЕДИ
ТЕД —
Човек који је
пуцао обема
рукама
II део

ЏОНИ ХАЗАРД

ФРЕНК РОБИН

ПРИСТАНИШТЕ У САН ФРАНЦИСКУ...

СРЕЋАН ПОВРАТАК, МИС МАГРОУ! ДРАГО НАМ ЈЕ ШТО ЋЕТЕ МОЋИ ДА СВЕ-ДОЧИТЕ...

...МАДА ЈЕ ВЕЛИКИ КЕПИ ПОКУШАО СВЕ ДА БИ ВАС СПРЕЧИО И ДА БИ ВАС ПОСЛАО НА ДНО ОКЕАНА!

БРР! ТО БИ СЕ И ДОГОДИЛО ДА МИ НИСУ ПОМОГЛИ ХАЗАРД И...

КАЖИТЕ СЛОБОДНО... И НАЈВЕЋИ МАЊИОНИЧАР НА СВЕТУ!

ДОК СУ СЕ ПОЛИЦИЈСКА КОЛА УДАЉАВАЛА ОДНОСЕЊИ ГЛАВНОГ СВЕДОКА ПРОТИВ ВЕЛИКОГ КЕПИ-ЈА...

ЏИМИ ЈЕ САД У СИГУРНИМ РУКА-МА! НАЈЗНА МО-ГУ ДА КРЕ-НЕМ НА ТОЛИКО ОЧЕКИ-ВАНИ ОДМОР!

ИЗГЛЕДА ДА СЕ ЏОНИ ХАЗАРД СУВИШЕ РАНО ОБРАДОВАО. ЈЕР...

ОВО ЈЕ ЗЛОДНИ-ЈИ НАЧИН ЗА ТРАНСПОРТОВА-ЊЕ НАШЕГ "ТЕРЕ-ТА"! БЛИНДИРА-НА КОЛА ПРИВЛАЧЕ ВИШЕ ПАЖ-ЊЕ!

АХА, ТИМЕ! ЧЕТВРТ МИЛИОНА ДОЛАРА У ЗЛАТУ ЗАИСТА ПРЕД-СТАВЉА ИСКУШЕ-ЊЕ!

© King Features Syndicate, Inc., 1971. World rights reserved.

АЛИ, ЗА СВАКИ СЛУ-ЧАЈ...

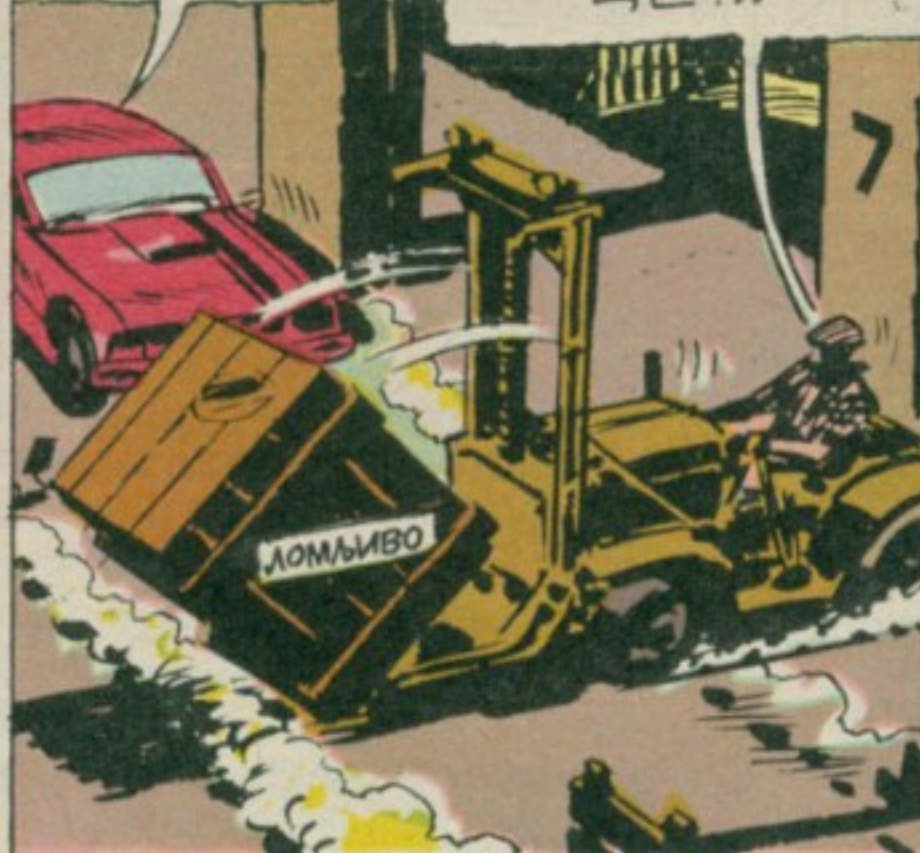
МИ ЋЕМО ПРАТИТИ ТОВАР ДО БАНКЕ!

АЛИ...ИЗНЕНАДА...

ХЕЈ?!

ПРОКЛЕТЕ КОЧНИ-ЦЕ...

ВОЗАЧ КАМИОНА У КОМЕ ЈЕ ЗЛАТО СМЕСТА ЈЕ ДАО ГАС...

НАШИ МОМЦИ СУ ОВО ОДЛИЧНО ИЗВЕЛИ!

ЖАЦАМА ЈЕ ПРЕПРЕ-ЧЕН ПУТ!

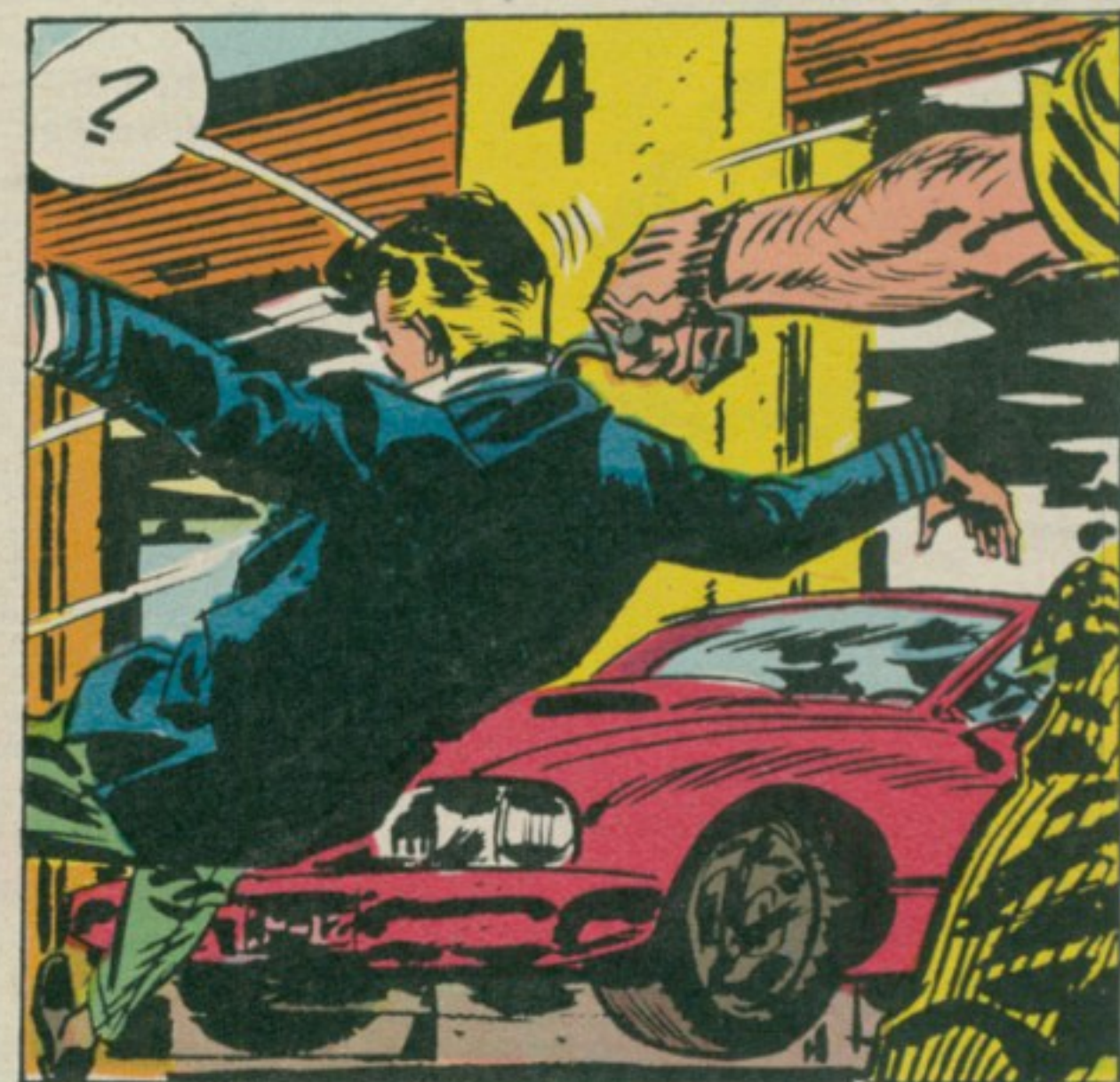
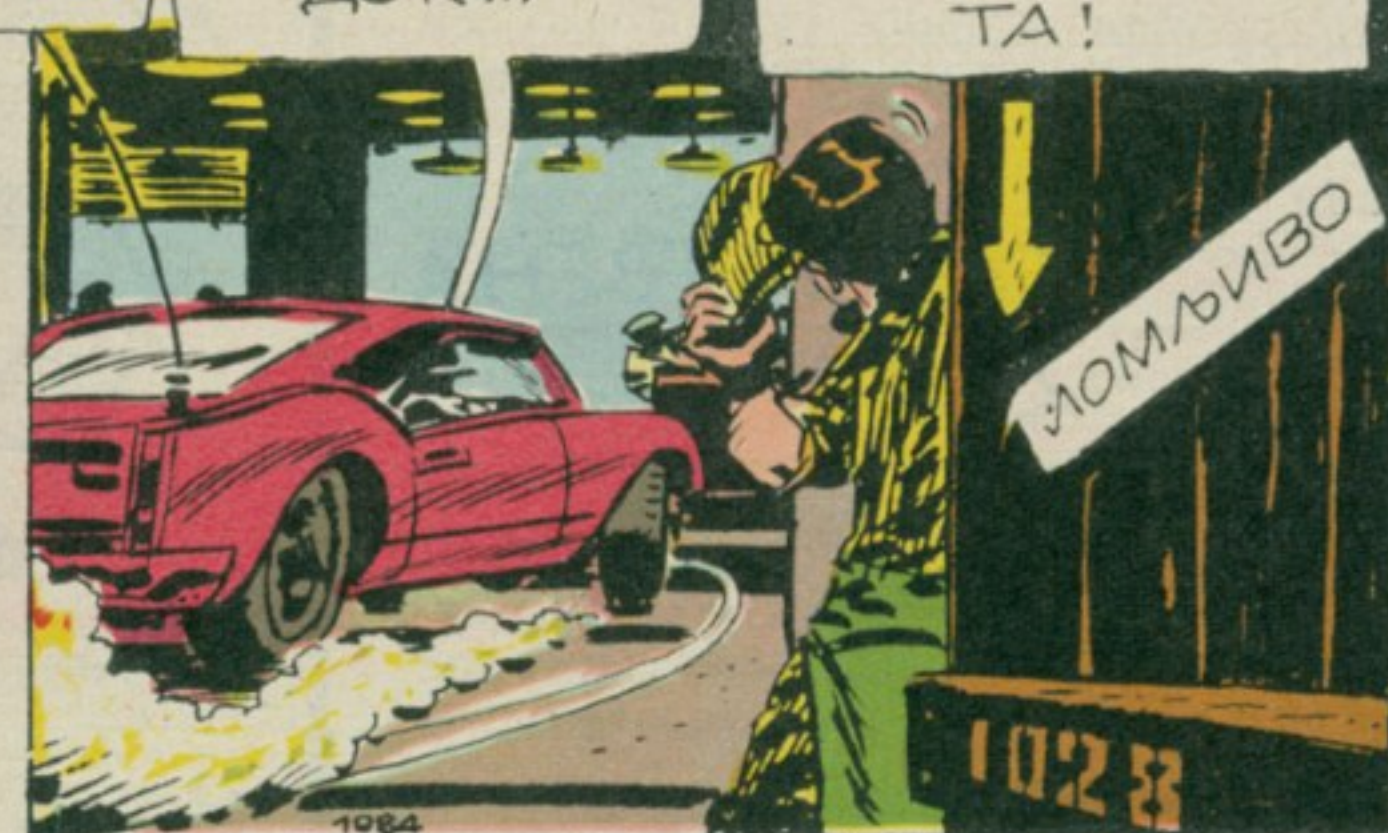

ОПРОСТИ-ТЕ! ОВАКВЕ НЕЗГОДЕ ДОПАЊАЈУ СЕ НА ДОКОВИ-МА!

НАМА СЕ ТО САД НИЈЕ СМЕЛО ДОГОДИТИ! ИПАК ПУТ НАМ ЈОШ НИЈЕ САСВИМ ЗАТВОРЕН!

ПРОЊИ ЋЕМО КРОЗ СУСЕДНИ ДОК...

...И ПРЕСРЕ-СТИ КОЛА С ТОВАРОМ НА КРАЈУ ПРИСТАНИШ-ТА!

СЛЕДЕЊИ НАСТАВАК: ЗАРОБЉЕНИ У КОЛИМА!

ОПЕРАЦИЈА ТИГАР

ОДВЕО ГА
ЈЕ У ДРУГИ
ДЕО ЗАТВО-
РА ГДЕ СУ
БИЛИ МАЛЕ-
ЗИЈСКИ РИБА-
РИ И РЕКАО
МУ ДА СУ
ОСУЂЕНИ НА
СМРТ ЗБОГ
ДЕЛА
САБОТАЖЕ У
СИНГАПУР-
СКОЈ
ЛУЦИ И ДА
ЋЕ СУТРА
БИТИ
СТРЕЉАНИ...

ПЕЈУ И
ЊЕГОВИ
ЉУДИ ОСУ-
ЂЕНИ СУ НА
СМРТ И
ПОГУЂЕНИ.
АЛИ,
ЊИХОВА
ХРАБРОСТ
ТОЛИКО ЈЕ
ЗАДИВИЛА
ЈАПАНЦЕ
ДА СУ ИМ
ПОДИГЛИ
СПОМЕ-
НИК...

ЖИВОТ У ПЛАНИНИ

КОЗОРОГ

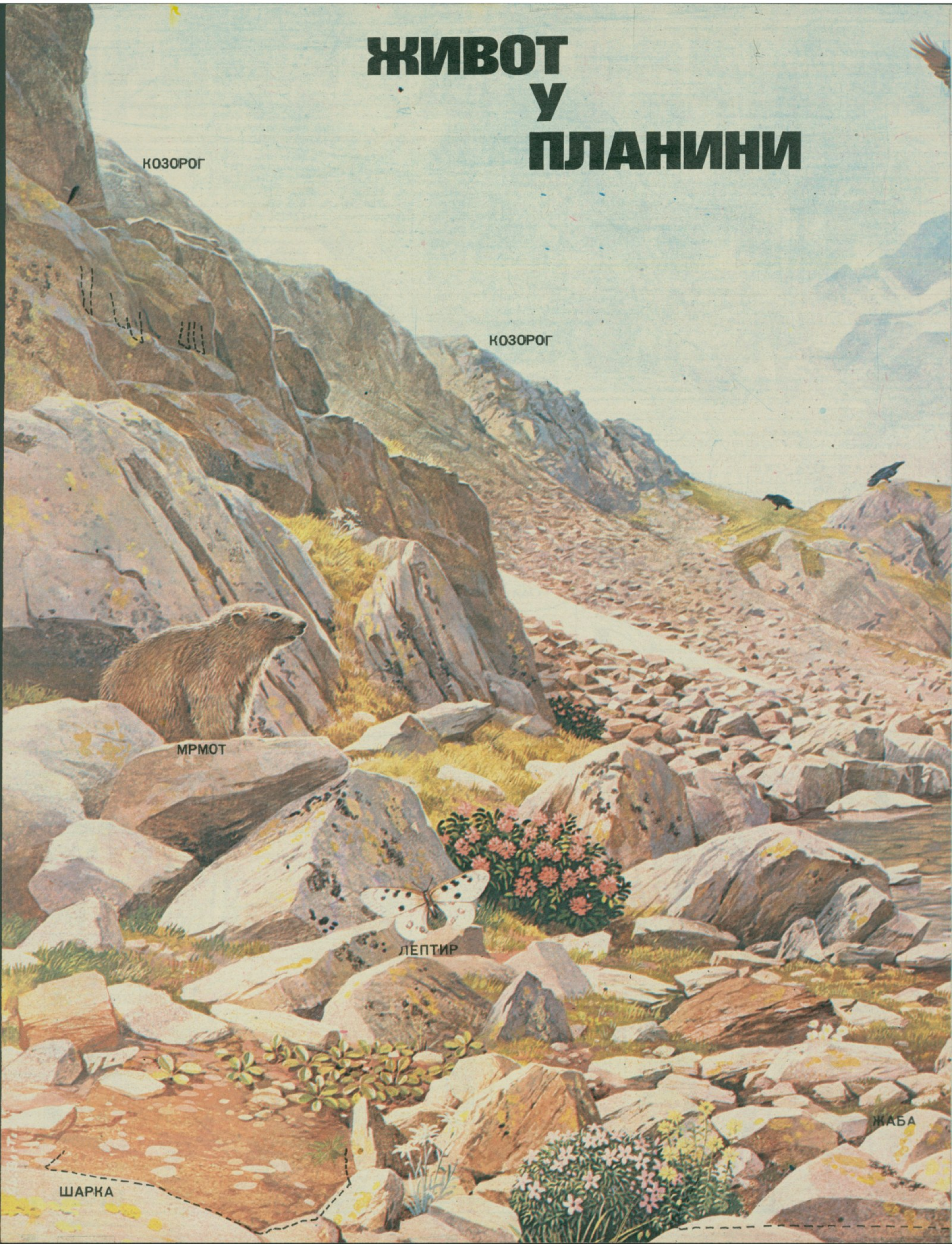
КОЗОРОГ

МРМОТ

ЛЕПТИР

ШАРКА

ЖАБА

ОРАО

ГАВРАН

ЗЕБА

ДИВООКОЗА

ПАЦОВ

ХЕРМЕЛИН

У ПОДЗЕМНОМ ЛАВИРИНТУ

**СУПЕР
КВИЗ
СУПЕР
ШИЗ!**

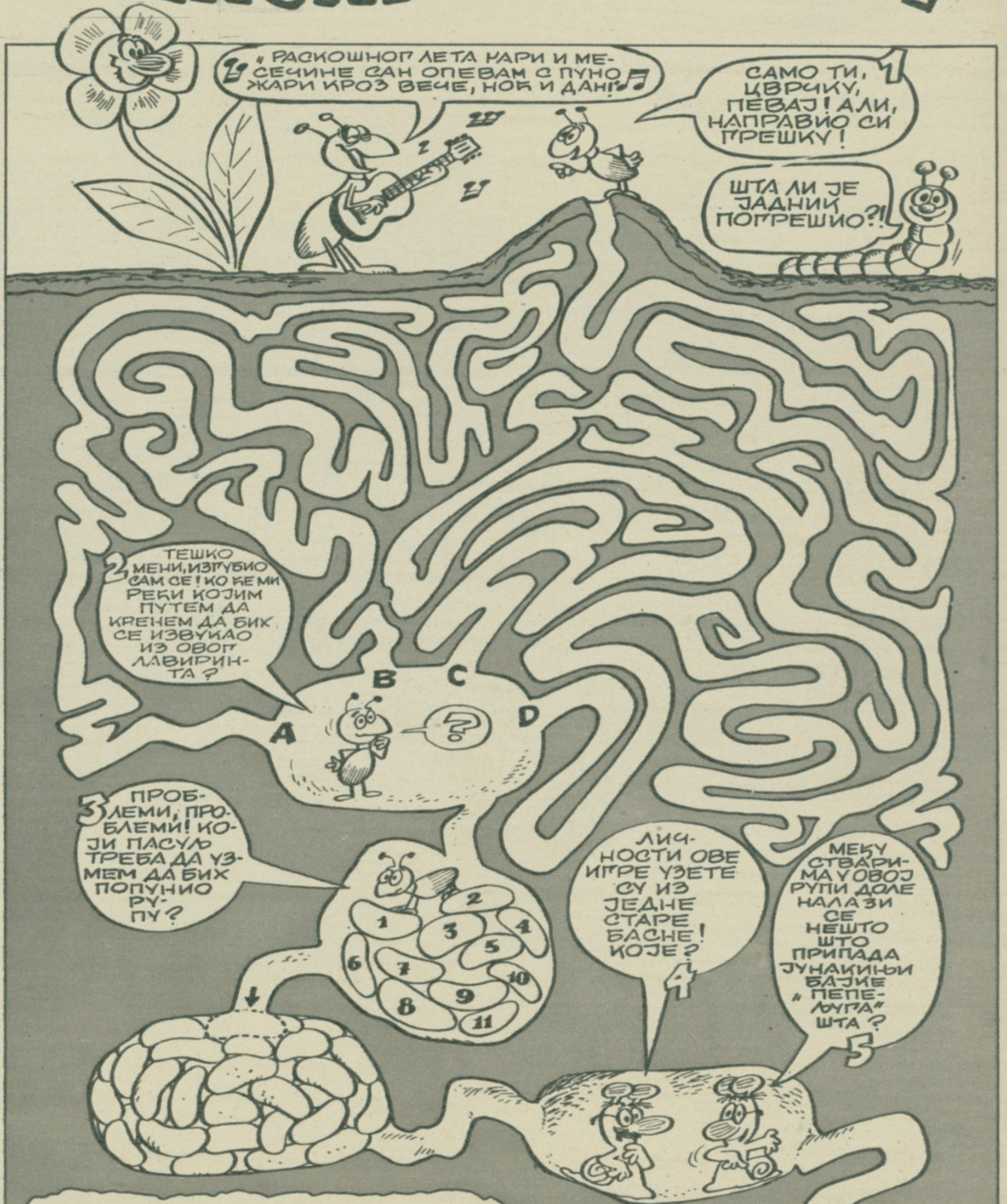
**СВАКОГ
ПЕТКА
ЗАБАВНИК
ВАС
НАГРАЂУЈЕ**

Сигурно већ знате да је од броја 1079 који је изишао 1. септембра ове године Политикин забавник почео серију нових наградних игара. Сваког петка у Забавнику вас чека неки занимљив квиз, конкурс или наградна игра. И, разуме се, нове награде! Извлачење добитника обавља се одмах, па можете учествовати сваке недеље и освојити више награда.

Награде су изузетне: фото-снајпер с великим телеобјективом, стерео-грамофон, фото-апарат, репортерски магнетофон, права велика хармоника, дурбин, фротирска хаљина, плетене капе и качкети, вредни часовници, колекције спортских аутомобилчића, колекције лутака-привезака, комплети Дизнијевих књига-сликовница од којих свака има и грамофонску плочу.

МОГУ СВИ

У СУПЕР КВИЗУ могу да учествују сви читаоци Политикиног забавника. Дописницу на којој сте с једне стране написали одговоре и решења постављених задатака и залепили купон, а с друге стране своју тачну адресу пошаљите Политикином забавнику, 11001 Београд, поштански фах 124, најдаље до 16. октобра 1972. године.

НАГРАДЕ, НАГРАДЕ!

Међу читаоцима који буду тачно одговорили на сва питања извући ће се на срећу добитници награда.

ПРВА НАГРАДА: Овога пута три читаоца добиће по један вредан ручни сат марке Дарвил.

ДРУГА НАГРАДА: Пет читалаца добиће по комплет од шест Дизнијевих књига-сликовница. То су: „Маза и Луња“, „Књига о цунгли“, „Дамбо“, „Бамби“, „Успавана лепотица“ и „Снежана и седам патуљака“. У свакој од ових књига налази се и по једна плоча са најпознатијим мелодијама из чувених Дизнијевих филмова.

ТРЕЋА НАГРАДА: Пет читалаца добиће по једну лепу књигу.

КАКО ЈЕ ДЕНИС ПРОВЕО ЛЕТО

ЛЕТЕЛИЦЕ

1. Авион 20528 Дин. 13,55

2. Авион конкорд 1011 Дин. 96,00

4. Хеликоптер 333 Дин. 106,20

5. Хеликоптер 1047 Дин. 25,30

ОДАБЕРИТЕ ОД ИЗЛОЖЕНИХ ЛЕТЕЛИЦА ШТА ЖЕЛИТЕ ДА КУПИТЕ, НАПИШИТЕ БРОЈ И ЦЕНУ У НАРУЏБЕНИЦУ, ПОПУНИТЕ ЈЕ И ПОШАЉИТЕ НА АДРЕСУ „ТЕХНОАУТА“. ЧЕКАЈТЕ — ПОШТАР ЋЕ ВАС УБРЗО ОБРАДОВАТИ.

ТЕХНОАУТО
БЕОГРАД
СТРАХИЊИЋА БАНА 1
ТЕЛЕФОН 624-740

ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ПРОМЕТ
ВОЗИЛА, ДЕЛОВА И ПРИБОРА,
ЗАСТУПАЊЕ ИНОСТРАНИХ
ФИРМИ И ИНЖИЊЕРИНГ

3. Свемирски брод 1161 Дин. 21,00

„ТЕХНОАУТО“, СТРАХИЊИЋА БАНА 1, 11000 БЕОГРАД

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопознато наручујем летелицу број: _____

Укупан износ _____ динара платићу поштару када примим пакет
као и трошкове паковања и поштарину.

(Име и презиме) _____

(Број збогште, место, улица и број) _____

(Датум) _____ (Потпис лица које ће платити пакет) _____

Попунити, изрежати и поштом на адресу: „ТЕХНОАУТО“, 11000 Београд, Страхињича Бана 1.

КВЕНТИН ЕВЕРДИНГЕН

МАЛА ОПЕРАЦИЈА

Кад је Јост Кујп, лекар опште праксе у једном малом фламанском селу, примио тог дана писмо од пријатеља Андреаса Дорна, мало се изненадио. Мада је Дорн био чувени хирург а Кујп обичан сеоски лекар, остали су добри пријатељи и кад год би се сретли — истина то се доста ретко дешавало — имали су о чему да причају. Али, писмо је овог пута било некако званично: Дорн га је звао да му помогне у нечем што му је веома важно, чак је рекао, пресудно за његову каријеру. Што је било још чудније молило је пријатеља да о томе ником ни речи не каже.

Кујп је предао болеснике младом лекару из суседног села, жени објаснио да мора на чеки конгрес, спаковао мали кофер и отпутовао у Зандам.

Два безбедна ђишања

— Шта знаш о Менијеровој болести? — било је прво питање које је Дорн поставио пријатељу кад су се нашли сами у његовом кабинету при градској болници у Зандаму.

— Много ме питаш — чешкао се по глави Кујп. — Чекај, чекај, да то није нешто у вези са ногама, љуљаш се као да си пијан а ниси пио...

— Одличан си! — Дорн није могао да се не насмеје на ово стручно објашњење. — Поштено говорећи да је по ономе што смо учили на факултету, не бих ни ја више знао. Али, имао сам неколико случајева, па сам се заинтересовао...

— Сад сам се сетио откуд знам и оволико — наставио је Кујп да објашњава. — Било је го пре двадесет и пет година, знаш да сам пре медицине покушао на поморској академији. Требало је да полажем астрономску навигацију код некоег опасног Јана ван Донгена. Већ је и распоред био објављен кад се професор разболео. Секретарица нам је у поверењу рекла да је добио неку чудну болест од које не може чврсто да стине на ноге. Замисли професора астрономске навигације који се обрће као ветроказ на овој нашој саборној цркви у Зандаму! Баш је смешно. Ето тако сам ти ја запамтио Менијерову болест.

— А сад друго питање — врати га у стварност Дорн. — сећаш ли се оног мог рођака Симона Хабена, знаш оног риђег, крупног...

— Онај са жваком, како да га не знам...

— Е, видиш, због њега сам те и звао. Треба да га оперишем...

— Он болестан? То не могу да замислим! Да није прогутало жваку?

— Молим те, Јосте, буди озбиљан. Ради се о нечем епохалном а теби је до шале. Уосталом ја и ни-

ЈЕДАН ЈЕДИНИ ЗЛАТНИК СИРАКУЗЕ, СТАР ПРЕКО 2000 ГОДИНА, ВЛАСНИШТВО ЈЕ ЧУВЕНОГ МИЛИОНЕРА НУБАРА ГУЛБЕНИЈАНА. КАКО ГА БЕЗ КРАЂЕ НАБАВИТИ?

сам рекао да је он болестан — и Дорн додаде тише мада их нико овде није могао да чује. — У питању је експеримент.

— Ја ништа не разумем! Менијерова болест! Симон! Није болестан! Експеримент...

— Полако, Јосте, све ће ти ускоро бити јасно. Ако успемо, биће то фантастично... И зато су ми потребна два сведока. Први си ти а други је ван Рибек. Он је чувени археолог и ја сам га позвао да ми помогне. Ево га стиже. Професоре, ви сте као и, увек тачни... Добар дан. Мој пријатељ лекар Јост Кујп... и после многих љубазности он их обичицу замоли: — Молим никоме ни речи.

— Ако треба дај ми библију да се закунем — предложи Кујп у шали и залупи лулу очекујући да Дорн најзад нешто више каже о свему овоме.

— Ја сам увек зато да што мањи број људи зна за опит... Овог пута посебно... — изјави стари научник.

Мала зеленкаста жлезда

— Све је почело онда кад сам добио неколико пацијената оболелих од Менијерове болести. Проучавајући физиологију уха и околине открио сам једну малу зеленкасту жлезду за коју ми се учинило да има неке везе са обољењем. Касније сам утврдио да кад се она отклони оперативним путем, човек не може да оболи од Менијерове болести. Али, то није све... Опериса ни стиче једну невероватну способност... Он може без икаквог уређаја и апарата да се сели у времену и простору како жели! Сама операција уопште није тешка...

— До врага! — Кујпу испале лула из руке право на скупочени тепих. Он пожур да покупи пепео, али му пријатељ махну руком у смислу „није важно“.

— Мислим да ти је сада јасно, Јосте, зашто сам изабрао баш Симона. Човек који путује у прошлост мора да има јаку физику, како би то рекао мој шеф примаријус Бругенкате. Ко зна шта га тамо очекује? Говорим о прошлости, али то исто важи и за будућност.

— Биће то фантастично ако успеш — мирни Кујп пао је у ватру.

— Да, да, доктороз проналазак је заиста изванредан — сложио се ван Рибек. — Па то је прави временплов. А тога данас 1970. нема.

— Има га у фантастичним причама — осмехну се Дорн.

— И у стриповима — допуни га Кујп.

— Ја мислим сасвим озбиљно — предложи археолог — таква справа, данас не постоји. Научници још нису пронашли ни основни принцип рада временплова, а на страну колико би то коштало времена и новца. Дорнов проналазак биће права бомба.

— Значи, Симону треба извадити жваку из уста, онда зеленкасту жлезду, па неће моћи да оболи од Менијерове болести и моћи ће да се сели по жељи у простору и времену. Толико сам ја разумео — изјави Кујп — али има много више оног што не разумем. Може ли, на пример, да путује одмах после операције?

— Ствар је врло једноставна. Симон треба само да седне у фотелју и затвори очи, зажели да некуд оде, и док избројимо до десет он је већ тамо куд је наумио.

— Фотелја, значи остаје празна?

— Да, ми ћемо имати такав ути-

сак. На Дорнов знак уђоше у другу собу. Младић херкуловског раста одбаци неки илустровани часопис и рече:

— Хоће ли то већ да почне?

— Извини, Симоне, обрати му се

Дорн — имао сам се задржао у разговору. Ово су професор ван Рибек и мој асистент Кујп. — Не престајући да меље жваку по устима Симон климну главом.

— Драго ми је. Хоћемо ли? Рекао си биће занимљиво.

Дорн му је рекао да легне на сто онако обучен. Замолио је Кујпа да му да анестезију и онда се прихватио ножа. Операција је поновљена два пута, иза левог и десног ува. Дорнове руке радиле су брзо и вешто. На крају је употребио ласерски уређај којим су ране одмах зацелиле.

Чим је прошло дејство опијума, Симон се усправи на операционом столу, зевну и протрља очи:

— Е, што сам се слатко наспавао. Шта?! Готово је већ...

— Пошто сте ви као сзедоци потписали записник да је операција обављена према свим прописима, пређимо на главни део експеримента. Ви сте на реду, професоре — обрати се Дорн ван Рибеку. — Шта сте изабрали за прво путовање у прошлост које треба да изведе наш Симон?

Ја нисам крадљивац!

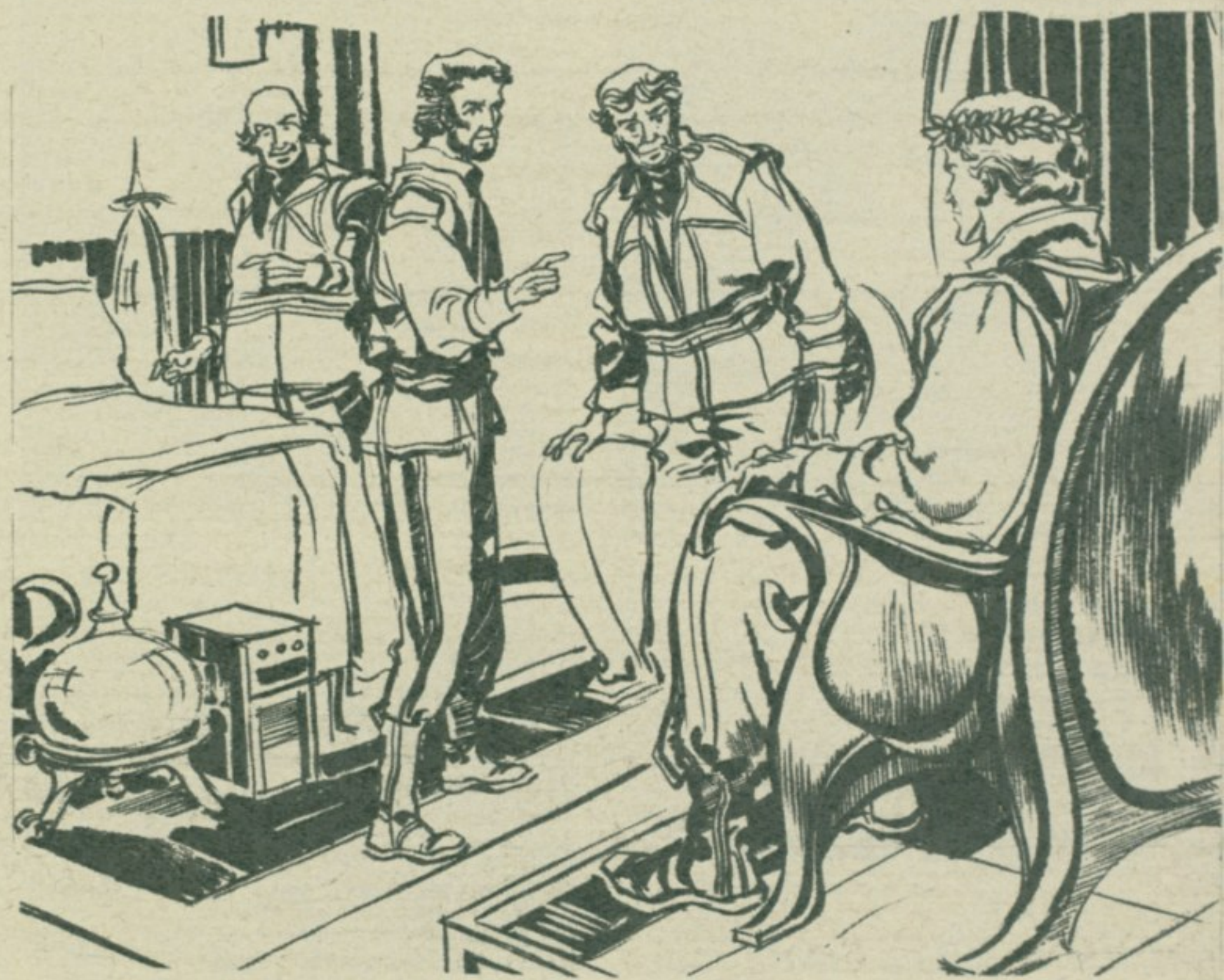
— Јесте ли некад, младићу, чули за златник Сиракузе? — обрати се ван Рибек Симону. Овај га је гледао нетремице неколико секунди а онда му нешто као сину.

— Ја скупљам марке и сећам се да се тај новчић појављивао на оној одвратној серији италијанских марака негде 1970. године.

— 1971. — исправи га ван Рибек — али није реч о томе већ о правом златнику.

— И за њега знам, сасвим случајно. Постоји један једини такав златник и његов власник је онај матори Јерменин милионер Нубар Гулбекијан. Виђао сам његове слике по новинама, увек с орхидејом у рупици од ревера.

— Тачно, о том је златнику реч. У питању је уникат за који је Нубар платио грдне милионе...

— Како да ти поверујемо да си био с Архимедом! — сумњао је и даље Кујп. — Ловор се може убрати свуда у Средоземљу.

— Не разумем — прекиде га Кујп — ако намеравате да смотате тај златник, нема потребе да се иде у прошлост...

— Ја нисам крадљивац! — љутну се професор. — Намеравам да по шаљем овог момка у Сиракузу где је новац и ископан.

Кујпу испале лула, озот пута на линолеум операционе сале.

— Баш фино, идем у Италију — обрадовао се Симон.

— Да, Хабене, ви идете у Италију, тачније на Сицилију, односно у Сиракузу, али не ову сада већ у ону из времена Архимеда.

— Како? — упитно погледа Симон у рођака Дорна.

— Лепо — одврати му овај. — Се ди најпре у ову столицу, молим те баци ту жваку и почни да мислиш на то давно време, кажи себи да би желео да видиш велику Грчку и Сиракузу тог времена.

Сви су напето посматрали Симона како седе у столицу и мршти чело. Био је то знак да покушава да мисли. Изненада, њега више није било!

— Ово је неки трик — побунио се Кујп. Ни професор није тако лако поверовао да Симона нема. Он приђе празној фотељи, учтиво се поклони и седе. Да је у питању хипноза, неки лажни невидљивац у њој, морао би му сести у крило. Али, није било тако. Фотеља је била празна!

— Рекао сам да је он променио свој координатни систем у све четири димензије — изјави мирно Дорн.

— А како ће да се враги? — и даље је био сумњичав Кујп.

— Не брине, треба само да учини што и овде и вратиће се у магновењу. Биће најбоље да га сачекамо. Врата на сали су закључана тако да нема бојазни да је посредни неки трик.

Доказ

Три човека седела су више од сат и по у операционој сали. Пушили су, причали, пили киселу воду што је нарочито тешко падало Кујпу. Међутим, Дорн није хтео ни да чује за неки алкохол. Требало је имати бистру главу.

Изненада, сва тројица су осетили да нису сами у соби, погледали су у наслоњачу и угледали Симона. Био је обучен као и пре поласка само је сада на глави имао лаворов венац. Лишће је било сасвим свеже.

— Еурека! Стигох до вас. — У сали настаде галама, руковање, тапшање, сви су говорили углас. Најзад Симон дође до речи: — Занста је било занимљиво као што си ми обећао — обрати се он Дорну. — Успео сам да набасам на Архимедову школу и на Архимеда лично. Разговарали смо доста лако пошто је мој драги тата у своје време инсистирао да по сваку цену завршим класичну гимназију. Најзад сам од тога видео неку вајду. Али, највише сам задивљив великог учитеља својим знањем из математике и физике које, међу нама речено, није богзна какво...

— А лаворов венац? — упита ван Рибек.

— Добио сам га од самог Архимеда, окупнио ме за показано знање...

— Ловора има свуда у Медитерану — није се дао Кујп.

— А ово? — Симон, опет жваћући, приђе ван Рибеку, и спусти му на длан нешто. Жут, блистав, нов златник Сиракузе, тек изашао из ковнице.

ПЛОЧА ЗА ВАС

КИЋО

Крунослав Слабинац, родом из Осијека, направио је низ изузетних музичких остварења. На својој првој ЛП плочи Кићо је уз помоћ врних аутора Келемена, Крајача и других снимно 12 веома лепих композиција: „ТУЖНА ЈЕ АНУШКА“, „РОЗМЕРИ“, „УСПАВАНКА“, „СИНУ“, „ТИ КОЈУ ЗНАМ“, „ТИ НЕ ЗНАШ КОЛИКО ТЕ ВОЛИМ“, „УВИЈЕК КАД СИ СА МНОМ ТИ“, „ТКО СИ ТИ“, „ТАКАВ САМ“, „У ТВОМЕ НАРУЧЈУ“, „НЕ ВЈЕРУЈ“ и „МАШКАРАДА“ Плочу је издао Југотон а цена је 41,30 дина.

ОЛИВИЈА

Када се драгесна енглеска певачица Оливија Њутон-Џон појавила у свету поп музике са великим хитом „Обале Охаја“, многи су је упоређивали са Џоан Баез и Џуди Колинс. И нису погрешили: Оливија и даље са успехом пева и снима своје композиције. На последњем синглу у издању РТБ, налази се композиција Џорџа Харисона „ШТА ЈЕ ЖИВОТ“. На „Б“ страни је песма „ЈА САМ МАЛИ УСАМЉЕНИ ПЛАМИЧАК“. Цена је 12,40 дина.

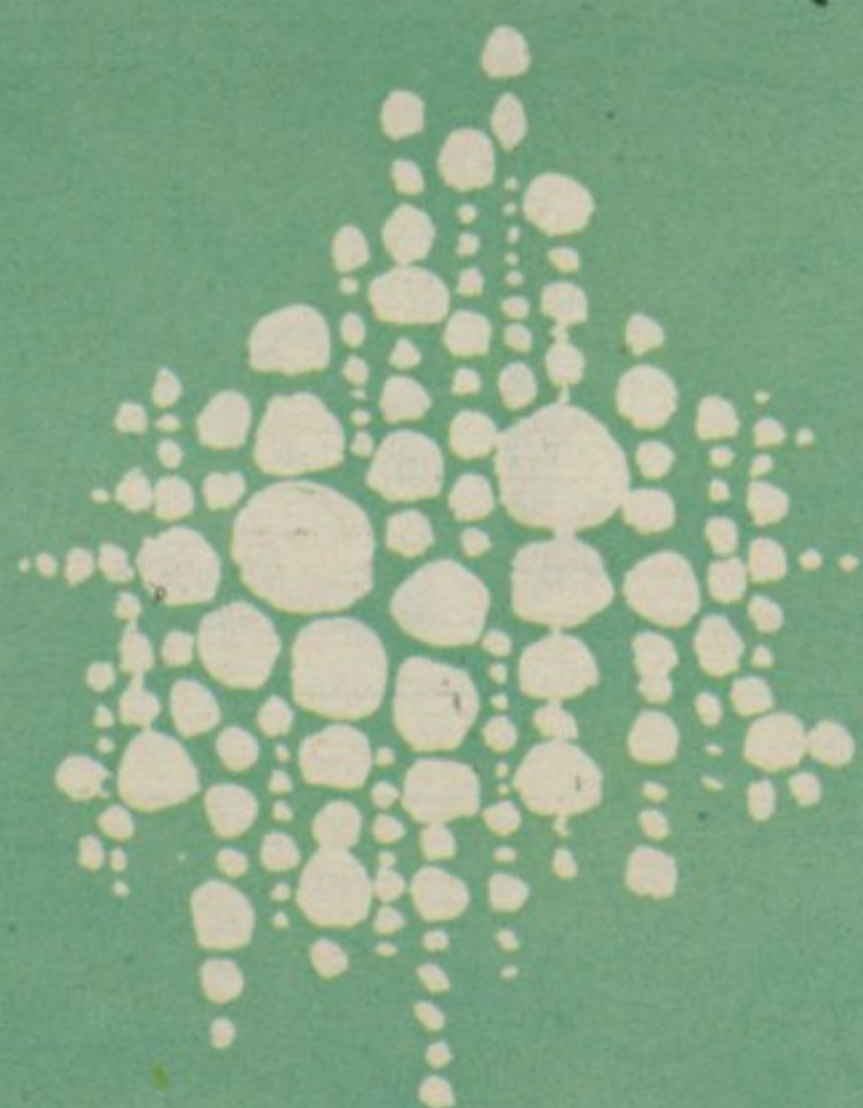

У ПЕТ КЊИГА ЦЕЛА БИБЛИОТЕКА, У ЈЕДНОЈ БИБЛИОТЕЦИ — ЦЕО СВЕТ!

бисери за старе и младе

СПЕЦИЈАЛАН ПОПУСТ ЗА ЧИТАОЦЕ »ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА«!

Писане једноставно и популарно, књиге ове библиотеке штампане су ћирилицом са илустрацијама у првокласној вишебојној техници. Луксузно су опремљене у тврдом повезу и са пластифицираним корицама. На крају сваке књиге налази се азбучни речник најважнијих појмова.

Библиотека „ТАЈ ДИВНИ, ЧУДЕСНИ СВЕТ“ нису само нова знања из области математике, енергије, археологије, музике и историје људског друштва. Читајте и сазнаћете:

Како је Тутанкамон преварио пљачкаше фараонских гробница!

Зашто још нико није измислио перпетуум мобиле!

Како је славни Хајдн компоновао мелодије за музичке часовнике!

Да ли математичари помажу артиљерцима.

ОВО И НИЗ ДРУГИХ ЗАНИМЉИВОСТИ НУДИ ВАМ БИБЛИОТЕКА КОЈА СЕ МОЖЕ КУПИТИ ЗА ГОТОВО И НА ОТПЛАТУ!

ИП „ВУК КАРАЦИЋ“ 11001 Београд, Краљевића Марка 9

НАРУЧБЕНИЦА

Овим неопозиво купујем:

КОМПЛЕТ од 5 књига библиотеке „ТАЈ ДИВНИ, ЧУДЕСНИ СВЕТ“ по цени од 200 дин.

ЗА ГОТОВО—ПОУЗЕЋЕМ по повлашћеној цени од 180 дин
НА ОТПЛАТУ у највише 10 месечних рата од по 20 дин.
почев од _____ 19____ године. Рате ћу уплаћивати
редовно по пријему рачуна и уплатница (непотребно пре-
цртати).

У случају спора признајем надлежност II општинског суда у Београду.

Име и презиме _____

Занимање _____

Поштански број и место _____

Адреса стана _____

Назив и адреса радне организације _____

Овера о запослењу

(Потпис и печат овлашћеног лица)

Наручбеница се оверава само при куповини књига на отплату. Пензионери уместо овере прилажу одрезак чека пензије.

КУПЦИ ИЗ БЕОГРАДА МОГУ ПОДИЋИ КОМПЛЕТ КЊИГА СВАКОГ РАДНОГ ДАНА ДО 15 ЧАСОВА У ПРЕДУЗЕЋУ „ВУК КАРАЦИЋ“, Краљевића Марка 9, Београд.

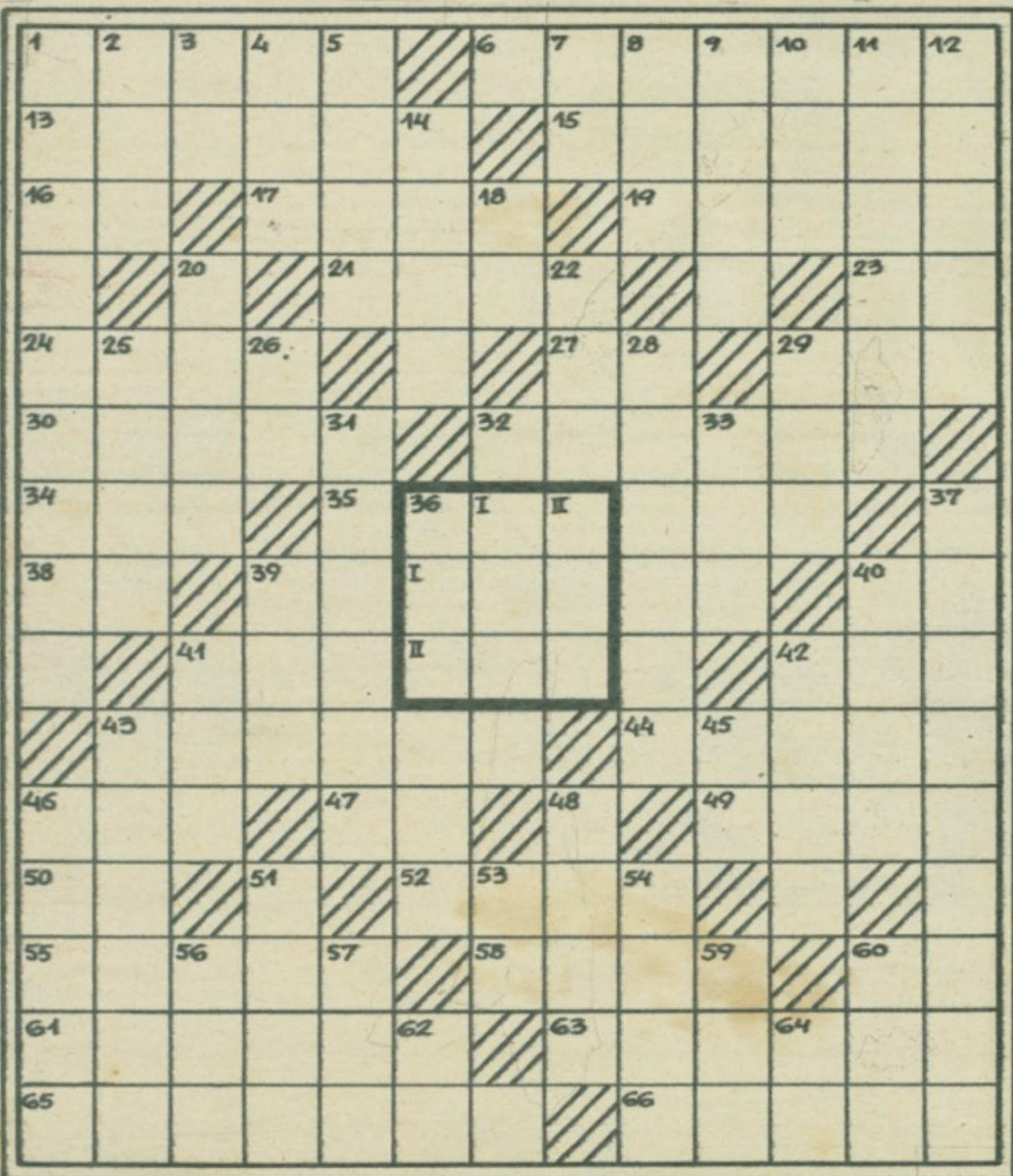
Наручбенице слати на адресу предузећа.

ВОДОРАВНО:

1) ступица, 6) зимзелено дрво, магиња, 13) старина, 15) не-сигуран терен, 16) предлог, 17) спортска игра са лоптом, 19) животиња слична жирафи, 21) теразије, 23) узвик, 24) нај-јача боја у картама, 27) два суседна сугласника, 29) бодља, 30) износ што претиче, 32) врста секире, 34) врста врбе, 35) справе, 38) хемијски знак за калцијум, 39) распарати, 40) осовина, 41) музицирати, 42) јединични вектор, 43) бритва, 44) струјање ваздуха, 46) делић течности, 47) немачки пред-лог, 49) озледа, 50) слово латинице, 52) уточиште, 55) глав-ни град Марока, 58) веће насеље, 60) показна заменица, 61) управитељ, 63) завештање, 65) грађевински материјал, 66) записи.

УСПРАВНО:

1) барјачић, 2) женско име, 3) скраћеница за метар-тону, 4) статуа, 5) стара мера за течност, 7) иницијали нашег књи-жевника („Пера Сегединац“), 8) телефонски позив, 9) хе-мијски елемент, 10) позади, 11) сума унапред дата као залог, 12) ваздушно превозно средство, 14) прибор за рад, 18) ау-то-ознака за Огулин, 20) време без кише, 22) роман Лајоша Зилахија, 25) филмска звезда, 26) хемијски знак за тантал, 28) сталак, 29) прост број, 31) улазна врата на дворишту, 32) седлар, 33) коњи, 36) река у Јужној Америци, 37) одолети, издржати, 39) показна заменица, 40) вољан, расположен, 41) пољопривредна алатка, 42) један родитељ, 43) дашчара, 45) хемијски знак за ербијум, 46) совјетски шаховски велемај-стор (Паул), 48) италијанска новчана јединица, 51) превре-мено, 53) ауто-ознака за Загреб, 54) јужноамеричка живо-тиња, 56) место на Брачу, 57) звук, глас, 59) део недеље, 60) швајцарски национални јунак, 62) лична заменица, 64) хе-мијски знак за натријум. МАГИЧАН КВАДРАТ треба да вам да следеће појмове: **ВОДОРАВНО И УСПРАВНО:** 36) два комада, I) папагај, II) оружани сукоб.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) спрат, 6) балон, о, 11) Раде, 12) овас, ж, 14) примат, 16) лакоћа, 18) тај, 19) модел, 21) бућ, 22) Иса, 23) овера, 24) Ири, 25) киви, 27) око, 28) онај, 29) анали, с, 31) трака, 32) оратори, 33) мрква, р, 36) кофер, 40) лава, 41) кор, 43) небо, 44) Аса, 45) језик, 47) нбс, 48) кад, 49) ерата, 50) Ола, 51) адреса, 53) етамин, р, 55) апел, 56) раме, а, 57) стена, 58) Ирица.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Миролуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у иностранству: DM 52.— \$ 14.— Efr 78,40 — Sfr 61,60 — Skr 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефон: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

На основу мишљења републичког секретаријата за културу СРС број 413-21/72-83 од 20. VII 1972. године не плаћа се порез на промет.

МАЛА ПОШТА

ШТА КАЖЕ ВЕШТИЦА ВЕЦА?

Много волим цртане филмове на те-левизији, нарочито „Жутка и Љутка“ и баш сам тамо чула једну реч коју не разумем: вештица Веца кад хоће нешто да уради каже АБАРАКАДАБРА? Шта то значи?

Чини ми се да и Мандрак има ову уз речицу.

ВЕСНА БЕЉИН
Београд
Краља Милутина 60

То је стара чаробњачка реч за коју се у средњем веку веровало да може да излечи сваку болест. Њену тајанственост повећало је и то што кад се слова која чине ову реч по-ставе у троугао, (види слику), њено име може се прочитати и у једном и у другом правцу.

АБАРАКАДАБРА
БАРАКАДАБР
РАКАДАБ
АКАДА
КАД
А.

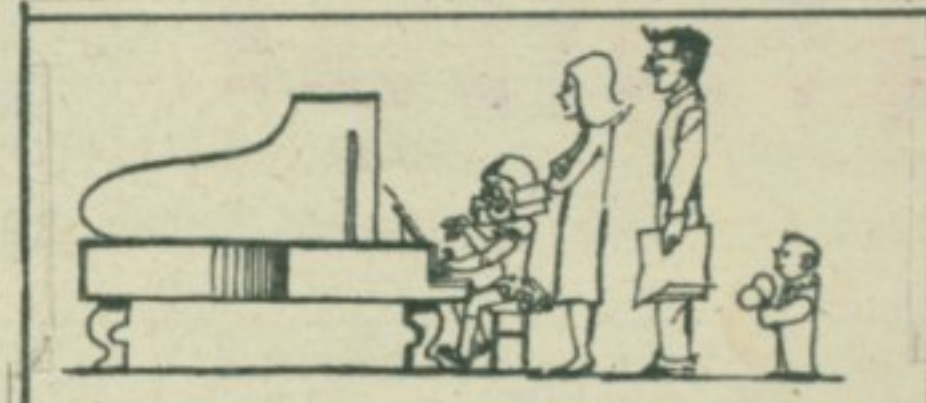
КЛАВИР МИ ЈЕ ДОСАДАН

Родитељи ме терају да учим клавир а мени је то досадно. Мама каже да кад порастем нећу због тога жалити. Међу-тим, ја осећам да ме то не може дове-сти ни до чег интересантног. Покушала сам да јој објасним, али она не разуме.

ДРАГАНА Ф.
(писмо је потписано),
Нови Сад

Ако су ти часови заиста на смрт досадни, покушај да убедиш родите-ље да промене мишљење: реци им да више волиш да црташ, или да играш у фолклору, или да се упишеш у СД Партизан. Остану ли и после тога при своме, не преостаје ти ништа друго него да прионеш и научиш што боље да свираш! Од тога за-иста нико није имао штете. И ја

сам, да ти признам, две године у-чио клавир. Као што видиш, ника-кав виртуоз нисам постао, нити ме је то свирање одвело до нечег спе-цијалног, али и та мрвица коју знам

о музици понекад ми је помогла да боље разумем пријатеље, тебе и твоје невоље, на пример.

Правдољуб Добрић

ДЕЈВИД ЈЕ ОТИШАО!

Драги забавнице, интересује ме ка-ко се зову чланови америчке групе „КРВ, ЗНОЈ СУЗЕ“ који је пре две године гостовао у Југославији.

МИЛОРАД ВУЧЕНОВИЋ,
Владимира Гајиновића 23,
Београд

Чланови ове групе моментално су: Боби Колумби, Стив Кац, Џим Фил-дер, Чак Винфелд, Левис Солоф, Џери Фишер, Лу Мартини, Хари Вилис, Дејв Бергерон, Џорџ Веј-динис. Дугогодишњи певач групе Дејвид Клејтон Томас их је недав-но напустио да би се посветио со-ло каријери.

УРА! ПАЛА ЈЕ КИША!

Молим те, Забавнице, реци ми које је место на свету најсувље, са најмање кише.

Ђура Стојиљковић, Ниш,
Ул. маршала Тита 93

Научници су утврдили да је нај-сувље место на свету Икуке у Чи-леу. У њему падне просечно толи-ко кише до се за сто година наку-пи само око пет сантиметара тало-га. Кад падне киша, а то се послед-њи пут десило пре једанаест годи-на, децу пуштају из школе да по-сматрају ову ретку природну поја-ву.

$$\frac{\text{tg} 45^\circ}{\sqrt[3]{64}} = ?$$

КАКО СЕ РЕШАВАЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

Лако и брзо можете и сами научити из књига „ИЗРА-БЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ (I књига за први, II књига за други, III књига за трећи разред гимназије, тех-ничких и осталих средњих школа). Књиге садрже комплет-ну израду свих задатака! Наручите дописницом или писмом са назнаком које књиге желите на адресу: МАТЕМАТИКА — 71001 Сарајево, п. п. 64. Књиге ћете одмах добити и пла-тити поштару кад вам донесе (поузећем). Цена сваке књиге је 40 динара. Ко наручи све три књиге заједно, платиће све-га 100 динара!

